DANSK BADMINTON FORBUND

50 ÅR

DANSK BADMINTON FORBUND 50 ÅR

Af Svend Erik Jacobsen

DANSK BADMINTON FORBUND
KØBENHAVN 1980

DBF godt rustet til 80'erne

Dansk Badminton Forbund står stærkt. Det nyder høj anerkendelse på internationalt plan for den markante position på spillepladsen og for indsatsen i øvrigt i det internationale forbund. Nationalt er organisationen i orden – på klubbasis, via distrikter og kredse til forbundets top.

Der er en struktur, der på udmærket vis kan opfange, behandle og først og fremmest løse de problemer, der må dukke op. Det er en struktur, der tør se fremtiden i øjnene, vurderer DBFs formand ved 50-året, Frede Kruse-Christiansen.

Ungdommen kæmper om mesterskaber allerede fra 10-års alderen. For blot tyve år siden var man betænkelige ved overhovedet at lade de 12–14 årige spille om DBF-mesterskaber. Medaljer og blomster hører til, når mestrene hyldes.

Udviklingen i Dansk Badminton Forbund er ganske enestående. Ikke blot voksede interessen og udbredelsen med rivende hast fra år til år, men samtidig kom spillestandarden i løbet af 10–15 år op i den højeste internationale klasse til det første store højdepunkt i 1939, da danske spillere første gang vandt titler i det uofficielle verdensmesterskab.

Ved DBF 25 års jubilæum var knap 25.000 medlemmer under forbundet. I 1970 var medlemstallet godt og vel fordoblet til ca. 55.000 og i det 50. år er næsten 150.000 med i klubber under DBF. Medlemstallet er altså næsten tredoblet i det seneste ti-år.

Danske spillere har holdt sig i den absolutte top, selv om der ikke mindst i 1970'erne er kommet en umådelig stærk konkurrence. Vi vil holde os på denne position, selv om der måske nok vil komme flere topspillere til, mener Kruse-Christiansen.

Et velfungerende ungdomsarbejde med en tidlig udvikling af spillere lige fra mikro-puslinge-gruppen af 6–10 årige, via puslinge og juniorer til de som ynglinge hurtigt slår igennem i senior-sammenhæng, er midlerne hertil.

Projekt video er en af de opgaver, der vil optage DBF i 1980'erne. Video er allerede taget i brug i instruktion af unge, som her i Oksbøl-træningssamlingen får vist VM-kampe. Topspillerne er behjælpelige med trænings-arbejdet blandt unge. Steen Skovgaard har således i flere år været med i DBFs sommersamling i Oksbøl.

Dansk Badminton Forbund rangerer som tredjestørste specialforbund i Dansk Idræts Forbund og som næststørste indendørs-idræt efter håndbold. Man må forudse, at badminton bliver den »nationale« indendørsidræt, idet medlemsudviklingen vil fortsætte, omend det nok ikke er muligt at holde den stigningstakt, den har været inde i i det seneste årti. Stadig flere haller vil dukke op og give plads for de mange børn og voksne, der bare venter på at komme til.

– Dansk Badminton Forbund må som resten af dansk idræt forberede sig til de kommende ti år, der meget vel kan bringe store ændringer i befolkningens fritidsvaner. Vi får i endnu højere grad et fritidssamfund. Med den store tilslutning til spillet af børn og unge samt voksne, der vil motionere, er instruktør og uddannelses-organisationen helt i centrum i vort arbejde.

Moderne hjælpemidler vil blive taget i brug i uddannelsessektoren. Vi går ind i et video-projekt, så forbundet kommer til at råde over et »bibliotek« af video-bånd til instruktions- og uddannelsesbrug samt til brug for topspillerne. Forbundet har truffet en fem-årig aftale om etablering af dette video-system, så det kan standardiseres og bruges i alle vore klubber. Udviklingen af materiale til brug for skolerne er i fuld gang og tilbydes via Landsudvalget for Skoleidræt.

Motions-badminton for alle. Husmor-badminton er i vældig udvikling. DBF vil bl.a. sørge for nødvendigt instruktions-materiale for denne kategori af spillere.

Publikationer for motions-spillere er allerede kendt og vil være under stadig forbedring. Man kan forestille sig korte instruktions-kurser, så klubberne kan få mulighed for i højere grad at få instruktører med de nødvendige forudsætninger for at give den mest elementære vejledning af nye medlemmer.

Klubberne har generelt rimelige økonomiske forhold i relation til de enkelte kommuner. Derimod må der fordres større støtte på amtsplan til organisationen. Der må på længere sigt ske en offentlig registrering – optælling – af idrætsudøverne, altså et grundlag, der er fælles for den offentlige støtte til idrætten og for de enkelte forbund.

De store idrætsorganisationer må finde sammen. Det vil blive et krav fra det offentlige og en nødvendighed for at idrætten kan markere sig samlet i en organisation, der er stærkere end Idrættens Fællesråd er i dag. Det er bl.a. en forudsætning for fortsat vækst, at man i fællesskab får foretaget en analyse af medlemsudviklingen og får de nødvendige faciliteter skabt.

DBF vil gå i spidsen og indbyde de øvrige landsorganisationer til drøftelse af samarbejde omkring instruktør-uddannelse og træneruddannelse samt til fremstilling af kursus-materialer m.v.

Dansk Badminton Forbund bygger i høj grad på det frivillige leder-arbejde, og det vil langt ud i fremtiden være et særkende. Administrationen optager imidlertid efterhånden en alt for stor del af disse frivillige lederes tid. Der bliver i stigende grad brug for hjælp med det administrative arbejde i klubber og kredse, dels fordi opgaverne bliver større og mere komplicerede, dels fordi lederne må frigøres til det, det egentlig drejer sig om, nemlig arbejdet med instruktions- og trænings-virksomhed.

Der kan blive tale om en praksis med aflønning for administrativt arbejde. Man kan også trække f.eks. arbejde med økonomien ud af klubberne ved at standardisere regnskabssystemer og klare det på EDB centralt.

Arne Bruun og Frede Kruse-Christiansen på DBFs 50 års dag, hvor dansk badminton står med en veludbygget organisation og er blandt verdens stærkeste – en udvikling ingen turde have drømt om, da badminton blev indført i 1925 og da det havde svært ved at vinde anerkendelse.

Op til DBF's 50. år er der slået en nytænkning igennem – licensspillere og store pengeturneringer er kommet til. Det er en udvikling, vi måtte se i øjnene og søge at få det bedst mulige ud af. Via vore internationale repræsentanter har vi med stort held haft indflydelse på det, vi kender i dag og bevaret de professionelle – licensspillerne – under vort forbund.

Der er tale om nogle ganske få spillere, og jeg tror, at fremtiden heller ikke vil bringe et stort antal licensspillere. I og med at vi har valgt at gå ind og være med i styringen af udviklingen på dette felt, står vi med problemerne som et amatørforbund. Endnu i en årrække vil der eksistere to kategorier af spillere, men med tiden vil grænserne fjernes mere og mere, og Dansk Idræts Forbund må efterhånden erkende dette og ændre sine love herefter.

Sponsor-aftaler til over en halv million kroner er sluttet i jubilæums-året af DBF. Det er en betydelig indtægt, og det er en indtægt, vi efter min opfattelse kan opretholde over en lang årrække, bl.a. fordi vi holder os i den absolutte top på internationalt plan.

Dansk Badminton Forbund håber allerede om ganske få år at kunne arrangere verdens største turneringer – d.v.s. Thomas Cup-slutkampe, Uber Cup-slutkampe og det individuelle verdensmesterskab. Der satses på at blive arrangør af Thomas Cup i 1982 eller VM i 1983.

– 1980'erne vil også for første gang bringe Thomas Cup og Uber Cup trofæerne til Danmark, forudser Frede Kruse-Christiansen.

De tre spillede badminton som de første i Danmark, da Skovshoved Idrætsforening i 1925 demonstrerede spillet – Hans Hansen, Nexøe-Larsen og Aksel Hansen.

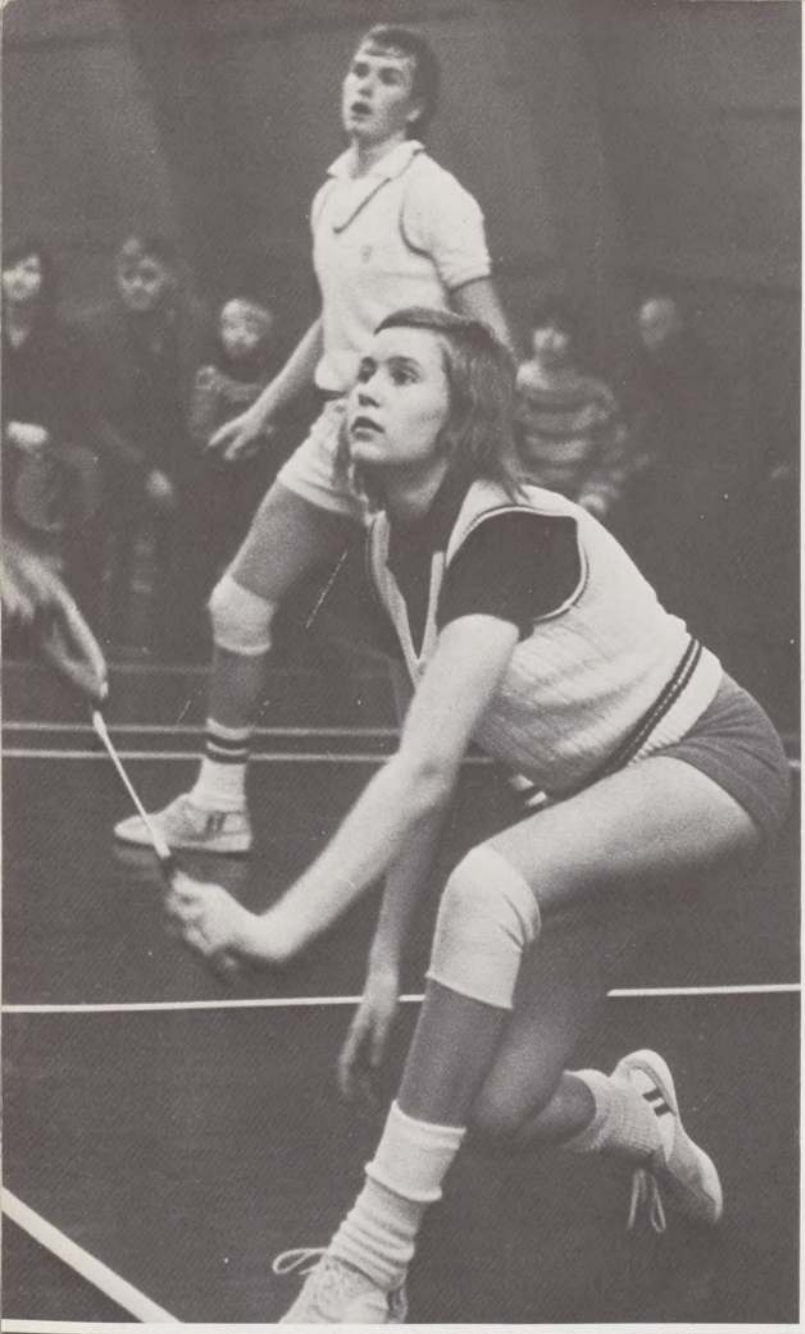

Tiden før 1930

Badminton var kendt i Danmark før 1925, da det for alvor blev taget op og organiseret i Skovshoved Idrætsforening. Det blev spillet på nogle danske godser i 1917, og en københavnsk boldklub har ligeledes haft det på programmet, men Skovshoved Idrætsforening udførte pioner-arbejdet.

Først i 1920'erne købte Skovshoved Idrætsforening en træbygning, der stod på AB's baneanlæg og som blev benyttet af Statens Gymnastikinstitut.

Skovshoved Idrætsforenings daværende formand, Magne Kjems:

I bygningen var der en god gymnastiksal, omklædningsrum og undervisningslokaler. – Huset blev flyttet til Skovshoved, men på grund af økonomiske vanskeligheder trak det ud med fuldførelsen, så først i 1924 kunne huset rigtig tages i brug. Samtidig med fuldførelsen havde vi anlagt tennisbaner, så foreningen nu bestod af afdelinger for fodbold, hockey, tennis og gymnastik.

Vi havde god brug for lokalerne, men gymnastiksalen var kun optaget få timer om ugen, og de medlemmer, der ikke deltog i gymnastikken, fik ingen motion om vinteren og havde kun forbindelse med foreningen, når gymnastiksalen brugtes til fest. Vi savnede en sport, der kunne dyrkes i en gymnastiksal!

Magne Kjems vidste, at der i England blev dyrket et tennislignende spil, som vist kunne dyrkes i salen, og med hjælp af direktør J. Lerche blev det oplyst at spillet hed badminton. En kendt tennisspiller, F. Nexøe-Larsen, havde spillet badminton i haven i sommeren 1925 sammen med Poul Schrader, Svend Olsen og Hecht Johansen. De fire kom til at demonstrere spillet i SIF gymnastiksal:

Vi satte os straks i forbindelse med hr. Nexøe-Larsen, der beredvilligt lovede at komme til S.I.F. og demonstrere spillet og dertil medbringe stolper, net, ketchere, bolde og tre herrer, der havde spillet spillet med ham om sommeren.

Da de fire herrer havde spillet, fik SIF's medlemmer lov at prøve, og spillet vakte straks stor begejstring. Nexøe-Larsen tilbød, at vi kunne låne alle grejerne, indtil vi selv kunne få anskaffet et spil, hvilket blev vedtaget på næste hovedbestyrelsesmøde, hvor det også blev bestemt at give medlemmer fra alle afdelinger ret til at tegne sig for en time i double om ugen for et ekstrakontingent af 3 kr. pr. måned.

SIF havde planlagt at arrangere opvisning både eftermiddag og aften. Eftermiddags-opvisningen trak kun ganske få tilskuere, men om aftenen var et halvt hundrede kommet for at se på det nye spil.

De fire spillere fra opvisningen meldte imidlertid pludselig fra, og fire SIF'ere, der havde overværet spillet første gang samme dag – og prøvet det – måtte gribe til ketchere og bold for at klare situationen. Til alt held havde de som aktive tennis-spillere haft ketchere i hånden før. Det var brødrene Aksel og Hans Hansen, der senere kom til at betyde meget i dansk badminton samt Frode Larsen og M.K. Thormin, der på denne måde hurtigt blev »kastet ind« i spillet.

Dansk badmintons fremtid vil være sikret takket være en enestående talent-udvikling, der starter blandt de 6–10 årige i mikropuslinge-gruppen og fortsætter i puslinge, junior og ynglige-rækker.

harting

SPORT

25 indmeldelser kom samme aften, og 10. september 1925 blev der oprettet en badminton-afdeling i SIF med Poul Schrader som første formand. De øvrige i badmintonledelsen var Hans Hansen, Aksel Hansen og Sejlidt Raaskou. De fire dannede et hold, der blev læremestre for de nye spillere, ikke blot i Skovshoved, men landet over.

Magne Kjems: – At det blev SIF, der indførte badminton som klubsport i Danmark, var måske noget af en tilfældighed. Badminton var nok kommet til Danmark alligevel, men at badminton fik en så stor og hurtig udbredelse skyldes den energi, hvormed vi straks tog fat på at agitere for badminton. Vi skrev artikler i bladene og påpegede, at badminton var den ideelle »vintersport«, navnlig i et land som Danmark med de mange gymnastiksale og forsamlingshuse. Vi fik forespørgsler fra alle egne af landet, sendte spilleregler og tilbød demonstration.

Når det i begyndelsen kneb med at få badminton anerkendt som sport, skyldtes det i nogen grad fjerbolden. Når vi i sportskredse agiterede for badminton, hørte vi tit: »Nå, fjerbold, det kender vi godt, det leger børnene i haven«.

Da der holdtes en sportsudstilling i Industriforeningens lokaler, anmodede vi om tilladelse til at komme med, men fik ikke tilladelsen før general Castenschiold personlig var taget til Skovshoved og havde set mig spille med et i hast sammenskrabet hold.

Da fabrikschef Clausen blev formand for SIF's badmintonafdeling, følte han, at både for teknikkens og prestigens skyld måtte vi se at få et engelsk team til Danmark, og det lykkedes ham at få arrangeret besøget af »The Strollers« med major J.D.M. McCallum.

Tre af de store danske spillere i All England – Ulla Strand, Erland Kops og Karin Jørgensen.

Nye medlemmer strømmede til, det var umuligt at skaffe plads, og da automobilhandler V.G. Friis blev formand for SIF's badmintonafdeling, tog han med energi fat på at få bygget en badmintonhal. Vi kørte rundt og så på haller på bryggerier, jernbanestationer m.m., forhandlede med entreprenører, og resultatet blev hallen i Skovshoved.

SIFs hal stod færdig i november 1932, konstrueret, så den endnu er fuldt anvendelig til turneringsbadminton. I 1928 var SIF ikke længere alene. Københavns Badminton Klub blev stiftet og Gentofte Badminton Klub fulgte – som den tredje af »de store«. GBK kom også først med en hal – på Maltegårdsvej. Det var i oktober 1932.

C. Clausen kom i forbindelse med »Strollers« og J.D.M. McCallum ved at sætte en annonce i »The Badminton Gazette«. Han havde forinden forgæves ved besøg i England forsøgt at få nogle engelske spillere til Danmark.

J.D.M. McCallum, der i øvrigt senere blev præsident for det internationale badminton-forbund, reagerede på opfordringen og ville for egen regning komme til Danmark med sit hold af irske spillere.

Den irske major McCallum har berettet bl.a. dette om det første indtryk af Danmark og dansk badminton:

Et »Strollers«-hold rejste til Danmark med ankomst 24. oktober 1928: Mrs. Horsley, Mrs. Dickie, G.A. Stewart, O.L. Goldsmith, N.V. Goldsmith og major J.D.M. McCallum. Ved ankomsten til Esbjerg havde vi vrøvl med toldmyndighederne under vort forsøg på at forklare dem, hvad fjerbolde var, og hvad de brugtes til. Til sidst måtte vi have vore ketchere frem, og fjerboldene susede nu fra dene ene ende af toldlokalet til den anden med det resultat, at tolderne snart prøvede at slå med – og danskerne viste

Finn Kobberø, Tonny Ahm og Jørgen Hammergaard Hansen. Tre der har taget stribevis af titler i All England.

således tidligt deres anlæg og store interesse for det nye spil. Skønt vor ankomst fandt sted så tidligt som kl. 7 om morgenen, blev vi dog modtaget på Københavns Hovedbanegård af de danske ledere, som forestod besøget. Mellem disse kan jeg nævne Knud Jørgensen og frue, Clausen med sin datter (Bodil Strømann), Magne Kjems, Moritz Rasmussen, Aksel og Hans Hansen og flere andre, og alle var ivrige efter at byde deres gæster velkommen, og hvor velkomne vi var, følte vi under hele vort ophold og under hvert senere besøg i Danmark lige til 1938. Den venlighed, gæstfrihed, og det gode kammeratskab, vi mødte overalt, må ses og opleves for at man tror det muligt.

Efter at have spillet hver aften spillede vi turens stor-match i en af de bedste haller, jeg personlig nogen sinde har spillet i, nemlig Idrætshuset. Der var mødt mange tilskuere, og efter at Kjems med nogle få ord havde forklaret spillets principper, spillede vi en udmærket match. Lad mig nævne navnene på de danske spillere: Ruth Frederiksen, Bodil Clausen, H. Schrader, S. Raaskou, Brahe Christensen, Aksel og Hans Hansen.

Efter dette første besøg gentoges turen gennem mange år og med lige så stor sukces. Blandt kendte spillere, der rejste til Danmark sammen med »Strollerne«, var mrs. Horsley, mrs. Dickie, mrs. Tragett, miss Olive Wilson, T.H. Boyle, G.S. Stewart, O.N. og N.V. Goldsmith, Leighton, Treasure, Kenn Davidson – denne mester-fjerbold-jonglør.

Ved hvert nyt besøg i Danmark fandt vi nye spillere, ny begejstring og dertil dejlige, nye haller. Hvor misundelige gjorde ikke disse herlige haller vore spillere. De var en fryd at se og endnu mere en fryd at spille i.

Marian Horsley, en af de stærkeste spillere på den tid, og All England vinder i mixeddouble i 1929 med Frank Devlin og med Betty Uber i damedouble i 1931, misundte bl.a. danskerne for de vidunderlige haller: Hver gang »The Strollers« besøgte Danmark – og det gjorde vi regelmæssigt – var de mest forbløffende fremskridt gjort der. Hvor vi dog misundte danskerne deres vidunderlige haller, fordi manglen på gode haller selv før krigen lammede spillet i Irland, og efter krigen føles manglen forfærdeligt.

De mange triumfer

Dansk Badminton Forbund har i næsten 40 år manifesteret sig blandt verdens bedste badminton-nationer. Det er sket ikke mindst i All England mesterskaberne, der har været regnet for uofficielt VM, og i verdens-holdturneringerne Thomas Cup og Uber Cup, de første officielle verdensmesterskaber og europæiske mesterskaber. Ungdommen har ligeledes hævet sig helt i top i international sammenhæng.

Tage Madsen var den første danske spiller, der kom til tops i All England. Han blev vinder af herresinglen. Krigen satte en stopper for flere triumfer for ham i single-rækken, men han opnåede også at få et mesterskab i double.

All England Championships All England Badminton Championships har været spillet i London siden 1899, og den traditionsrige turnering har altid været anset for at være verdens fornemste badminton turnering – et uofficielt verdensmesterskab.

Danske spillere har siden slutningen af 1930'erne gjort sig meget stærkt gældende i turneringen. Det lykkedes Tage Madsen at blive den første ikke-britiske vinder af turneringen i 1939. Samme år vandt Ruth Dalsgaard/Tonny Olsen damedoublen.

Turneringen blev afbrudt på grund af verdenskrigen, men da den blev genoptaget i 1947 fortsatte danske spillere, hvor de slap i 1939. Fire af de fem mesterskaber i 1947 blev danske – og det femte blev vundet af dansk-svenske Conny Jepsen. I 1948 gjorde danskerne rent bord, og pånær 1954 kom DBFs repræsentanter aldrig tomhændede hjem fra England i perioden til og med 1972. Fra 1947 til og med 1970 vandt danske spillere halvdelen af titlerne – pånær en, nemlig 59. 1970'erne har givet yderligere fem mesterskaber, så den danske total er på 64 titler.

37 danske spillere har oplevet at spille finale i den verdens-anerkendte turnering. 28 af spillerne har vundet en eller flere titler, mens ni har været tabende finalister. Seks spillere har fået en af de eftertragtede udfordringspokaler med til ejendom. Det kræver sejr tre gange i træk eller fire gange i alt.

Kirsten Thorndahl og Agnete Friis.

Tonny Ahm er det største kvindelige badminton-navn til dato, hvad angår antallet af vundne mesterskaber. Hun vandt 25 danske mesterskaber over en periode på 20 år – det første i 1936 og det sidste i 1957 i single. Dertil kommer 12 sejre i All England mesterskaberne – to i single. De blev vundet i de rent danske finaler lige efter krigen – i 1950 over Aase Schiøtt Jacobsen og i 1952 over samme spiller. Tonny Ahm var desuden tabende finalist i single i 1948 og i 1951. Tonny Ahm blev All England-vinder i double seks gange – de fire med Kirsten Thorndahl ved sin side i årene 1947, 1948, 1950 og 1951. I 1952 vandt hun mesterskabet sammen med Aase Schiøtt Jacobsen og helt tilbage i 1939 var hun mester sammen med Ruth Dalsgaard. Tonny Ahm har kun en enkelt gang været tabende finalist i damedouble. Det var i 1949, da englænderne Betty Uber/Q.M. Allen brød Tonny Ahms sejrsrække i double-rækken.

Tonny Ahm modtager et af sine mange All England trofæer. Det er præsidenten for det internationale forbund, sir George Thomas, der overrækker det.

1947–53 var der danske vindere i damesingle uden afbrydelser. Marie Ussing blev mester i 1947 og igen i 1953, hvorefter der skulle gå 26 år før en dansk spiller igen kunne vinde titlen i damesingle – Lene Køppen.

Tom Bacher opnåede aldrig noget dansk mesterskab, men triumferede i herredouble i All England sammen med Poul Petersen.

Lene Køppen hæver den eftertragtede udfordringspokal for sejren i damesingle i All England. Det var første sejr i damesingle til Danmark siden 1953.

Med Poul Holm som makker vandt hun fire mixeddouble-mesterskaber i årene 1947, 1950, 1951 og 1952. Tonny Ahm har således præsteret at blive tredobbelt vinder i All England to gange.

Tonny Ahm hørte til i Gentofte Badminton Klub. Hun er født 21. september 1914 med pigenavnet Tonny Olsen. Hun er vel en af de største all-round spillere, der nogensinde har været i dansk damebadminton. Det blev til 12 gange DM i single, ni i damedouble og fire i mixeddouble.

Tom Bacher har aldrig opnået at blive dansk mester, men i All England triumferede han den 21. marts 1970 sammen med Poul Petersen. De vandt sensationelt turneringen efter semifinale-sejr over favoritterne Ray Sharp/Paul Whetnall, England 15–3, 15–6, og i finalen over David Eddy/R.A. Powell, England – 15–11, 15–0. Som resultatet viser var det danske par umuligt at passere i andet sæt, hvortil kom aggressivt spil ved nettet af Poul Petersen og bagude kunne Tom Bacher dirigere kampen med sit store overblik. Tom Bacher startede sin badmintonkarriere i Østerbro Badmintonklub, men spiller nu i Greve Strands Badmintonklub.

Jesper Bie, KBK, blev dansk ungdomsmester i herresingle i 1938 og kun 17 år gammel nåede han finalen som den første dansker i mesterskaberne i London i 1938. Jesper Bie blev den første spiller, der virkelig »lammede« badminton-verdenen med den høje badmintonstandard, der var bygget op i Danmark. Han måtte dog overlade titlen til Englands daværende bedste spiller, Ralph Nicholls.

Henning Borch er en af de seks danske spillere, der har vundet en pokal til ejendom fra turneringen. Det skete med tre sejre i herredouble på stribe – i årene 1967, 1968 og 1969, sammen med Erland Kops. De finale-besejrede Svend Andersen/Per Walsøe i 1967, legendariske Ng Boon Bee/Tan Yee Khan, Malaysia året efter og i 1969 besejrede de David Eddy/R.A. Powell. Henning Borch var ligeledes i finalen i 1959 sammen med Jørgen Hammergaard Hansen, men blev slået af malayerne Lim Say Hup/Teh Kew San. I

1964 nåede Henning Borch også finalen i herresingle. Trumfkortet fra Danmark – Erland Kops – var »ryddet af vejen« i denne turnering, men alligevel blev det en ren dansk finale mellem Knud Aage Nielsen og Henning Borch. »Pytte« kom til at trække det korteste strå i en ellers velspillet og langvarig kamp. Han vandt første sæt 15–8, men tabte 14–17, 4–15 til »ærten«.

Henning Borch startede med badminton i Amager Badminton Club, men er siden skiftet til Kastrup-Magleby. Han blev dansk mester i single i 1963, i herredouble 1967 med Jørgen Mortensen og i 1968 og 1969 med Erland Kops. Har desuden fire nordiske mesterskaber – i 1963 i herredouble med Knud Aage Nielsen, i 1966 og 1967 med Erland Kops samt i 1963 i mixeddouble med Ulla Rasmussen – senere Strand.

Preben Dabelsteen startede sin badminton-karriere i Nykøbing Falster,men vandt sit første All England mesterskab i 1948 for Frederiksberg Badminton Klub sammen med Børge Frederiksen. Han havde været i finalen allerede 1947, men tabte her til Poul Holm/Tage Madsen med Jørn Skaarup ved sin side. De vandt dog mesterskabet i 1950. I mellemtiden var såvel Skaarup som Dabelsteen flyttet til KBK. Med samme makker opnåede han at vinde fem danske mesteskaber.

Preben Dabelsteen hørte til den første generation af store double-spillere.

Agnete Friis – gift Agnete Varn – nåede finale i alle tre rækker i All England, men uden at opnå »gevinst«. I 1953 tabte hun single-finalen til Marie Ussing. Samme år tabte de sammen finalen til Iris Cooly/June White, England – og det lykkedes heller ikke for Agnete Friis i den tredje finale – mixeddoublen med Poul Holm. De tabte til Eddy Choong/June White. Agnete Friis startede med badminton i Odense men var et par gange hos københavnske klubber – Amager og Gentofte. Blev dansk mester single i 1941 og 1944 og ialt ni gange i damedouble i årene 1941–1958.

Børge Frederiksen opnåede ét All England mesterskab i herredouble i 1948 med Preben Dabelsteen. I 1950 var han finalist sammen med Poul Holm. Børge Frederiksen har to danske double-mesterskaber – i 1943 med Jesper Bie og i 1949 med Tage Madsen. Han startede med badminton i Sundby, men kom til Skovshoved, da Sundby-klubben ophørte.

Inge Birgit Anker Hansen, KBK, opnåede at blive mester i mixeddouble i 1959 sammen med Poul-Erik Nielsen. De var også danske mixeddouble-mestre i 1959 og 1961, og Inge Birgit Anker Hansen blev desuden DM-vinder i 1956 og 1960 i damedouble med Aase Winther og i 1954 i mixeddouble med Finn Kobberø. Var også finalist i All England i damedouble i 1960 med Kirsten Thorndahl, men tabte til søstrene Judy og Susan Devlin, USA.

Anni Hammergaard Hansen – født Jørgensen – startede ligesom sin mand, Jørgen Hammergaard Hansen, sin badminton-karriere i Sundby Badminton Klub, men skiftede til KBK. All England vinder i 1957 med Kirsten Thorndahl – og var desuden i to mixeddouble-finaler – begge med Jørgen H.H., nemlig i 1956 og 1957. Det blev til nederlag mod Finn Kobberø/Kirsten Thorndahl i 1957 og året før til Anthony Jordan/June Timperley, England. Anni H.H. har fire danske mesterskaber – to i damedouble med

Jørgen Hammergaard Hansen og Finn Kobberø fejrede store triumfer sammen. Seks gange kunne de modtage udfordringspokalen for sejre i herredouble i All England.

Poul Holm som tabende finalist i 1950 sammen med mesteren Wong Peng Soon, Malaya, der vandt finalen på 27 minutter, 15-7, 15-10.

Aase Winther og Kirsten Thorndahl, samt to i mixeddouble med Jørgen H.H. og Jørn Skaarup.

Jørgen Hammergaard Hansen udgjorde i en lang årrække verdens største herredouble sammen med Finn Kobberø. Han var i 12 All England-finaler og vandt halvdelen af dem – alle med Kobberø. Det var i årene 1955 og 1956 samt fire år i træk – fra 1961 til 1964. Det blev til finale-nederlag tre gange, i 1958 til Erland Kops/Poul-Erik Nielsen sammen med Kobberø, i 1960 sammen med Henning Borch til Lim Say Hup/Teh Kew San, Malaya og i 1966 sammen med Finn Kobberø. De blev besejret af Ng Boon Bee/Tan Yee Khan. Trods tre finale-pladser lykkedes det aldrig for Jørgen Hammergaard Hansen at vinde en mixeddouble-finale i All England. To gange var han tabende finalist med Anni H.H. og en gang – i 1959 med Kirsten Thorndahl. Han vandt syv danske doublemesterskaber sammen med Finn Kobberø og et mixeddoublemesterskab med Anni H.H. Det lykkedes ikke

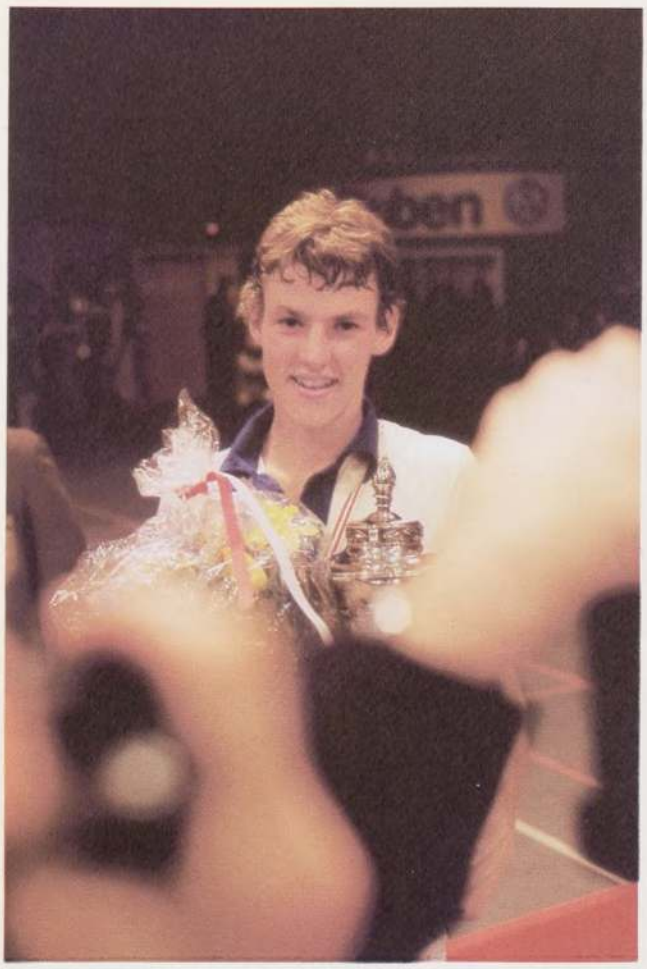

Morten Frost kan blive den næste, der sørger for dansk sejr i All England. Den danske mester 1978 og 1979 har allerede gjort sig godt bemærket i London med en semifinaleplads 1979.

Danske vindere i All England får altid behørig velkomst, når de vender hjem fra London. Her er det Flemming Delfs, der står for tur.

Danske badminton-journalister er i klasse med danske spillere, nemlig verdens bedste. Denne anerkendelse kom fra IBF's formand, Stellan Mohlin i forbindelse med DBFs 50 års jubilæum. Her er det Flemming Delfs, der interviewes efter en af sine mange triumfer.

Jørgen Hammergaard Hansen at vinde et DM i single, men han sikrede sig til gengæld to som ungdomsspiller – i 1946 i junior-rækken og i 1949 i ynglinge-rækken.

Foruden de store nationale og internationale resultater vil Jørgen Hammergaard Hansen være kendt for at være den første danske spiller, der anvendte et baghåndssmash med stor styrke.

Poul Holm, Gentofte, led nederlag i de to single-finaler, han nåede i All England. I 1948 var det Jørn Skaarup, der forhindrede ham i at nå det højeste i badminton og i 1950 var det malayen Wong Peng Soon. Poul Holm vandt dog fem mesterskaber i London – et i herredouble og fire i mixeddouble. Blev double-mester i 1947 med Tage Madsen og med Tonny Ahm i 1947 samt 1950–1952 i mixeddouble. Præsterede at vinde det danske single-mesterskab tre gange i træk 1951–53 samt i 1949 – og opnåede desuden seks mesterskaber i double – tre med Ole Jensen i herredouble og tre i mixeddouble med Aase Schiøtt Jacobsen og Tonny Ahm. Poul Holm var tabende finalist i All England seks gange – en gang i mixeddouble i 1953 med Agnete Friis – samt tre gange i herredouble, en gang med Børge Frederiksen (1950) og to med Ole Jensen (1952 og 1953), foruden de to i single. Poul Holm hørte til de teknisk mest velfunderede spillere. Han flyttede til Canada for at begynde træningsvirksomhed.

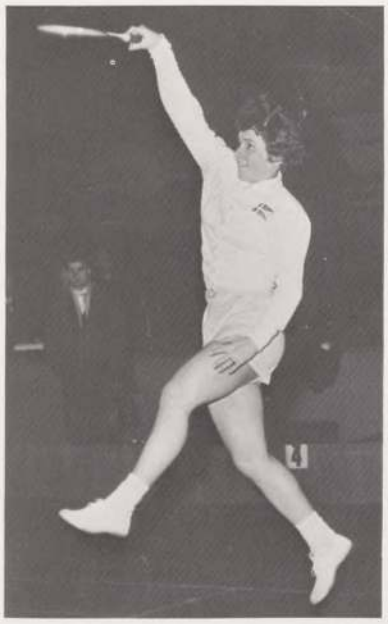

Tonny Holst-Christensen blev mester i damedouble i 1962 med Judy Hashman, USA.

Tonny Holst-Christensen blev mester i 1962 sammen med Judy Hashman – tidl. Judy Devlin – ved at finalebesejre Karin Jørgensen/Ulla Rasmussen. Det dansk-amerikanske par vandt meget klart over »søstrene«, der første gang nåede en finale. Tonny Holst-Christensen blev to gange dansk mester i single – 1956 og 1960. Tonny Holst-Christensen er ABC'er, og der er også det bemærkelsesværdige ved mesterskabet i All England i 1962, at hun deltog på egen regning og ikke var udsendt af DBF.

Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte, spillede syv finaler i All England og vandt de tre. Hun blev mester i single i 1949 og 1951 og var tabende finalist i 1950 og 1952 da Tonny Ahm blev mester. Sammen blev de mestre i double i 1952. Aase Schiøtt Jacobsen var også tabende finaliset i damedouble i 1947 med Marie Ussing og i 1952 med Ole Jensen i mixeddouble. Hun opnåede tre danske mesterskaber – to i single og et i damedouble.

Ole Jensen, Gentofte, hørte til kategorien af evigt fightende spillere, men det var ikke tilstrækkeligt til at give ham et mesterskab i All England Championships. To gange nåede han finalen i herredouble – med Poul Holm – og en gang i mixeddouble med Aase Schiøtt Jacobsen.

Karin Jørgensen, KBK, den ene halvdel af »søstrene« Rasmussen, blev All England vinder to gange i damedouble – naturligvis sammen med Ulla. Det var i 1964 og 1965, men tre gange kom Judy Hashman »på tværs« i finaler. I 1962, da søstrene første gang var i finalen spillede den enestående amerikanske pige sammen med Tonny Holst og i 1963 og 1966 var det sammen med Susan Devlin Peard. Karin Jørgensen blev dansk mester ni gange – en gang i single og otte gange i double, syv med Ulla og en gang med Lizbeth von Barnekow. Hun var også nordisk mester i single en gang og fire gange i double.

Finn Kobberø nåede aldrig en sejr i herresingle i All England. Det var bl.a. Eddie Choong, Malaya, der stoppede Kobberøs forhåbninger herom.

Finn Kobberø, den største herredouble- og mixeddouble-spiller, der er set til dato. KBK'eren respekteres som sådan blandt mange og også af det internationale forbunds mangeårige generalsekretær, Herbert Scheele.

Kobberø er da også den danske spiller, der har opnået flest sejre i verdens fornemste turnering. Det er blevet til 15 mesterskaber – syv i herredouble og otte i mixeddouble. De er blevet vundet med fire makkere. De seks af herredouble-mesterskaberne med Jørgen Hammergaard Hansen og et med Poul-Erik Nielsen i 1960. Fire gange blev Kobberø mester i mixeddouble sammen med Kirsten Thorndahl og fire gange sammen med Ulla Strand.

Fire gange har Finn Kobberø været dansk mester i herresingle, men til trods for at han flere gange var favorit til titlen i All England lykkedes det ham aldrig at vinde mesterskabet. Tre gange var han i finale, men tabte – to gange til Erland Kops og en gang til Eddy Choong, Malaya. Kobberø har yderligere fem gange været tabende finalist i double-rækkerne. To gange i herredouble – i 1959 og 1966, begge gange sammen med Hammergaard Hansen. I mixeddouble led han nederlag i finalerne i 1954 sammen med Inge Birgit Anker Hansen, i 1958 med Aase Winther og i 1964 med Ulla Rasmussen.

Finn Kobberø er den mest vindende mandlige spiller i Danmark. Til de mange titler i All England var der også 22 danske mesterskaber – de fire i herresingle, ni i herredouble (syv med Jørgen Hammergaard og to med Bent Albertsen) og ni i mixeddouble (et med Inge Birgit Anker Hansen, tre med Ulla Strand, to med Kirsten Thorndahl, to med Lis Hagen Olsen og et med Anne Flindt). Finn Kobberø blev desuden nordisk mester i mixeddouble i 1964 med Ulla Strand.

Erland Kops satte en fantastisk rekord, da han i 1967 for syvende gang sikrede sig All England mesterskabet i herresingle. Frank Devlin, Irland,

Erland Kops efter en af sine mange sejre. Her thailænderen Channarong Ratanasaengsuang.

havde seks titler, og da denne rekord blev overgået af Erland troede ingen, at den nogensinde ville blive slettet.

Det første mesterskab blev sikret i 1958, efter han han året forinden havde lidt nederlag i finalen til Eddie B. Choong, Malaya. I 1958 spillede Kops finale mod Finn Kobberø. Efter at malayen Tan Joe Hock havde sikret sig mesterskabet i 1959 vandt Erland Kops de fire gange på stribe. Han røg hurtigt ud af 1964-turneringen, men vandt igen i 1965 og altså i 1967 for syvende gang.

Fire gange er Erland Kops blevet mester i herredouble – med Poul-Erik Nielsen i 1958 og med Henning Borch 1967–69. Tre gange led Kops nederlag i herredouble-finaler – i 1961 og 1964 med Poul-Erik Nielsen til Hammergaard/Kobberø, og i 1965 sammen med malayen Oon Choong Jin til Ng Boon Bee/Tan Yee Khan.

Det er »kun« lykkedes Erland Kops at vinde fem danske mesterskaber i herresingle, og desuden fire mesterskaber i herredouble. Fem gange er han blevet nordisk mester i herresingle, tre gange i herredouble og to gange i mixeddouble: Erland Kops startede med badminton i KBK, men slutter sin karriere i Greve Strand.

Pernille Kaagaard – Pernille Mølgaard Hansen – blev mixeddouble All England mester i 1970 sammen med Per Walsøe – efter to forgæves forsøg i 1966 og 1967, begge gange i rene danske finaler. Pernille Mølgaard Hansen blev dansk ynglinge-mester i 1964 i damesingle og vandt også senior-DM dette år. Hun har yderligere to danske mesterskaber i damedouble og tre i

Erland Kops har stået for syv sejre i herresingle i det uofficielle VM, og han er dermed den spiller, der efter Rudy Hartono er bedst gennem tiderne i turneringen.

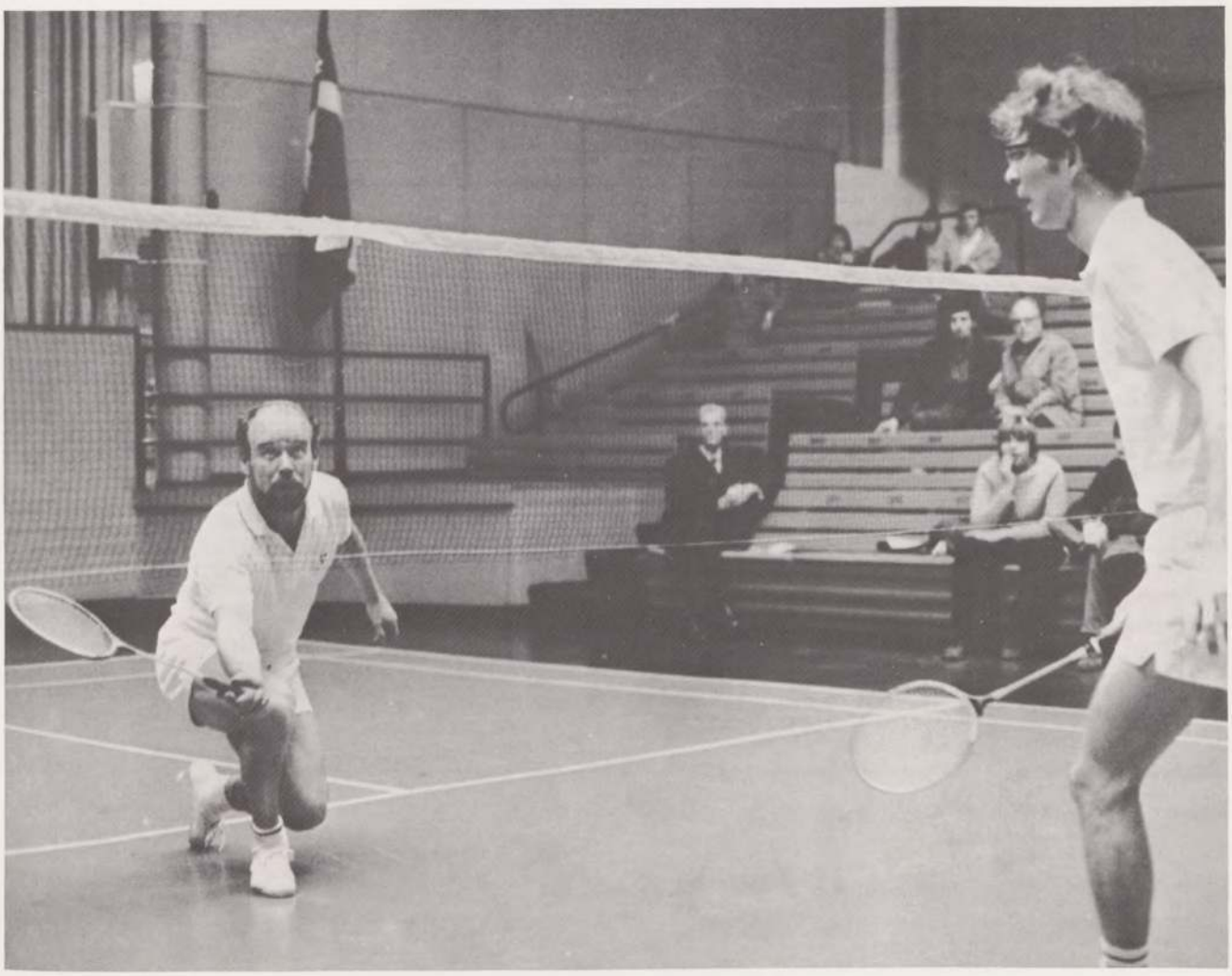

mixeddouble. Nordisk mester i damedouble fem gange og tre gange i mixeddouble. Hun er GBK'er.

Knud Aage Nielsen har oplevet at spille finale om All England én gang. Det var i herresingle i 1964, og i en velspillet finale besejrede han Henning Borch i tre sæt. Han var dansk mester i herresingle i 1959, og i 1962 og 1963 var han nordisk mester i single. Opnåede aldrig et dansk mesterskab i herredouble, men derimod et nordisk sammen med Henning Borch. Knud Aage Nielsen har spillet for tre klubber – startede i Nykøbing F, spillede siden for både Amager og Skovshoved, før han vendte tilbage til Nykøbing. Han vil være kendt under »navnet« »Grønærten«.

Poul-Erik Nielsen, Knud Aages ældre broder, var i modsætning til lillebroderen specialist i doublerne, hvor det blev til tre All-England titler – i herredouble i 1958 med Erland Kops og i 1960 med Finn Kobberø. Dertil kommer et mesterskab i mixeddouble i 1959 med Inge Birgit Anker Hansen. Han spillede yderligere fem finaler – to i mixeddouble med Inge Birgit Anker Hansen i 1960 og 1962 – og tre i herredouble, i 1956 med John Nygaard, i 1961 og atter i 1964 med Erland Kops.

Poul-Erik Nielsen har fire danske mesterskaber – et i herredouble med Erland Kops og tre i mixeddouble, heraf to med Inger Birgit Anker Hansen og et med Kirsten Thorndahl. Endvidere er han nordisk mester i mixeddouble to gange.

Han startede med badminton i Nykøbing og via Amager kom han til Skovshoved.

Per Walsøe og Poul Petersen nåede ikke at komme til tops sammen i herredouble, men med andre makkere blev de vindere af det uofficielle VM.

Poul Petersen blev All England vinder i herredouble endnu før det lykkedes ham at vinde et tilsvarende dansk mesterskab. Han vandt All England sensationelt i 1970 sammen med Tom Bacher. Var dansk mester i herredouble 1972–74 med Per Walsøe og Svend Pri (to gange) og nordisk mester i 1972 med Svend Pri. Poul Petersen startede sin karriere i Østerbro Badminton Klub.

John Nygaard, Amager Badminton Club, var finalist i All England i 1956 sammen med Poul-Erik Nielsen. I 1950 blev han meget uventet dansk mester sammen med Ib Olesen, KBK.

Danske triumfer i All England i 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne har ikke mindst været forbundet med Ulla Strand og Svend Pri. De har sammen sikret sig sejre i mixeddouble og dermed de eftertragtede udfordringspokaler.

Jørn Skaarup kommer som en række andre topspillere fra Nykøbing Falster for senere at spille for Frederiksberg og KBK. Han opnåede at vinde All England i alle tre rækker – i 1948 i herresingle og samme år i mixeddouble samt i 1950 i herredouble. Doublemesterskaberne blev sikret sammen med Preben Dabelsteen og Kirsten Thorndahl. Han var i yderligere to finaler – i mixeddouble i 1950 sammen med Gitte Rostgaard Frøhne, Gentofte og i herredouble i 1947 med Dabelsteen.

Jørn Skaarup var dansk mester fire gange i herresingle, sidst i 1954, da det lykkedes ham at besejre det store talent Finn Kobberø i en kamp, hvor Skaarup fik vist alle sine fighter-egenskaber. Han har fem danske mesterskaber i herredouble og to i mixeddouble.

Ulla Strand – den yngste af »søstrene« fra KBK – er efter Tonny Ahm alle tiders mest vindende danske kvindelige spiller. Ti gange har hun sejret i All England mesterskaberne, hvor hun spillede yderligere fem finaler. Hun spillede finale i damesingle i 1965, men tabte her til Ursula Smith, England. Det blev til syv mesterskaber i mixeddouble, tre med Svend Pri og fire med Finn Kobberø. Dertil kommer tre i damedouble – to med Karin Jørgensen og et med Imre Rietveld.

Ulla Strand har vundet 21 danske mesterskaber – tre i single, ti i damedouble og otte i mixeddouble. Desuden nordisk mester 19 gange – fire gange i single, seks i damedouble og ni i mixeddouble.

Kirsten Thorndahl har 17 gange været i finale i All England, men det er »kun« blevet til sejr 11 gange – eller en gang mindre end Tonny Ahm, der var i finale 15 gange. Kirsten Thorndahl blev mester i single i 1948 og var desuden finalist i 1947. Fem titler blev sikret i damedouble – fire med Tonny Ahm og et med Anni Hammergaard Hansen. Dertil fem mesterskaber i mixeddouble – et med Jørn Skaarup og fire med Finn Koberø. Det lykkedes hende således at blive tredobbelt mester i 1948 – det år Danmark vandt alle fem titler.

Kirsten Thorndahl startede i Amager Badminton Club men flyttede senere til Valby, og for de to klubber vandt hun ialt 12 danske mesterskaber – to i single, fire i mixeddouble og seks i mixeddouble.

Kirsten Thorndahl kunne fejre en lang række triumfer i All England.

Per Walsøe sloges forgæves for at blive All England mixeddouble-mester i 1966 og 1967 sammen med Pernille Mølgaard Hansen, før det lykkedes for parret i 1970. Per Walsøe var desuden finalist i herredouble i 1967 sammen med Svend Andersen. Han blev den første danske europamester ved at vinde i herredouble sammen med Elo Hansen. Har vundet seks danske mesterskaber, heraf tre i herredouble og tre i mixeddouble. Han var således finalist i mixeddouble seks år i træk 1966–71. Nordisk mester i herredouble 1968–70 med Svend Pri og ligeledes NM-vinder i mixeddouble tre gange. Per Walsøe er GBK-er.

Aase Winther – født Svendsen – har tre gange forgæves forsøgt at vinde en All England-titel. Hun var i finale i damesingle i 1949 og samme år i mixeddoublefinale sammen med Conny Jepsen, Sverige – tidligere Vejle og Skovshoved – samt i 1958 med Finn Kobberø. Derimod har hun opnået fire danske mesterskaber i damedouble – to med Inge Birgit Anker Hansen, et med Kirsten Thorndahl og et med Anni Hammergaard Hansen. Hun begyndte at spille i Sundby, men kom via KBK til Gentofte.

Svend Pri vandt sit første danske mesterskab i 1966 men måtte 'vente' i næsten ti år før han kom til tops i All England. Det var bl.a. den fænomenale indoneser, Rudy Hartono, der hindrede ham i at nå til tops. Men det lykkedes dog – trods alt – også for Svend Pri. Den 22. marts 1975 brød han Hartonos fantastiske sejrsrække i All England. Indoneseren vendte dog tilbage og erobrede sit 8. single-mesterskab og brød dermed Erland Kops rekord. Svend Pri måtte hele følelsesregistret igennem, før han kunne modtage hyldesten i Empire Pool. Han beretter selv om det på denne måde:

Svend Pri nåede den store triumf i 1975 efter i årevis at have kæmpet forgæves med bl.a. Rudy Hartono for titlen i herresingle. Her kan han hæve den store pokal som løn for det store slid.

»Hvis du er lige så kold og rolig, når du går på banen, som du er nu, Svend, så slår du Rudy Hartono og bliver verdensmester«, sagde jeg til mig selv, da jeg nåede til afslutningen af mit opvarmningsprogram, lige inden finalen i herresingle ved All England mesterskaberne skulle begynde.

Jeg følte mig fantastisk veloplagt den lørdag, og selv om det sugede lidt i mellemgulvet, da vi trådte ind i projektørlyset på banen, var jeg helt afslappet. Det gik også glimrende, efter at vi havde følt hinanden lidt på tænderne. Men jeg nåede alligevel at komme hele følelsesregisteret igennem, inden kampen var forbi.

»Nu er den der«, tænkte jeg ved mig selv, da jeg førte 12–8 i andet sæt efter at have vundet det første med 15–11.

Men det var den bare ikke...

Han fik fire hurtige points – hovedsagelig på mine fejl – og kom på 12–12.

»Du skal, du skal«, blev jeg ved med at sige til mig selv. »Hvis du må ud i et tredje sæt med ham, har du kun noget i nærheden af 20 procents chance for at vinde.

Han fortsatte og kom op på 14–12 – ét sølle point fra det fatale tredje sæt, og min hals snørede sig sammen. Så tæt ved og alligevel...

Jeg havde forsøgt at bryde hans serve ved at styrte til nettet og returnere bolden fladt på hans krop. Det var mislykkedes fire gange.

Nu tog jeg en kæmpechance og returnerede i stedet fladt til hans stærke baghånd og det lykkedes. Serven var igen min.

Jeg tror, det var på det tidspunkt, Hartono blev knækket. Det gik forbavsende let for mig med at vinde de to næste points. Jeg havde igen situationen under kontrol, og da han forlangte tre ombolde ved à 14, så han ud, som om han ikke troede på sig selv længere. Han virkede træt og modløs, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at den klump, der sad i halsen på mig, eksploderede med et kæmpebrag, da jeg så den sidste bold passere hans ketcher og lægge sig til rette på hans banehalvdel.

Det, jeg havde kæmpet intenst for, siden jeg første gang var i finalen ved All England i 1970, var en kendsgerning.«

Det var dog ikke første gang, Svend Pri vandt en titel. Han opnåede sit første mesterskab i 1967 i mixeddouble med Ulla Strand. De gentog sejren både i 1971 og 1972. Svend Pri – eller Andersen, som han endnu hed dengang – spillede også finale i herredouble i 1967 sammen med Per Walsøe, men måtte give sig overfor Erland Kops/Henning Borch. To gange yderligere har Pri været finalist i All England – i 1970 og 1972, men begge gange med nederlag til følge mod Hartono. I 1976 spillede Pri endnu en finale. Det var i herredouble med Steen Skovgaard, men svenskerne Bengt Frömann/Thomas Kihlström sejrede knebent, 15–12, 17–14.

Svend Pri vandt otte danske single-mesterskaber, lagde fem titler til i herredouble og fire i mixeddouble – alt 17 danske mesterskaber. Han har vundet fire nordiske single-titler, seks i herredouble og en i mixeddouble.

Svend Pri begyndte med badminton i Amager Badminton Club, men skiftede i starten af 1970'erne til Søllerød-Nærum. Han har lige fra ungdomsårene været helt i top.

Steen Skovgaard hører til blandt de bedste double-spillere, der er fostret gennem tiderne, men han har haft svært ved at nå de helt store internationale resultater. Han er meget svingende i sit spil – laver ind imellem de helt store detaljer, for i næste øjeblik at fejle på de helt lette bolde.

Han fejrede sit livs triumf i maj 1977 ved at blive verdensmester i mixeddouble sammen med Lene Køppen. Året forinden var han i All England finale i herredouble med Svend Pri. De led nederlag til svenskerne Bengt Frömann/Thomas Kihlström. I 1978 var Skovgaard påny tabende finalist i All England med Lene Køppen i mixeddouble.

Det er blevet til et nordisk mesterskab i herredouble sammen med Flemming Delfs og i fem nordiske mixeddouble-finaler er det blevet til sejr for Steen Skovgaard/Lene Køppen. Han har vundet to danske herredouble-mesterskaber – med Pri og Delfs – og fem gange i træk i mixeddouble – først to med Pernille Kaagaard og siden med Lene Køppen.

Steen Skovgaard har været 70'ernes store doublespiller. I 1976 nåede han finalen i All England sammen med Svend Pri, hvor de i en »nordisk« finale tabte til svenskerne Kihlström/Frömann. Senere har Skovgaard nået finalen i mixeddouble med Lene Køppen.

Han startede med badminton i Holte og opnåede et enkelt ungdoms-mesterskab for ynglinge – sammen med klubkammeraten Preben Boesen. Skovgaard flyttede fra Holte til Gentofte Badminton Klub.

Anne Berglund stod i 1971 for en af de allerstørste danske præstationer i All England ved at nå igennem til finale mod Ewa Twedberg, Sverige, der vandt efter tre sæt over den unge danske spiller. Anne Berglund spillede fra starten i turneringen meget stærkt og præsterede at slå Hiroe Yuki, Japan i kvartfinalen og Lizbeth von Barnekow i semifinalen.

Anne Berglund er blandt de største talenter, der har været i ungdomsbadminton. Hun måtte imidlertid stoppe i en ung alder med elite-badminton. Som ungdomsspiller nåede hun alt – to gange ungdomseuropamester i single – og en gang i damedouble med Lene Køppen.

Hun er ØBK'er.

Anne Berglund stod for en af de allerstørste præstationer ved at nå finalen i All England. Den unge ØBK'er spillede sit bedste i turneringen, men Ewa Twedberg, Sverige, forhindrede hende i at nå helt i top. Som ungdomsspiller nåede Anne Berglund alt. DM og EM blev vundet flere gange.

Lene Køppen manglede bare DET mesterskab i sin samling af store titler – All England. Det lykkedes, da hun for 10. gang deltog i turneringen. Finalen i 1979 blev Lene Køppens, men hun måtte kæmpe næsten for meget for det mod japaneren Saori Kondo. 12–9 i første sæt til Lene , men 1–11 i andet – og 2–7 i andet sæt, før det lykkedes at komme med i kampen igen. Det blev 11–8 og hun kunne modtage den udfordringspokal, hun så længe havde kæmpet forgæves for.

Fem gange i semifinalen – og en gang i finalen. Det var ellers i hendes guldår, 1977. Men da var Hiroe Yuki »i vejen«. Det blev 7–11 i tredje sæt.

Året efter blev det uventet til nederlag i kvartfinale mod Wendy Clarkson, Canada. Det lykkedes heller ikke for hende i mixeddouble dette år. Hun nåede finalen med Steen Skovgaard, men tabte.

Lene Køppen begyndte – efter nutidige forhold – sent med badminton. Hun prøvede først med svømning, men tog fat med badminton som 13–14 årig i Valby Badminton Club. Det blev til et enkelt ungdomsmesterskab i single – i 1971 – og to i damedouble med Anne Berglund. Dertil et ungdomseuropamesterskab med samme makker.

Siden har Lene Køppen vist sig som den stærkeste danske spiller på kvinde-siden – den største gennem tiderne, vil mange mene.

Fra og med 1972 har der stået Lene Køppen på single-mesterskabet – ialt otte. Dertil fem mesterskaber i damedouble og tre i mixeddouble – ialt 16 mesterskaber.

Det er blevet til endnu flere nordiske mesterskaber – syv i single, syv i damedouble og fem i mixeddouble, ialt 19. Det har ingen anden gjort bedre.

I 1978 blev hun europamester.

Lene Køppen skiftede fra Valby til Gentofte Badminton Klub.

Flemming Delfs var alt-dominerende i sæson 1976–77, der gav ham sejre i så at sige alle turneringer af betydning.

Han begejstrede alle med sit store spil i All England 1977, da han kom helt til tops i denne turnering. Liem Swie King blev besejret i en finale, hvor Flemming Delfs viste sit bedste nogensinde. Han blev en værdig arvtager til titlen efter Rudy Hartono, som han året forinden havde leveret en meget stor kamp i semifinalen – men 18–15 i sidste sæt til Hartono, der dermed kunne få sit 8. mesteskab.

Flemming Delfs spillede påny finale i 1979, men var denne gang uden chance overfor den lynhurtige indoneser Liem Swie King som vandt dermed for andet år i træk.

Sæson 1976–77 gav Flemming Delfs sit første europamesterskab i herresingle – en sejr han gentog to år senere.

I 1969 blev han den første europæiske ungdomsmester. Som ungdomsspiller brød han afgørende igennem som junior ved at vinde singlen. Han vandt tre singletitler i ynglinge-rækken. Begunstiget af fødselsdatoen 7. september kunne han vinde tre gange på stribe, idet aldersgrænsen for ungdomsspillere blev flyttet fra 1. januar til 1. september.

Det var svært at nå helt til tops som senior. En Svend Pri på toppen holdt ud længe, men i 1976 lykkedes det for Delfs at vinde herresinglen – og det blev ligeledes til sejr i 1977. 1975 og 1976 blev han mester i herredouble med Elo Hansen og i 1978 med Steen Skovgaard.

Han blev nordisk mester 1976 i single og i 1978 i herredouble med Skovgaard.

Flemming Delfs var KBK'er til han skiftede i midten af 1970'erne til Værløse.

GRAYS
GRAYS
GRAYS
GRAYS
GRAYS
DANMARK
DANMARK

Dette hold sikrede Danmark adgang til sluttunden i 1964, hvor Danmark var tættere på at vinde trofæet end nogen sinde – Jørgen Hammergaard Hansen, Jørgen Mortensen, Henning Borch, Erland Kops, Knud Aage Nielsen og Poul Erik Nielsen med lederen Richard Heilbo.

Thomas Cup – Det var ikke nerverne, spændingen, forventningerne om succes eller angsten for fiasko, der slog os ud. Jeg tør gå så vidt som til at påstå, at det heller ikke udelukkende var vore indonesiske modstandere på banen, der blev vort Waterloo, men derimod grupper blandt de tilskuere, som overværede »Challenge Round«.

Det er det indtryk, en af de danske Thomas Cup spillere Jørgen Hammergaard Hansen leverer ovenpå Thomas Cup-finalen 1964 i Tokyo mod Indonesien.

Danmark har aldrig før eller siden været så tæt på at vinde verdensholdturneringen. 4–5 blev det i finalen mod indoneserne i Tokyo Metropolitan Gymnasium.

Danmark blev betragtet som storfavorit mod Indonesien, men et talstærkt opbud af indonesiske tilskuere – ca. 300, der var kommet fra Indonesien til lejligheden og yderligere ca. 1.000 studenter fra Tokyo – kom til at dominere begivenhederne.

– Jeg tror egentlig, at ingen af indoneserne – hverken spillere eller tilskuere – havde regnet med, at vi kunne besejres, og det var som om publikum først gik rigtig amok, da man begyndte at ane en chance for indonesisk triumf, vurderer Jørgen Hammergaard Hansen.

En dansk føring var ventet efter første-dagen, men det blev 0–2, og på den baggrund var vi fortrøstningsfulde med, at det trods alt blev 2–2.

–Men den næste dag startede krigen for alvor, hvor Erland Kops' psyke ikke stod for presset og han tabte den famøse kamp mod Ferry Sonneville (18–13, 14–17, 14–17) trods ialt fire matchbolde.

Det er ikke nemt at give et billede af, hvad der rigtig foregik, men jeg kan da blot nævne eksempler som den konstante viften med flag fra side til side for enden af banen, hvilket er højst generende. Dertil kommer den stadige oprørske råben i transportable højttalere eller publikums ustandselige hylen og skrigen under duellerne – og specielt med orkanagtig styrke, hvor vi med maximum af koncentration og med nerverne spændt til det yderste netop stod for at skulle afgive serven.

Alle forsøg fra arrangørernes side på at få ro og orden var håbløse.

– Det er klart, at de indonesiske spillere blev animeret og var som båret på vinger af deres tilhængeres moralske støtte. En spiller som Ferry Sonneville, den indonesiske holdkaptajn, der på det nærmeste må betragtes som delvis europæer efter mange års ophold i Europa, kunne have sagt et par bemærkninger i mikrofonen om sportens etik. Jeg er ikke i tvivl om, at det havde hjulpet en del, ikke blot i retning af en mere sportslig afvikling, men også på Sonnevilles samvittighed, mener Hammergaard Hansen.

Han havde den store skuffelse for femte gang at være med i en Thomas Cup-finalerunde uden at kunne opleve at vinde trofæet.

Midt i skandale-scenerne præsterede Knud Aage Nielsen – »Grønært« – det mest utrolige. Danmark var bagud med 2–4 og Knud Aage Nielsen håbløst bagud i sin kamp mod Tan Joe Hock. Indoneseren havde taget første sæt og førte med 14–8 i andet, men »Grønærten« ville ikke tabe og nåede de mest utrolige bolde. Han vandt sættet 17–14 og det tredie 15–9. Dermed 3–4.

– I denne kamp bekræftede Knud Aage Nielsen sit All England-mesterskab gennem en præstation, som kun verdens bedste spiller kan yde. Det er den flotteste indsats, jeg nogensinde har overværet af en dansk badmintonspiller, fastslår J. Hammergaard Hansen.

Knud Aage Nielsen blev All England mester i 1964 i en ren dansk finale mod Henning Borch. Her hilser »Grønært« på den af Indonesiens bedste gennem tiderne Ferry Sonneville i forbindelse med Thomas Cup 1964, hvor Grønært ydede en helt fantastisk indsats.

Det danske hold i finalen mod Indonesien var Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Henning Borch, Finn Kobberø og Jørgen Hammergaard Hansen. Foruden Knud Aage Nielsens sejr blev det til sejre for Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen i to doubler og til Erland Kops/Henning Borch i én.

Danmark havde spillet sig til en favorit-rolle med sikre sejre. Det blev 7–2 i Interzone semifinalen mod Malaya. Det danske hold var her: Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Henning Borch, Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen og Poul-Erik Nielsen. De samme spillere vandt med 6–3 i Interzonefinalen over Thailand.

Adgangen til Tokyo blev skabt med to lette sejre i Europa. Det blev 9–0 over Irland i semifinalen (Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Henning Borch, Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen og Poul-Erik Nielsen).

England blev besejret med 8–1 i Europa-finalen. Her var det danske hold reduceret med en enkelt, idet Finn Kobberø ikke medvirkede på holdet. Der var tvivl om hans medvirken også i slutrunden i Tokyo.

Ovenpå kampene i Tokyo vurderede Hammergaard Hansen det således:

– Finn Kobberø, som de fleste vist betragter som den lidt arrogante, flegmatiske type, der ikke nemt kommer ud af balance, havde simpelt hen ikke nerver til at overvære andre kampe, end de, han selv deltog i, for resten af tiden at opholde sig på parkeringspladsen uden for hallen. Men når han var på banen, jonglerede han så alle måtte overgive sig, og jeg håber, at Richard Heilbo indså, at det var tåbelig snak, da man tidligere var inde på spørgsmålet, om man nu også skulle have Finn med. Som amatør bør ingen slavebindes, og hvis Finn er god nok med mindre træning bag sig, bør han også være kompetent til at komme på holdet.

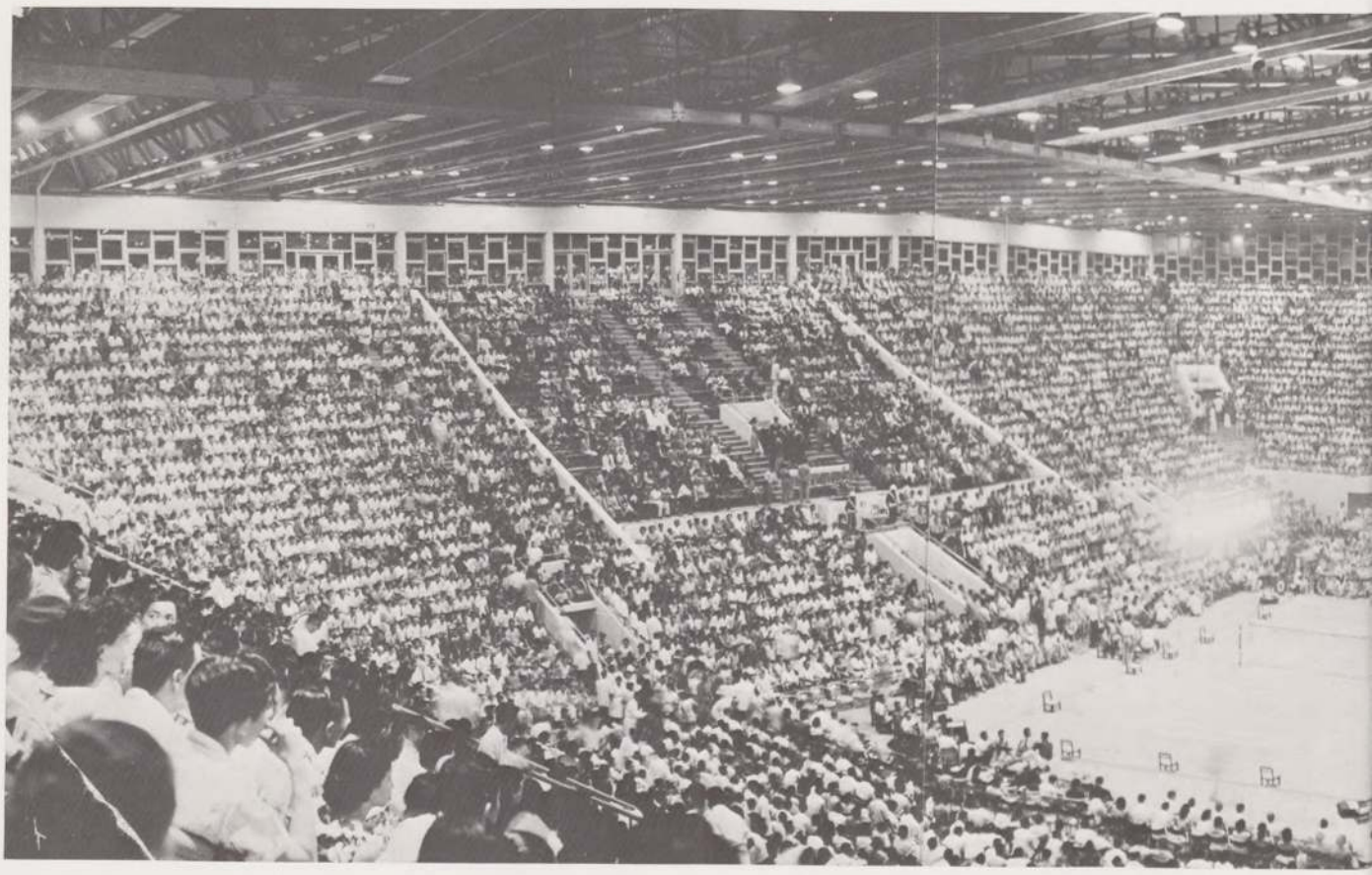

Jørn Skaarup og den irske spiller, Peard, kom til at spille den første kamp i Thomas Cup, da der var premiere på turneringen i 1948 i København.

De første slag i Thomas Cup blev slået i 1948–49, da den første turnering blev afviklet med finalerunde i England. Danmark spillede finale i denne første turnering – mod Malaya, der vandt så stort som 8–1. Fynboen Mogens Felsby sørgede for den enlige danske sejr i kampen.

Danmark var dette år – og i alle senere turneringer Europas bedste. Elleve gange er der spillet Europafinale – elleve gange er det blevet til sejr.

Det blev Jørn Skaarup, der kom til at slå det første slag i turneringen overhovedet. Det skete i åbningskampen mod Irland, hvor han mødte Frank W. Peard i København. Danmark vandt 9–0. Sverige blev besejret med de samme cifre, og det gik ikke englænderne spor bedre i Europa-finalen.

Dermed var Danmark klar til finale i Preston, men Malaya var denne gang for stor en mundfuld.

De danske Thomas Cup-spillere i 1948–49 var: Jørn Skaarup, Knud Christensen, Preben Dabelsteen, Mogens Felsby, Børge Frederiksen, Poul Holm, Ib Olesen.

Turneringen 1951–52 gav fra starten et varsel om, at det ikke ville blive helt så nemt som i den første Thomas Cup. Poul Holm, Jørn Skaarup, Preben Dabelsteen, Ib Olesen, Arve Lossmann måtte nøjes med sejr på 7–2 over Irland i første runde.

»Badminton-professoren« Hans Hansen overtog ledelsen af spille- og konditionstræningen til Thomas Cup i starten af januar 1952. En halv snes spillere blev udtaget for at forberede sig til opgøret mod Sverige. Svenskerne blev »kun« besejret med 6–3.

Poul Holm, Jørn Skaarup, Jørgen Hammergaard Hansen, Ib Olesen, John Nygaard og Ole Jensen var derimod ganske overlegne i Europa-finalen mod England, der blev besejret med 9–0 uden at der blev afgivet sæt.

I »heksekedlen« i Djakarta har dansk badminton altid har besvær.

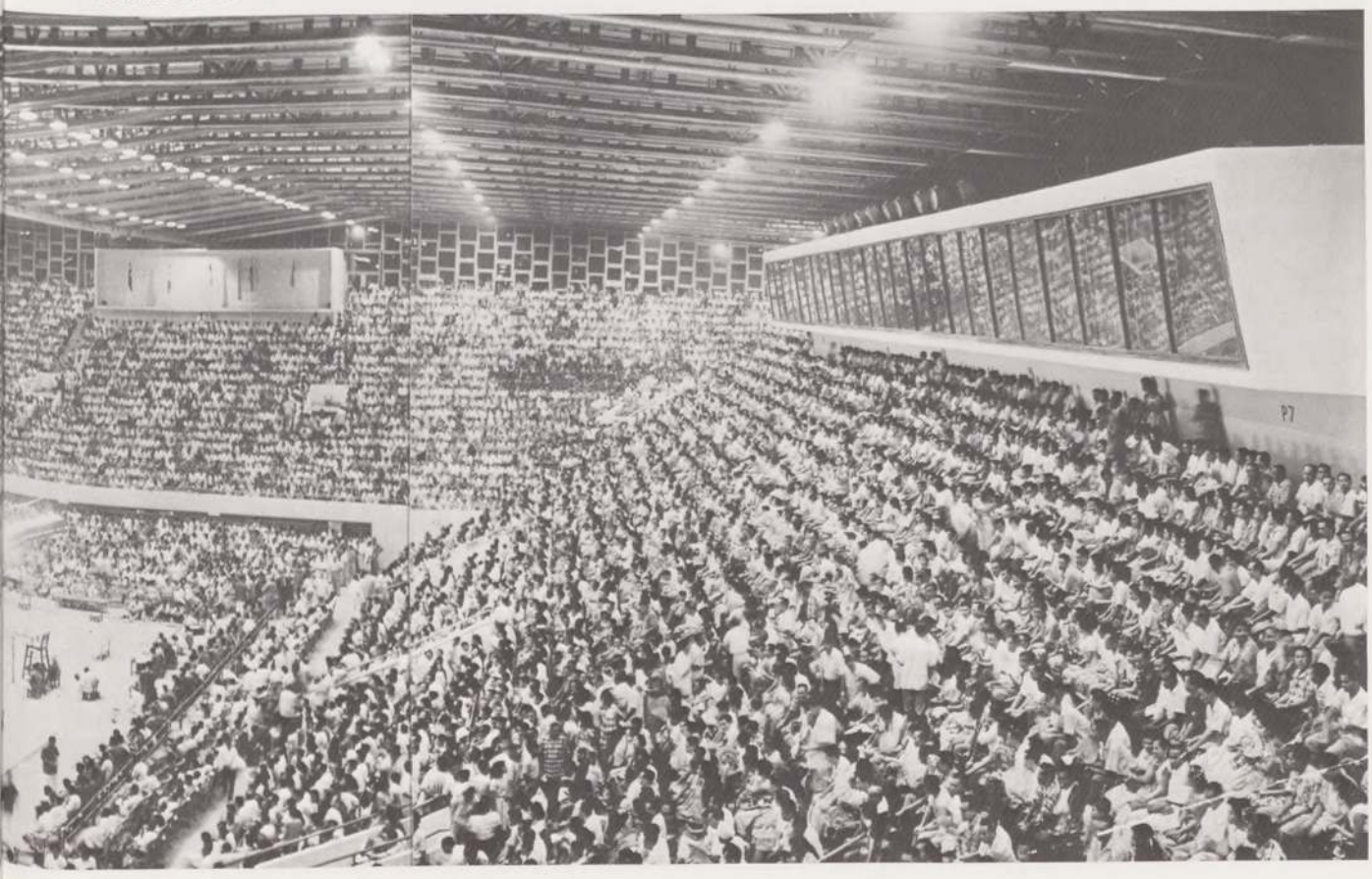

Deltagelsen i Thomas Cup har altid krævet økonomisk indsats, og ikke mindst i de første år, turneringen blev arrangeret var det et problem for DBF.

Finale-sejren mod England gav adgang til Interzone kamp mod Indien, men i lang tid var turen til Østen truet. Det blev en storslået gestus fra Det østasiatiske Kompagnis singapore-afdeling, der reddede arrangementet. ØK stillede 25.000 kr. til rådighed for DBF, hvortil kom at man fra Malaya tilbød 15.000 kr. for at medvirke i en triangel-match USA–Danmark–Malaya.

De fleste danske spillere og ledere ventede, at Danmark skulle udfordre de forsvarende mestre, Malaya, idet modstanderen i semifinalen var Indien og USA antagelig finalemodstander.

De første og sidste slag i turneringen for de danske spillere blev slået i Kuala Lumpur, hvor Indien viste sig at være overraskende stærk for Danmarks hold – Poul Holm, Jørn Skaarup, Ole Jensen, John Nygaard, Ib Olesen. Jørgen Hammergaard Hansen deltog på Østenturen, men kom ikke i kamp.

USA besejrede Indien i finalen og fik lejlighed til at udfordre Malaya. Det blev 2–7 i denne match, så Malaya for anden gang kunne sikre sig Thomas Cup trofæet.

Dansk badminton stiftede for første gang bekendskab med en ny faktor – varmen.

– Ingen, som ikke har oplevet det, kan begribe hvor fantastisk varmt, der var herude, især når hallerne blev pakket med tilskuere. En fugtig, tyngende og sløvende varme, som i løbet af et kvarters tid efter hver kamps begyndelse reducerede både kraften og tempoet hos vore spillere, og da netop en forøgelse af tempoet hos danske spillere efter min mening gerne skulle blive et resultat af læren fra vor deltagelse i Østen, vil man vist let forstå betydningen af den sløvende varmes indflydelse. For alle vore spillere var varmen et hårdt tyngende handicap, hvilket bemærkedes og erkendtes af alle, mens de fleste af de øvrige spillere var vant til og kunne stå for varmen.

Sådan sammenfattede DBF-formand N. P. Kristensen læren af turen til Østen i 1952.

Malaya blev anerkendt som en meget værdig vinder af Thomas Cup også i 1952.

Danmark opnåede at blive udfordrer til tronen i turneringen 1954–55, men malayerne hævdede sig påny som mesternationen. Malaya besejrede Danmark med 8–1. Danmarks hold var Finn Kobberø, Jørn Skaarup, Ole Jensen, Jørgen Hammergaard Hansen, Ove Eilertsen og Ole Mertz. Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen stod for den enlige danske sejr ved at besejre Lim Kee Fong/Tan Jin Eong og reducerede dermed til 1–8.

Danmark vandt Interzonefinalen med 9–0 over Australien og i finalen blev det til sejr på 6–3 over Indien. Holdene var identiske med det, der spillede udfordringskampen mod Malaya.

Danmark havde uden problemer klaret kampene i Europa. Sverige nåede finalen, men blev besejret så stort som 8–1 af Ove Eilertsen, Jørgen Hammergaard Hansen, Finn Kobberø, Ole Mertz og Jørn Skaarup.

Ole Jensen og Finn Kobberø under Thomas Cup-slutkampene, da turneringen blev afviklet i Singapore 1955.

På vej til Østen i 1955 til turneringen i Singapore.

De indledende kampe i Europa blev spillet således:

Wales–Danmark 0–9: Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen, Palle Granlund, Ole Mertz, Poul Erik Nielsen og Jørn Skaarup.

Irland–Danmark 0–9: Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen, Palle Granlund, Poul Erik Nielsen, Jørn Skaarup.

Malayerne viste sig endnu en gang som de stærkeste, men gennemsnitsalderen for de malayiske spillere er 32 år, for de danske 25 år. Wong Peng Soon og Ooi Teik Hock har uden tvivl spillet deres sidste Thomas Cup kamp. Da det kniber i Malaya at skaffe afløsning for de gamle mestre er der altså håb om engang i fremtiden at tage Cup'en fra Malaya.

– Lad os se om tre år.

Det vurderede Ole Jensen efter finalerne i 1955.

Det blev nu ikke Danmark, der skulle komme til at fravriste Malaya trofæet 1958.

Danmark blev dog for fjerde gang en helt suveræn vinder af Europa-finalen. I GBK's hal blev England besejret med 7–2 af Erland Kops, Finn Kobberø, Palle Granlund, Poul Erik Nielsen, John Nygaard, Jørgen Hammergaard Hansen. I semifinalen var Sverige kun blevet levnet tre sæt af det samme danske hold. Dermed 9–0.

Med sejren over England var der løst billet til Malaya – og en ny modstander viste sig for Danmark – Indonesien.

Det blev 3–6 i Interzone-semifinalen mod indoneserne. Finn Kobberø, Erland Kops, Jørgen Hammergaard Hansen, Poul Erik Nielsen, Ole Mertz, Palle Granlund spillede en meget lige kamp mod indoneserne, men det rakte ikke til sejr. Finn Kobberø og Palle Granlund samt Kobberø/Hammergaard Hansen sejrede for Danmark.

Indonesien vandt Interzonefinalen med 8–1 over Thailand og Thomas Cup for første gang ved at slå Malaya med 6–3.

Thomas Cup trofæet er aldrig kommet i danske hænder. Malaya og Indonesien har sikret sig mesterskabet på skift.

Danmark tabte kun en enkelt kamp i de tre matcher i Europa i den femte Thomas Cup-turnering 60–61. Det var i semifinaleopgøret mod Skotland.

Europa-zonen bød på tre kampe for Danmark:

Irland–Danmark 0–9: Erland Kops, Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen, Arne Rasmussen, Henning Borch.

Skotland–Danmark 1–8: Erland Kops, Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen, Arne Rasmussen, Henning Borch.

England–Danmark (Finale) 0–9: Erland Kops, Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen, Jørgen Hammergaard Hansen, Henning Borch.

Danmarks forhåbninger om at skulle fravriste Indonesien Thomas Cup blev stoppet allerede i Interzonefinalen mod Thailand. For inden havde Danmark vundet med 7–2 over USA. Foruden de fem, der havde sikret Danmark sejren i Europafinalen kom Knud Aage Nielsen med på turen til Djakarta.

Erland Kops lagde ellers godt for i kampen mod Thailand ved at vinde sin single. Finn Kobberø vandt den anden kamp for Danmark, men da var slaget tabt.Indoneserne genvandt Thomas Cup ved at slå Thailand mere overbevisende end cifrene 6–3 umiddelbart viser.

Efter skuffelsen i 1964 var Danmark i 1967 uheldig med at møde Malaysia allerede i Interzone-finalen. Malayerne var favoritter til at tilbageerobre Thomas Cup, men skuepladsen var Djakarta, og efter skandalen i Tokyo frygtede alle det værste.

Danmark tabte med 2–7 til Malaysia efter 2–2 på førstedagen. Erland Kops vandt den vigtige åbningskamp over Yew Cheng Hoe, og Svend Andersen/Per Walsøe udlignede ved at vinde i 2. herredouble, men mere blev det ikke til. Erland Kops, Svend Andersen, Tom Bacher, Henning Borch, Per Walsøe var slået ud af Thomas Cup.

Malaysia fortsatte ved at vinde Interzone-finalen med 6–3 over Japan – og Thomas Cup fik de også med sig.

Men skandale-scenerne fra Tokyo viste sig igen. Det indonesiske publikum ville for enhver pris hjælpe deres landsmænd til sejr, men de havde gjort regning uden tanke for referee, IBF's generalsekretær Herbert Scheele.

Malaysia førte med 4–3, da 1. doublen Ng Boon Bee/Tan Yee Khan kunne sikre den ventede sejr. De vandt også hurtigt 1. sæt 15–2 og førte med 10–2 i andet. Da malayerne pludselig fejlede 2–3 bolde og indoneserne kom i gang tog begivenhederne fart på tilskuerpladserne. Malayerne kunne ikke serve kort i den ballade, der opstod.

Knud Aage Nielsen om begivenhederne:

– Ved stillingen 10–6 har den højeste myndighed på stedet, Herbert Scheele, opfattet katastrofen og går til dommerbordet for at få lederen af arrangementet, Dr. Padmo Soemasto, til over mikrofonen at få publikum til at dæmpe sig, så spillerne på banen kan komme til at spille normalt igen. Alt imens dette foregår bag kulisserne, er det indonesiske par kommet op på 11–11 og 13–13, og malayerne er så rystede, at de ikke har en chance for at vinde omboldene.

Herbert Scheele erklærer, at der ikke skal spilles videre, før man kan få publikum til at opfatte, at de skal opføre sig ordentligt, men hverken Soemasto eller Ferry Sonneville vil tage mikrofonen og fortælle publikum dette. Hertil siger Scheele, at de to indonesiske ledere er nogle kujoner og prøver selv at sige noget til publikum, men forgæves.

Han stiller indoneserne overfor et valg mellem at få tilskuerne til at opføre sig ordentligt, lukke tilskuerne ud og fortsætte for lukkede døre eller spille færdig næste dag. Alle forslag blev afslået, og IBF bestemte senere, at matchen skulle spilles videre på neutral bane i New Zealand, men dette nægtede Indonesien, hvorefter Malaysia fik tilkendt sejre i de to ikke afgjorte kampe til slutresultatet 6–3.

– For international badmintons skyld var det dejligt at overvære en referee, der for en gangs skyld var sin opgave voksen, men man kan så samtidig beklage, at Herbert Scheele ikke nåede til Tokyo i 1964, for så er jeg helt sikker på, at dansekrne ville have vundet Cup'en, så vi ikke var kommet til at opleve dette på ny, mener Knud Aage Nielsen.

Danmark stod overfor en helt ny modstander i Europa-finalen 1967, nemlig Sydafrika, der var kommet igennem efter sejr over England. Det var dog en relativ let opgave for Svend Andersen, Erland Kops, Per Walsøe, Henning Borch, Jørgen Mortensen, Tom Bacher. De vandt med 8–1.

Sverige havde vist sig som en noget mere farlig modstander i semifinalen, og det blev kun til sejr på 5–4.

Tom Bacher debuterede med at tabe begge sine singler og Elo Hansen én. Dertil kom nederlag til Erland Kops i den ene single. Han vandt sin anden single og to herredoubler med Per Walsøe. Henning Borch/Jørgen Mortensen vandt ligeledes to doubler.

Henning Borch spillede ved denne lejlighed landskamp nr. 25. Han opnåede endvidere at sætte en imponerende Thomas Cup-rekord ved fra slutrunden i 1967 at spille fem turneringer i træk i finale-runderne.

Blackburn i England var skueplads, da Danmark tog fat i turneringen 1969–70. I semifinale-kampen i Europa-zonen blev det til dansk sejr på 6–3.

Svend Pri lagde for med dansk sejr, men det blev 1–2 før Svend Pri/Per Walsøe kunne udligne den engelske føring efter single-nederlag til Erland Kops og i double for Klaus Kaagaard/Jørgen Mortensen. Klaus Kaagaard gjorde det til 3–2 i single og Svend Pri til 4–2. Erland Kops sikrede sejren i

Thomas Cup-holdet 1970 – Henning Borch, Tom Bacher, Poul Petersen, Klaus Kaagaard, Per Walsøe og Elo Hansen.

den afgørende kamp og Jørgen Mortensen/Klaus Kaagaard sikrede resultatet 6–3.

Kun Klaus Kaagaard kiksede i 3. single i Europafinalen mod Sverige, der blev slået så stort som 8–1. Elo Hansen, Svend Pri, Tom Bacher/Poul Petersen og Svend Pri/Per Walsøe sørgede for de otte sejre.

Hermed kunne Tom Bacher, Henning Borch, Elo Hansen, Klaus Kaagaard, Poul Petersen og Per Walsøe tage turen til Kuala Lumpur for i første omgang at møde titelholderne, Malaysia.

Klaus Kaagaard var tæt på sensationen i den første kamp mod rutinerede Tan Aik Huang. Han førte 12–9 i tredie sæt, men fik ikke flere point. Elo Hansen udlignede mod Gunalan. Det blev imidlertid 1–3 efter førstedagen, idet doublerne Tom Bacher/Poul Petersen og Per Walsøe/Henning Borch begge tabte. Henning Borch reducerede til 3–4 i en timelang kamp mod Abdul Rahman og Elo Hansen udlignede ved at slå Tan Aik Huang i to sæt. Klaus Kaagaard tabte til Gunalan, men det blev 4–4, da Henning Borch/Per Walsøe besejrede Tan Aik Huang/Tan Aik Mong. Tom Bacher/Poul Petersen var dog chanceløse i den afgørende kamp mod Ng Boon Bee/Gunalan.

Dermed var Danmark færdig i turneringen, og Indonesien blev ny mesternation ved at vinde i finalen med 7–2 over Malaysia.

Europa-zonen var et »let bytte« for Danmark i turneringen 1972–73. Vesttyskland blev besejret med 7–2, og Sverige var pany uden chance i finalen – dansk sejr på 8–1.

Indoneserne kunne forsvare Thomas Cup på hjemmebane i Djakarta. Danmark havde let ved at nå finalen. Canada blev slået 9–0 af Svend Pri, Elo Hansen, Flemming Delfs, Svend Pri/Henning Borch, Poul Petersen/Tom Bacher.

Indonesien vandt – som ventet – stort i finalen. Det blev 8–1 mod Danmark, men Svend Pri var lige ved at tage glansen af indonesernes triumf. Svend Pri besejrede det indonesiske topnavn på hjemmebane. Rudy Hartono blev slået i en kamp, hvor Svend Pri ydede en indsats, der ikke kan roses højt nok, fastslog DBF-formand Jørn Skaarup.

– Svend sled simpelt hen Hartono op. Med et yderst veldisponeret første sæt, hvor han var meget præcis i sit spil, og hvor han gang på gang tvang Hartono til at løfte boldene, så de med usvigelig sikkerhed kunne smashes i gulvet. Han vandt sættet med 15–12.

I andet sæt var Svend med overlæg i defensiven, og selv om han kun fik fem bolde, var det nok først og fremmest her, at han grundlagde sejren. For selv om det var Hartono, der scorede points var det alligevel ham, der måtte løbe mest og koncentrere sig mest. Det sæt tappede ikke blot kræfterne, men også moralen ud af verdensmesteren.

Svend kan jo lide at »stramme den«, og Hartono er ikke Hartono for ingenting. Som den store spiller Hartono er, viste han de 14.000 tilskuere i den ulidelig varme hal, hvor temperaturen til tider nåede op på 38 grader, og hvor iltmangelen var følelig, hvordan man kan score selv når man er trængt, og en jævnbyrdig første halvdel af sættet afløstes af indonesisk dominans, så Hartono nåede op på 14–11.

Men endnu en gang viste Svend, at han hvad badminton angår er ligemand med den bedste. Hans taktik lykkedes fuldt ud, idet Hartono ikke havde kræfter mere til at vifte en flue væk fra næsen. Den intense spænding, der var 38 kriminalgysere værdig udløstes med et jubelbrøl på de danske bænke, da Svend udlignede til 14–14 og vandt 17–15.

Elo Hansen havde tabt åbningskampen til Muljadi i tre sæt, men Elo nåede ikke til kamp mod Hartono, idet han blev syg til andendagen. Flemming Delfs debuterede i Thomas Cup men tabte i tre sæt i 3. singlen til Amril Nurman. Svend Pri kunne heller ikke leve op til sin indsats på førstedagen og tabte i to sæt til Muljadi. Doublerne Poul Petersen/Tom Bacher og Henning Borch/Svend Pri var ligeledes uden chance.

Thomas Cup-holdet 1973 med ledere – Erik Jørgensen, Henning Borch, Tom Bacher, Flemming Delfs, Poul Petersen, Elo Hansen, Svend Pri og Jørn Skaarup.

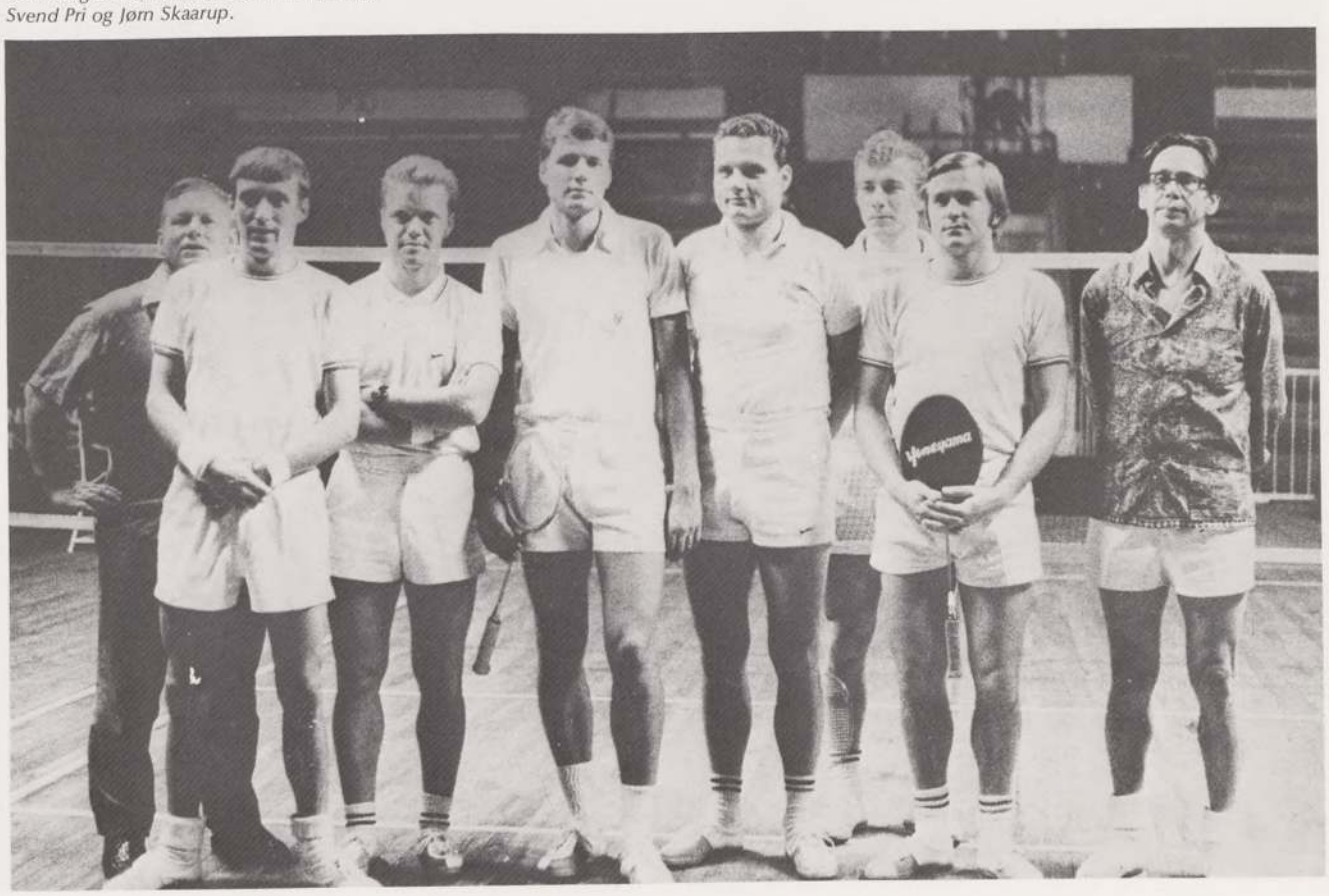

AI
AI

I 1976 var Sverige ved at ødelægge den danske Thomas Cup rekord, men dette hold sørgede trods alt for at turen til Østen blev sikret for 10. gang i træk – Elo Hansen, landstræner Hans Henrik Svendsen, Jesper Helledie, Jørgen Mortensen, Svend Pri, Steen Skovgard og Flemming Delfs.

Sverige var lige ved at spolere den enestående danske rekord i Thomas Cup – deltagelse i samtlige slutkampe – da Europa-finalen blev spillet for 10. gang.

KB-hallen var skueplads for en sand Thomas Cup-gyser, der endte lykkeligt med sejr til Danmark på 5–4 efter at Sverige havde ført med 4–2.

»2–2 efter førstedagen er ikke afskrækkende, for vi kan da ikke tabe tre kampe mere,« trøstede man sig med i den danske lejr, da den ventede 3–1 føring udeblev. Flemming Delfs tabte til Sture Johnsson med 16–17 i tredje sæt. Svend Pri slog Thomas Kihlström. Doublerne blev ligeledes delt – sejr til Flemming Delfs/Elo Hansen og nederlag til Jørgen Mortensen/Jesper Helledie – til Thomas Kihlström/Bengt Frömann.

Det blev den værst tænkelig start på andendagen, da Flemming Delfs tabte klart i to sæt til Thomas Kihlström og Elo Hansen »fulgte op« med tresæts-nederlag til Bruno Wackfelt.

Svend Pri viste vejen ved at slå Sture Johnsson i to sæt og Jørgen Mortensen/Jesper Helledie udlignede, men kunne de to single-tabere Delfs/Elo Hansen slå den double, der var regnet for at være Europas bedste – Kihlström/Frömann. Det blev 15–12, 11–15, 15–6.

Et publikum på 2.000 levede helt fantastisk med i ikke mindst denne kamp. Jamrede og sukkede, når det gik skævt og jublede, når de to danske var i vinderposition. Vejen til Bangkok var »åben«.

Svend Pri, Flemming Delfs, Elo Hansen samt Poul Petersen/Per Walsøe havde åbnet Thomas Cup 1975–76 med sejr på 6–3 over England i semifinalen i Gentofte Badminton Klubs hal.

Bangkok-turen resulterede imidlertid i fiasko for Danmark. Semifinalekampen mod Malaysia, der var langt fra fordums styrke, blev tabt med 4–5. Kun Svend Pri var helt på toppen med sejre i tre af sine fire kampe. To i single og en i herredouble med Steen Skovgaard. Per Walsøe/Poul Petersen sørgede for den fjerde danske sejr. Det danske hold havde tydeligvis undervurderet malayerne. Landstræner Hans Henrik Svendsen havde på forhånd vurderet chancer for sejr på 8–1.

Holdkaptajn Svend Pri havde advaret mod at undervurdere et hvilket som helst asiatisk hold, når der spilles i Østen. Malayernes svage indsats i indledende kamp mod New Zealand var imidlertid med til at styrke den danske optimisme, men Malaysia satte en stopper for holdet – Svend Pri, Flemming Delfs, Elo Hansen, Steen Skovgaard, Poul Petersen og Per Walsøe.

Indonesien havde let ved at vinde turneringen pany.

Danmark blev Europa-zone-vinder for 11. gang af lige så mange mulige, da Danmark og Sverige – endnu en gang – mødtes i finalen i 1979.

Der var ikke de samme problemer som tre år før. Det blev til sejr på 7–2 i Umeå i Sverige til Flemming Delfs, Morten Frost, Svend Pri, Steen Skovgaard, Steen Fladberg og Jesper Helledie.

Holland var seminfinale-modstander i turneringen, og her blev det til sejr på 8–1. Svend Pri led det enlige danske nederlag, mens Flemming Delfs, Morten Frost, Steen Skovgaard, Steen Fladberg samt Svend Pri i sin anden single sørgede for den ellers helt ventede sejr.

Danmark vandt – om ikke andet – i hvert fald erfaring i finale-runden i Djakarta, skuepladsen for det andet individuelle VM.

Jubel, da 5–4 sejren var i hus. Elo Hansen og Flemming har besejret Thomas Kihlström/Bengt Frömann. Ledere og spillere stormer til for at tage del i spillernes glæde.

Indien var en modstander, der ikke kunne og skulle undervurderes, men det blev til en relativ let sejr på 7–2 for Svend Pri, Morten Frost, Flemming Delfs, Steen Skovgaard og Steen Fladberg. I finalen mod titel-holderen Indonesien var de danske spillere uden chance. Indonesien vandt med 9–0.

Svend Pri, den mest rutinerede af de danske spillere, og den spiller, der står sig bedst med spille-forholdene i Østen, var foretrukket som 1. mand og han spillede pany en stor kamp i åbningskampen mod Sumirat, der først sejrede efter tre helt lige sæt – 11–15, 15–7, 15–10. I de øvrige kampe lykkedes det også Morten Frost at tage et sæt – i kampen mod Sumirat.

Sir George A. Thomas, det internationale badminton forbunds præsident fra stiftelsen i 1934, har været en af spillets helt store aktive, og han har lagt navn til turneringen.

Forslaget om at arrangere et internationalt mesterskab på samme måde som tennis-sportens Davis Cup kom frem i et møde i IBF's forretningsudvalg i marts 1939. Udvalget fik til opgave at udarbejde et regulativ for en sådan konkurrence, og det blev forelagt IBF's årsmøde i juli 1939. George Thomas havde samtidig tilbudt IBF at forære en sølvpokal for konkurrencen. Tilbuddet blev accepteret – og pokalen blev døbt – omend ikke officielt – Thomas Cup.

George A. Thomas opnåede som aktiv bl.a. at vinde 21 mesterskaber i All England Championships, og han spillede 29 gange for England.

Krigen satte en stopper for udførelsen af IBF's beslutning om at afvikle »The International Badminton Championship Challenge Cup«, men det blev senere besluttet at konkurrencen skulle begynde i sæsonen 1948–49, og derefter afvikles hvert 3. år.

Deltagerne i turneringen blev opdelt i fire zoner – en europæisk, en amerikansk, en asiatisk og en austral-asiatisk zone. En nation kan deltage i en hvilken som helst zone uanset geografisk beliggenhed. Deltagerne mødtes første gang i slutkampe i London i marts 1949. Vinderen af slutkampen blev betegnet som champion-nation og deltog ikke i den følgende turnerings indledende kampe men skulle forsvare titlen i en udfordringskamp mod vinderen af finalen i slutkampene mellem zone-vinderne. Mesternationen kunne tilmed vælge spillested for den næste turnering – d.v.s. hjemmebane. Dog kan et land ikke to gange i træk være arrangør.

Reglementet blev ændret fra turneringen i 1969–70, idet også mesternationen nu deltager på lige fod med de fire zone-vindere i en finalerunde.

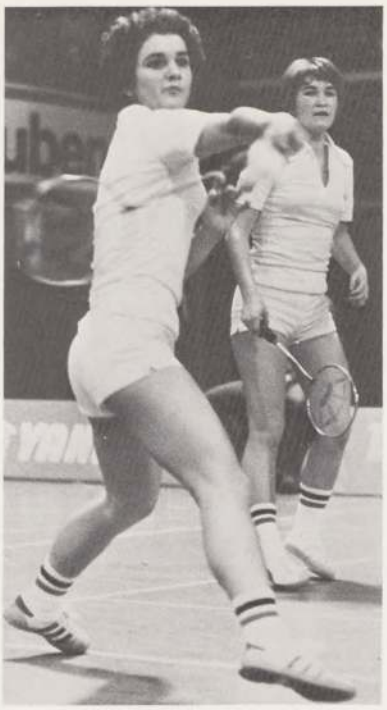

Pia Nielsen og Inge Borgstrøm i aktion i Uber Cup.

Pernille Kaagaard har sørget for danske sejre i Uber Cup.

Uber Cup Uber Cup-trofæet er endnu ikke blevet vundet til Danmark, men to gange har Danmark spillet finale om Uber Cup, og 9. april 1960 var det »lige ved«. Ganske vist forsvarede de amerikanske damer trofæet med held ved at finde finalen med 5–2, men overraskelsen »lurede« om hjørnet.

Tonny Holst-Christensen var ved at tage pippet fra USAs 1. dame, Judy Devlin. Tonny Holst førte med 9–3 i første sæt, før Judy Devlin fandt melodien og kom op – for at vinde sættet 12–9. I andet sæt var det den amerikanske pige, der førte ved 9 men Tonny Holst fik udlignet – for pany at tabe 0–3 i omspillet.

Hanne Jensen måtte give sig overfor Margaret Varner, men Inge Hasselsteen fik de danske forhåbninger til igen at stige. Efter at have tabt 8–11 i første sæt, vandt hun andet med 11–7 og førte med 6–3 i afgørende, før Dorothy O'Neil fik vendt billedet. Judy og Susan Devlin gjorde det til 4–0 ved i damedouble at slå Aase Winther/Birte Kristiansen med 15–5, 15–3.

Kirsten Thorndahl/Hanne Jensen reducerede ved at slå Margaret Varner/Dorothy O'Neil 15–5, 17–14. »Aftenens kamp« stod mellem den danske andendouble og All England-vinderne Judy & Susan Devlin, der blev sendt ud af banen med 15–5 i første sæt – tog andet med 15–6, for pany at være slemt på hælene med 9–13 i tredje sæt. Dansk badminton fik ikke mindst i denne kamp vist den styrke, det havde, men publikum i Philadelphia fik hjemmesejr med 18–16 og dermed 5–2 til USA.

Så tæt på i tre kampe – og alligevel langt fra at få trofæet med hjem. Birte Kristiansen/Aase Winther sikrede den anden danske sejr ved at vinde 15–8, 16–17, 17–14 over Margaret Varner/Dorothy O'Neil og reducerede dermed til 2–5.

Danske damer havde kun to gange tidligere haft lejlighed til at spille uden for Europa. Det var i 1947, da Tonny Ahm sammen med Tage Madsen og Poul Holm besøgte Bombay og i 1951, da Tonny Ahm, Kirsten Thorndahl og Aase Schiøtt Jacobsen var i Sydafrika sammen med Ole Jensen, Poul Holm og Arve Lossmann.

»Drømmeturen« til USA var sikret efter overbevisende sejre i Europa-zonen. Forberedelserne til Uber Cup var grundige. Fra sæsonstarten 1959–60 blev de bedste kvindelige spillere udtaget til fællestræning med henblik på at nå et stort resultat i Uber Cup. England var uden chance i første runde. De danske spillere – Tonny Holst-Christensen, Hanne Jensen, Birte Kristiansen, Aase Winther, Kirsten Thorndahl, Inge Hasselsteen afgav ikke ét sæt.

Danmark var udnævnt til storfavorit til opgøret i Edinburgh mod Skotland, og vandt da også med 5–2, men skotterne var ganske farlige for det danske hold, der var identisk med deltagerne i Englands-kampen.

Sejren i Europa-finalen mod Irland blev på 6–1 og demonstrerede dermed, at stillingen som Europas bedste var helt ubestridt. Inge Birgit Anker Hansen afløste Kirsten Thorndahl i doublerne mod Irland – vandt først let med Aase Winther – for derefter med Aase Winther at tage for let på tingene mod Mary O'Sullivan/Yvonne Kelly. Det var de eneste sæt, irerne vandt.

Kirsten Thorndahl, Hanne Jensen, Inge Hasselsteen, Birte Kristiansen, Tonny Holst-Christensen og Aase Winther havde lige så let ved at nå til udfordringskampen mod USA. Det blev 6–1 mod Indien i Interzone-semifinalen og 7–0 mod New Zealand i finalen.

Uber Cup-holdet, der i 1957 kom til finalen i den første turnering. Aase Schiøtt Jacobsen, Tonny Ahm, DBF-formand N. P. Kristensen, Tonny Holst-Christensen, Birte Kristiansen samt Kirsten Thorndahl og Anni Hammergaard Hansen.

Uber Cup-holdet 1960, da Danmark for anden gang spillede finale.

Det er den engelske landsholds-dame, Betty Uber, der har lagt navn til verdensholdturneringen for damer. Betty Uber spillede 37 gange på Englands landshold og vandt All England titler ialt 11 gange. Det Internationale Badminton Forbund indstiftede Uber Cup turneringen så der første gang blev spillet om trofæet i 1957. Betty Uber havde langt tidligere tilbudt at forære IBF et trofæ til turneringen, men bl.a. økonomiske overvejelser førte til, at der gik en årrække før man med tak tog imod tilbudet.

Den første turnering blev – naturligvis – afviklet med slutkampe i England, og de amerikanske piger var de stærkeste. Det blev 6–1 i slutkampen mod Danmark, som imidlertid var en lige så klar nr. to.

Danmark spillede den første Uber Cup kamp 16. januar 1957 mod England, der blev besejret med 5–2 af Tonny Petersen, Tonny Ahm, Aase Schiøtt Jacobsen, Kirsten Thorndahl, Anni Hammergaard Hansen og Birte Kristiansen. Entreen i Uber Cup fandt sted i London, og Europa-finalen

mod Irland havde Danmark påny udebane. Der var dog ikke de store problemer med at vinde så sikkert som 6–1. Holdet var det samme som mod England.

Finalen mod USA blev imidlertid en ret ensidig forestilling. De amerikanske piger var danskerne overlegne. Kirsten Thorndahl/Anni Hammergaard Hansen vandt over E. Marshall/Bea Massmann 15–4, 15–9, men i de øvrige kampe var USAs piger meget overlegne, ikke mindst i singlerne.

Uber Cup-turneringen i 1963 blev uden dansk deltagelse. DBF afstod sammen med andre europæiske lande fra at være med som følge af de høje omkostninger ved at deltage i denne turnering. Dermed skulle der gå 12 år, før Danmark igen spillede i slutrunde om Uber Cup. Englænderne havde vundet – meget – terræn og sejret i Europa-finalerne, både i 1966 og i 1969.

England viste sig i 1966 som bedste europæiske land. Danmark havde anmeldt hold, men trak det tilbage før turneringen 1965–66. Økonomien var stram, og den kunne ikke bære en evt. finale-deltagelse på New Zealand. Danmark skulle have mødt Vesttyskland, der nåede Europa-finalen men tabte 0–7 til England.

Efter seks års fravær deltog Danmark påny i turneringen 1968–69, dog uden at leve op til tidligere års triumfer. Danmark spillede tre kampe: I første runde blev det til sejr på 5–2 over Irland til Pernille Mølgaard Hansen, Anne Flindt, Jette Føge, Ulla Strand, Lizbeth von Barnekow og Karin Jørgensen. I anden runde blev Sydafrika slået med 7–0 af Imre Rietveld Nielsen, Anne Flindt, Jette Føge, Pernille Mølgaard Hansen, Karin Jørgensen. England viste sig at være for stærk i semifinalekampen. Anne Flindt og Jette Føge vandt to af singlerne, men alle doublerne og Imre Rietvelds single mod Gillian Perrin blev tabt.

De øvrige danske spillere i denne kamp var Pernille Mølgaard Hansen, Karin Jørgensen og Lizbeth von Barnekow. Englands forhåbninger om at få Uber Cup-trofæet med til Europa slog imidlertid påny fejl. Det blev 3–4 i semifinalen mod Indonesien.

Danmark banede sig vej til Europa-finalen i 1972 efter sejre på 6–1 over Sverige, 7–0 over Irland og 6–1 over Vesttyskland. Lene Køppen tabte i matchen mod Sverige i en meget lige kamp til Ewa Twedberg. De øvrige på holdet mod Sverige var Pernille Kaagaard, Anne Berglund, Karin Jørgensen, Ulla Strand, Anne Flindt. De samme spillere afgav ikke ét sæt mod Irland. Ulla Strand spillede sin landskamp nr. 25 i semifinalekampen mod tyskerne. Landskamp-jubilæet blev ikke helt fuldendt, idet hun sammen med Karin Jørgensen tabte i landskampens sidste kamp mod Marieluise Wackerow/Gudrun Ziebold.

Kampen om turen til Tokio blev vundet 5–2 over England. Svend W. Carlsen havde stået for fællestræningen til sæsonens Uber Cup-kampe og de danske piger – de samme seks spillede alle kampe – i Europa var kommet i meget fin form. Gillian Gilks var impliceret i begge engelske sejre – først i single over Anne Berglund og i damedouble sammen med Judy Hashman – samme Judy, der såvel i 1957 som i 1960 gjorde det så svært for Danmark i finalerne mod USA. Lene Køppen og Anne Berglund meldte fra til turen til Japan på grund af eksaminer, og de blev erstattet af Imre Rietveld Nielsen og Anni Bøg Jørgensen. De øvrige var Ulla Strand, Karin Jørgensen, Anne Flindt og Pernille Kaagaard.

310
210
212
108
DANMARK
DANMARK

Uber Cup-holdet i 1972 i GBK's hal, der ofte har været skueplads for vigtige kampe. Pernille Kaagaard, Karin Jørgensen, Lene Køppen, Anne Berglund samt Ulla Strand og Anne Flindt.

De japanske titelforsvarere viste sig – som ventet – at være for stærke. Det blev 0–7, men Imre Rietveld formåede at tage sæt fra Hiroe Yuki, og det samme lykkedes for Anne Flindt/Pernille Kaagaard mod Aizawa/Takenako. Danmark havde uheld i lodtrækningen, der resulterede i at Japan blev modstander allerede i semifinalen. Japan vandt finalen med 6–1 over Indonesien og dermed Uber Cup for tredje gang i træk. Japanerne havde afløst USA på tronen ved at vinde finalen i 1966 med 5–2. USA vandt ligeledes tre gange i træk – sidst med 4–3 i 1963 over England.

Landstræner Hans Henrik Svendsen forberedte Uber Cup holdet til turneringen i 1974–75, og optimismen med hensyn til sejr i Europa-finalen var stor, men det blev påny England. Kampene i Uber Cup i 1974–75: Vesttyskland–Danmark 1–6: (Lene Køppen, Jette Føge, Lonny Bostofte, Pernille Kaagaard, Imre Rietveld Nielsen, Inge Borgstrøm). England–Danmark 5–2: (Lene Køppen, Imre Rietveld, Jette Føge, Inge Borgstrøm, Pernille Kaagaard). Lene Køppen slog her Gillian Gilks, mens Jette Føge stod for den anden danske sejr.

Englænderne tabte påny til Indonesien i slutkampene, og det lykkedes tilmed indoneserne at vinde finalen med 5–2 over Japan.

Uber Cup-holdet, der kvalificerede sig til finalerunden i 1977–78. UK-formand Erik Jørgensen, Pia Nielsen, Lonny Bostofte, Inge Borgstrøm, Susanne Berg, Lene Køppen og Imre Rietveld Nielsen.

Danmark har fire gange været i slutrunden om Uber Cup – sidste gang i turneringen 1977–78, hvor en ny uheldig lodtrækning havde anbragt de danske piger, så Japan blev semifinale-modstander. Lene Køppen besejrede Hiroe Yuki 11–5, 12–10, og det blev eneste danske sejr – 6–1 til Japan, der også vandt finalen og tilbageerobrede Uber Cup fra Indonesien.

Imre Rietveld Nielsen vil ikke have de bedste erindringer fra kampen mod Japan. I damedoublen med Lene Køppen sprængte hun sin ene achilles-sene. Holdet mod japanerne var i øvrigt: Lene Køppen, Pia Nielsen, Inge Borgstrøm, Imre Rietveld. Med på turen til Auckland var også Susanne Berg. Denne tur blev sikret med sejr i Europa over England i finalen.

Flemming Delfs spillede sit allerbedste i 1977 – ikke mindst i All England, men også i VM fik han vist sin klasse selv om det kneb noget undervejs. En karakteristisk situation fra Delfs spil, hans fabelagtige baghånd.

VM-Malmø Elite og bredde. Dansk Badminton Forbund har begge dele i fuldt mål. Bredden – de langt over 100.000 spillere i klubber under DBF, er med til at sikre penge til aktiviteter for eliten, der gør sit ved at skabe endnu større opmærksomhed om badminton – og dermed flere spillere i klubberne. Det blev også draget frem, da »regningen« på den vel nok største triumf igennem tiderne for dansk badminton, VM i Malmø, blev præsenteret. Triumferne – tre guldmedaljer, en sølvmedalje og en bronze-medalje – kostede 105.000 kr. til træningsophold i Herlufmagle, tabt arbejdsfortjeneste til spillerne, rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med VM-stævnet.

Efter at der i årevis havde været talt om et officielt VM, udskrevet af IBF, blev det Svenska Badminton Förbundet, der blev arrangør, og Danmark, der fejrede triumfer – en præstation, der er en af de allerstørste i dansk idræt overhovedet. Lene Køppen viste vejen med finale-sejr, 12–9, 12–11 over den spiller, der igennem tiderne har voldt hende de største problemer, Gillian Gilks, England.

Lene Køppen nåede turneringens kvartfinale helt uden problemer. Hun kom først i kamp i 3. runde, og Jane Webster, England fik to gange fem. Kvartfinalen mod Saori Kondo var mere problemfyldt, og den japanske pige formåede at tage første sæt, for blot at få fem og tre i de to næste. Margaret Lockwood, England, var anderledes chanceløs i semifinalen og fik kun tre i første og måtte tage imod »æg« i andet sæt. Gilks var også ganske overbevisende i sin semifinale, hvor årets All England-vinder Hiroe Yuki, Japan, præcis fik til ét sæt, 4–11, 7–11. Finalen bød på al den spænding, der kunne forlanges, omspil i første sæt – og tilmed i andet sæt, efter at Lene Køppen havde ført 10–6 – men 12–9, 12–10. Lene Køppen kunne modtage IBFs guldmedalje som den første nogensinde fra den svenske konge.

Inge Borgstrøm var tæt på kvartfinaleplads, men tabt i en lige tresætskamp til Wendy Clarkson, Canada. Pia Nielsen tabte i anden runde til Joke van Beusekom, mens Lonny Bostofte blev slået i 1. runde af Wiyanti, Indonesien.

Tre danske spillere nåede kvartfinalen i herresingle. Elo Hansen stod for et meget positivt resultat ved at nå så langt. Han tabte til Thomas Kihlström, Sverige, der i øvrigt stod for en af VM-turneringens største overraskelser ved at slå Liem Swie King, Indonesien i tre sæt. Svend Pri spillede sig meget overbevisende til finalen uden at afgive sæt. Det blev 15–6, 15–6 i semifinalen mod den spiller, der holdt liv i de svenske VM-forhåbninger, Thomas Kihlström.

Flemming Delfs var egentlig ude af turneringen, hvis det engelske sportsmanship ikke havde vist sig i Ray Stevens skikkelse. Delfs havde tabt første sæt mod Stevens, men fik spillet sig op og kunne tage andet. Pause. Ray Stevens igen på banen, men ingen Delfs, og da der var gået flere minutter over de fem, der er tilladt, skred overdommer Ole Mertz til diskvalifikation af sin landsmand – helt i overensstemmelse med lovens bogstav. Men Stevens ville ikke vinde på w.o. men på banen. Kampen blev sat i gang påny og sejren blev Delfs.

Den strålende Flemming Delfs, der vandt All England titlen, så man ikke rigtig i VM. Han skulle først have overstået en ny hård prøve – japaneren Zeniya, der vandt 1. sæt og havde flere matchbolde, før Delfs fik sikret sig 2. sæt. Indoneseren Sumirat var derimod chanceløs i semifinalen, og

Svend Pris håb om også at få denne store titel var også forgæves. Delfs spillede meget sikkert og tillod aldrig trænings-kammeraten at komme rigtig i gang. 15–5, 15–6. Morten Frost havde gjort det godt i All England kort før VM, men her blev det kun til en enkelt kamp for den unge dansker. Roy Diaz Gonzales, Mexico, vandt i to sæt.

Når alt andet kikser har vi da mixeddoublen. Sådan var det i en årrække i All England, men siden starten af 1970'erne, da Ulla Strand/Svend Pri vandt de eneste mesterskaber til Danmark i London, havde der ikke været noget stort dansk resultat i denne række før. Steen Skovgaard og Lene Køppen sikrede sig VM, tilmed uden at afgive sæt. Finalen mod Gillian Gilks og Derek Talbot blev en værdig afslutning på VM – i hvert fald hvad angår spænding.

Finalen viste Steen Skovgaard i en »nøddeskal« – med korte mellemrum skift fra de helt store præstationer til det mest »håbløse«, der kunne bringe alle danske til fortvivlelse. Det blev 15–12, 18–17 – andet sæt efter føring til Steen Skovgaard/Lene Køppen på 4–0. Afslutningen på første sæt blev heller ikke uden dramatik, idet sætbolden til danskerne efter Talbots mening blev dømt ukorrekt af linjedommeren. Ole Mertz, der fungerede som overdommer på finale-dagen valgte at få en ny mand på linjen efter den megen diskussion, der opstod om den sidste bold i sættet. Elo Hansen nåede kvartfinalen i mixeddouble sammen med Joke van Beusekom. Her var Mike Tredgett/Nora Perry England for stærke. Rob Ridder/Marjan Ridder stoppede Bo Kjærgaard og Susanne Mølgaard Hansen allerede i 1. runde, mens det fjerde danske VM-par, Gert Hansen/Inge Borgstrøm blev slået i 2. runde af Talbot/Gilks.

Herredoublen gav en kvartfinaleplads til Steen Skovgaard/Flemming Delfs. Her blev de slået af Stevens/Tredgett, England. Jesper Helledie/Gert Hansen blev slået af et andet engelsk par, Eddy/Sutton.

Inge Borgstrøm og Pia Nielsens VM-indsats var næsten guldrandet, selv om de måtte »nøjes« med bronzen i damedouble. Efter en række strålende kampe måtte de bøje sig for de senere verdensmestre Togano/Ueno, Japan i semifinalen – efter tre sæt. Lonny Bostofte/Susanne Mølgaard tabte i 1. runde til Masli/Widiastuty, Indonesien.

Lene Køppen på vej mod sejr.

Lene Køppen og Steen Skovgaard på vej mod VM-guld.

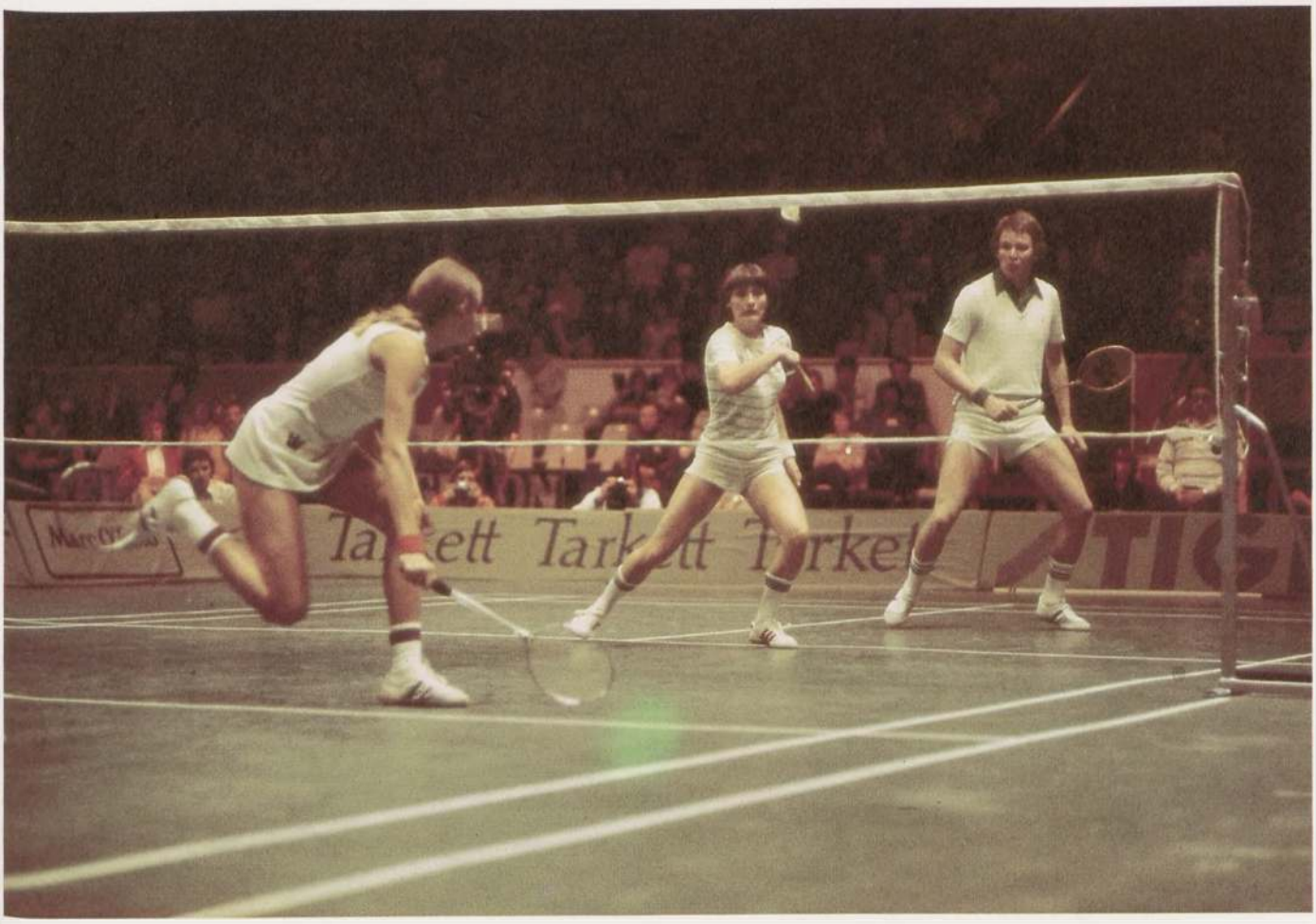
Tarkett Tarkett Tarkett

TV sørgede for at hele nationen kunne opleve VM-triumfen i 1977. Her pustes der ud ovenpå finalerne. Det er Svend Gehrs, Svend Pri, Steen Skovgaard, Flemming Delfs, Lene Køppen, DBFs formand Jøm Skaarup og Finn Kobberø, der så ofte selv var i vinderollen.

Bedste ungdom i Europa

René Toft, formand for DBFs ungdomsspilleudvalg.

Plads til alle i DBF Det vil være ulykkeligt, hvis alle børn, som ønsker at spille badminton, ikke kan få plads, fordi de ikke er gode nok i de klub-øjne, der skal give dem adgang. Der skal være plads til alle i DBF. René Toft, formand for DBFs ungdomsspilleudvalg, er af den opfattelse. Han er i spidsen for det udvalg, der skal skabe fornyelsen i dansk badminton, men som for så vidt også skal tage sig af bredden.

Eliten – 50–100 unge spillere – har igennem en årrække opnået meget store resultater, på nordisk plan og på europæisk plan. Det er bl.a. derfor indlysende, at USU ikke vil foretage sig de helt store ændringer i de initiativer, der er for de bedste spillere.

– Vi har udmærkede erfaringer med DBFs sommertræningslejr i Oksbøl, med samlinger og med de afsluttende forberedelser af holdene til internationale opgaver. Vi mener »alle« skal have chancen for at være med i Oksbøl-lejren, før vi begynder at vælge de spillere, der skal med i f.eks. nordiske mesterskaber, 6-nationerskampe og EM.

DBFs USU skal ikke have æren for de internationale topresultater, der er opnået. Det må være klart for enhver, at vel nok 90 procent af arbejdet med de unge skal foregå i klubber og kredse. Vi kan pudse af hist og her og give forskellige træningsoplæg.

Europamesterskabet er det største internationale stævne for ungdommen. Det foregår hvert andet år, men vi tilstræber, at alle sæsoner bliver ens, uanset om vi skal arbejde hen mod EM eller mod 6-nationers-turneringen. Det betyder, at der oven på Oksbøl-lejren vil gå nogle måneder, hvor spillerne »blot« deltager i en række åbne turneringer. DBF følger op med træningssamlinger 2–3 gange i sidste halvdel af sæsonen op til de store arrangementer. Til de sidste forberedelser for den forholdsvis beskedne kreds af spillere er vi glade for at have mulighed for at trække på de stærkeste danske spillere. F.eks. var Lene Køppen og Morten Frost med som »sparrings-partnere« for det hold, der i april 1979 vandt Europamesterskabet.

Det er meget væsentligt, at vi kan råde over tilstrækkeligt mange penge. Jeg håber budgetterne for USU i fremtiden ikke bliver så stramme. Vi skal gerne have rådighedsbeløb – beløb, der ikke er øremærkede, og som vi f.eks. kan bruge til at sende et hold til åbne hollandske og åbne tyske seniormesterskaber, hvor de har rimeligt gode chancer for at hævde sig.

Ungdomsspilleudvalget tager også initiativer til gavn for bredden. Der vil i jubilæumsåret blive arbejdet for at få oprettet B-rækker for puslinge og juniorer – foruden de allerede gældende klassificeringer i mester- og A-rækker. A-turneringer i de to grupper er blevet så omfattende, at en opdeling er helt nødvendig. USU er sig bevidst, at det vil blive et vældigt arbejde for kredsene. På længere sigt kan EDB-registrering af spillerne være nødvendig for at holde styr på oprykninger af spillere m.v.

Svend Pri's datter, Julie, kom med op på sejrsskamlen i VM for at være med til at modtage kongelig hyldest.

Det er ikke 20 år siden, DBF-ledere var meget betænkelige ved at indføre begrebet puslinge-spillere. Det vil sige de 12–14 årige. Nu er mikro-pus-

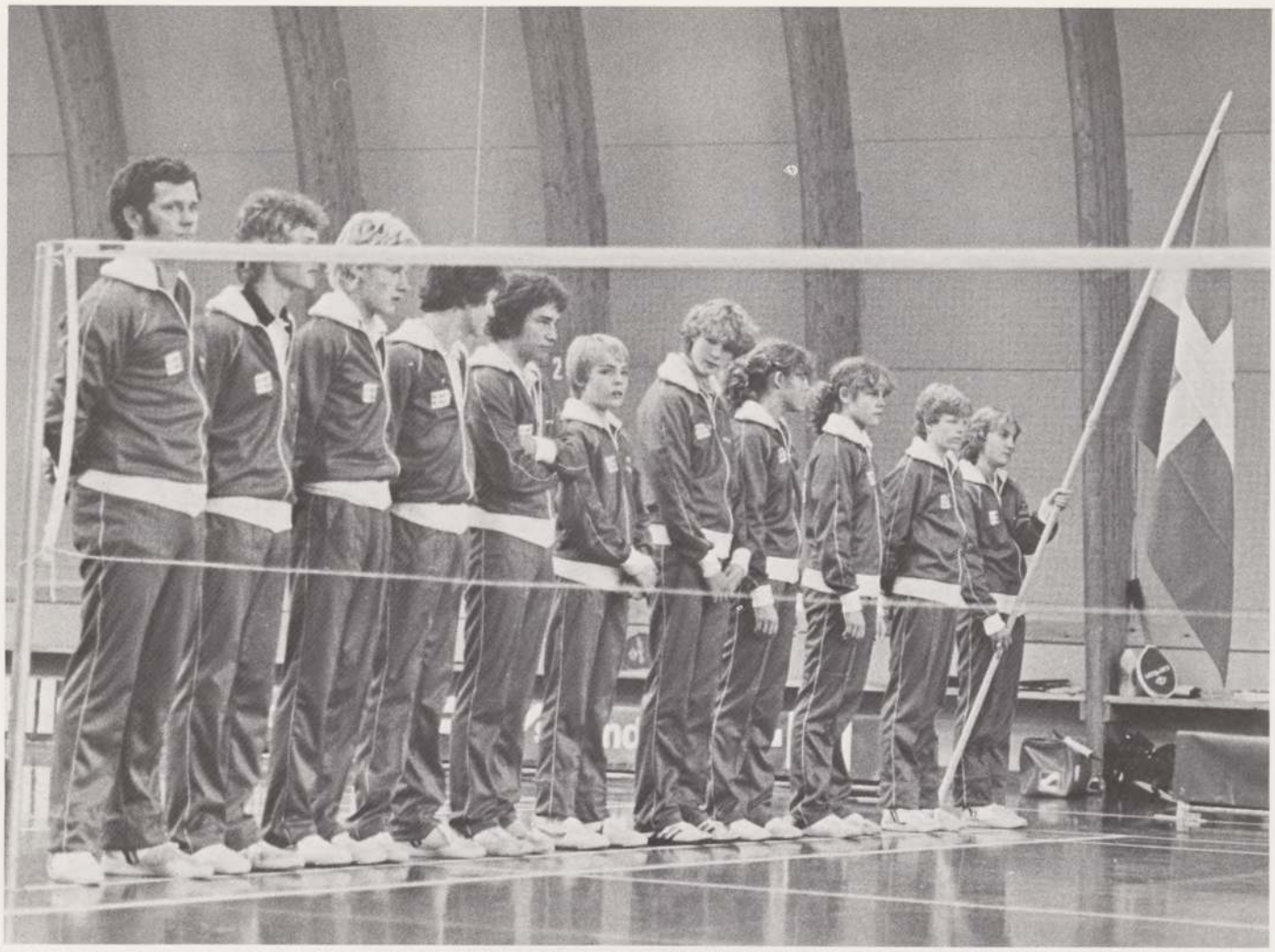

Danmarks hold af spillere under 15 år ved landskampene mod Sverige og England 1979 – holdleder René Toft, Henrik Rud Petersen, Henrik Ejlertsen, Claus Thomsen, Keld S. Jensen, Anders Nielsen, Mette V. Sørensen, Helle Hartwich, Lotte Hartwich, Birgitte Hindse og Susan Jensen.

linge en realitet, altså de spillere, der er yngre end ti år. I mellemtiden er der oprettet minipuslinge-række for de 10–12 årige.

René Toft er af den opfattelse, at det langt fra er nogen skadelig udvikling. Mange har frygtet, at de små spillere let ville kunne få psykiske knæk. Erfaringen viser, at det er yderst sjældent, spillere bryder sammen efter skuffelser og nederlag. Det kan i hvert fald lige så vel ses blandt ældre spillere.

Bredden er enorm i dansk ungdomsbadminton. Det er vel umuligt at finde et turneringshold for seniorer, hvor der ikke er flere juniorer, ja endog puslingespillere.

Man kan blive betænkelig og frygte, at succes på badminton-banen opvejer skuffelser og nederlag på andre områder. Det vil være uheldigt, hvis unge mennesker føler de har slået tilstrækkeligt til med gode resultater i badminton, mens det f.eks. er svært i skolen.

Udviklingen viser, at spillerne bliver virkelig stærke i en meget ung alder. Jeg er bange for, at vi kan komme ud for spillere som kulminerer som 16–17 årige. Det er noget vi f.eks. ser i svømning, og noget vi skal passe virkelig meget på i badminton. Indtil nu har vi nok ikke set det – og forhåbentlig bliver det ikke tilfældet.

Det er en meget stærk generation, der er på vej, og det er min opfattelse, at dameranglisten bare om to–tre år vil være fuldstændig forvandlet. Der vil vel kun være to–tre af de nuværende rangliste-spillere, der kan hævde sig. Dertil kommer en række herrer, der vil gøre sig godt gældende.

Europas bedste Ungdoms-nation Europæiske ungdomsmesterskaber blev afviklet første gang i 1969 som uofficielle mesterskaber og fremdeles hvert andet år – fra 1971 som officielle mesterskaber.

Dansk ungdoms-badminton har fejret store triumfer og har tegnet sig for næsten halvdelen af de ialt 30 mesterskaber, der har været kæmpet om. Det er blevet til ialt 13 mesterskaber – tre i herresingle, fem i damesingle, et i herredouble, to i damedouble og to i mixeddouble. Det er kun kikset en gang i damesingle – på Malta i 1977, men her var Kirsten Meier dog i finalen.

England er næstbedste nation med ti mesterskaber, flest i damedouble og mixeddouble med tre i hver. Sverige har vundet fem mesterskaber, mens Holland har sikret sig to – i 1969 med Joke van Beusekom/Marjan Leusken og i 1971 med Rob Ridder i herresingle.

Holdmesterskabet blev første gang afviklet 1975 i Gladsaxe, og det endte med dansk sejr foran England og Sverige. Englænderne tog mesterskabet fra Danmark på Malta, men det danske hold vandt det påny i 1979 i Mülheim i Vesttyskland.

Landskampe for ungdom mod fem nationer. Dansk Badminton Forbund tilgodeser ikke alene ungdommen med nationale aktiviteter. En række internationale arrangementer kommer også spillerne op til 18 år til gode.

Sidste skud på denne stamme er en foreløbig treårig aftale mellem Danmark, Sverige og England om 'landskampe' for spillere indtil 15 år – altså til og med 1. års juniorer. De mødtes første gang med jævnaldrende engelske og svenske spillere i Landvetter i Sverige i 1978 – med danske sejre til følge. Det blev 5–2 over såvel Sverige som England.

Danmarks ungdoms-hold til 6-nationers turneringen i Gentofte 1978.

Otte danske spillere sikrede denne triumf: Mark Christiansen, Triton, Claus Thomsen, Esbjerg, Kim Hansen, Nr. Broby, Ulrik Jensen, Odense, Dorte Kjær, Greve Strand, Nettie Nielsen, Sorø, Annette Bernth, Skovlunde og Karen Petersen, Køge.

Danmark vandt endnu mere klare sejre, da der blev spillet for anden gang i november 1979. Det blev 9–0 over England og 8–1 over Sverige. Det danske hold: Claus Thomsen, Esbjerg, Henrik Ejlertsen, Viborg, Keld S. Jensen, Viborg, Anders Nielsen, Tune, Henrik Rud Petersen, Albertslund, Lotte Hartwich, Gentofte, Helle Hartwich, Gentofte, Susan Jensen, Frederiksværk, Mette V. Sørensen, Skovlunde og Birgitte Hindse, Nr. Broby.

Ungdoms-samarbejdet startede i 1955 med Norge. Det var Danmarks første landskamp overhovedet mod nordmændene, og man enedes om at spille kampen som ungdomslandskamp, hvor spillerne ikke måtte være født tidligere end i 1935.

Norge var en let modstander, og det danske hold vandt med 8–1. Holdet var Carsten Morild, Triton, Niels Buchholst, KBK, Henning Jørgensen, Amager og Erling Boye Rasmussen, Århus. Oslo var skueplads for kampen 5.–6. februar.

Sverige blev næste modstander i Malmø i november samme år, og resultatet blev ny dansk sejr på 8–1. Erland Olsen, Gunnar Høj Jensen, Knud Aage Nielsen, Harris Hedebye og Helge Persson spillede for Danmark.

Det var tanken, at landskamp-samarbejdet for spillere indtil 18 år skulle fortsætte med opgør mod såvel Norge som Sverige, men det blev afbrudt efter en enkelt kamp mere mod Norge. Den blev spillet i december 1955 i Lillerød, og Danmark vandt 9–0 med Erland Olsen, Gunnar Høj Jensen, Jørgen Hagemann, Knud Aage Nielsen, Harris Hedebye og Helge Persson.

Sverige var derfor eneste modstander for det danske ungdoms-hold, indtil de nordiske ungdomsmesterskaber startede i 1973. 15 landskampe mod Sverige i den mellemliggende periode resulterede i 13 danske sejre – to nederlag. Her er de 15 kampe, resultatet, spillested og det danske hold:

1957 i Hjørring: 8–1: Bent Bergander, Eggert Hansen, Jens Erik Roloff, Bendt Rose og John Pedersen.

1958 i Trelleborg: 7–2: Bendt Rose, Eggert Hansen, Torben Olsen, Ole Hansen og Carl Friis.

1959 i Silkeborg: 4–5: Bo Cramer Johnsen, Jørgen Rex Madsen, Peter Dalkiær, Anders Wedell, Niels Ove Rasmussen.

Propositionerne blev ændret før landskampen i 1960, så pigerne kom med, og i Lund blev det danske sejr på 6–1 til Hans Henrik Svendsen, Per Walsøe, Bo Cramer Johnsen, Bjarne Andersen, Kirsten Dahl og Bente Flindt.

1961 i Nykøbing F: 7–0: Hans Henrik Svendsen, Per Walsøe, Bjarne Andersen, Jørgen Mortensen, Klaus Kaagaard, Anne Flindt, Bente Flindt, Ulla Rasmussen. Danmark afgav ikke ét sæt.

1962 i Varberg: 5–2: Jørgen Mortensen, Torben K. Rasmussen, Poul Petersen, Peter Sørensen, Morten Pommergaard.

1963 i Lillerød: 6–1: Svend Andersen, Morten Pommergaard, Elo Hansen, Tom Nielsen, Peter Sørensen, Lonny Funch, Britta Sørensen og Ellen Carstensen.

1964 i Karlskrona: 6–1: Svend Andersen, Elo Hansen, Tom Nielsen, Peter

Internationalt ungdoms-samarbejde udbygges. Her mødes danske og svenske spillere og ledere. Det er først og fremmest Sverige, der i fremtiden vil stå i vejen for dansk ungdoms-badminton.

Thomsen, Svend Reinhold, Pernille Mølgaard Hansen, Kirsten Nielsen og Lene Olsen.

1965 i Århus: 7–0: Ole Nielsen, Sven Reinhold, Knud J. Nielsen, Flemming Juul Nielsen, Claus Hagen Petersen, Pernille Mølgaard Hansen, Marianne Svensson.

Efter dette 0–7 resultat følte svenskerne, at tiden var inde til et midlertidigt stop i landskampsamarbejdet – indtil en rimelig spillestyrke var genvundet. Allerede i 1967 blev der dog spillet igen. Svenskerne var ved at genvinde deres styrke. Det blev 5–2 til Danmark i Nykøbing F., men året efter var svenskerne »ovenpå«. I Borås fik et ellers talentfuldt dansk hold en »lærestreg«.

1967 i Nykøbing F.: 5–2: Mogens Petersen, Jens Nielsen, Ole Kestler, Bjørn Aagaard, Niels Bruun, Jette Føge, Bente Jeppesen, Lone Sørensen.

1968 i Borås: 2–5: Flemming Delfs, Preben Boesen, Allan Riisberg, Allan Dinnsen, Anni Bøg Jørgensen, Lotte Berendt, Lene Christensen.

1969 i Svendborg: 7–0: Flemming Delfs, Preben Boesen, Hans Røpke, Steen Skovgaard, Anni Bøg Jørgensen, Annelise Saaby Jensen.

1970 i Ystad: 7–0: Flemming Delfs, Gert Hansen, Steen Skovgaard, John

Braskhøj, Mogens Neergaard, Anne Berglund, Lene Køppen og Lis Rathsach.

1971 i Nyborg: 6–1: Søren Christensen, Viggo Christiansen, Karsten Tanghøj, Ulrik Bo Hansen, Anders Andersen, Lene Køppen, Anne Berglund.

1972 i Edsbyn: 6–1: Jesper Helledie, Jacob Dynnes Hansen, Bjarne Caspersen, Niels Bang-Ebbestrup, Lone Rasmussen, Susanne Mølgaard Hansen.

De nordiske ungdomsmesterskaber blev indført fra 1973. Der blev spillet i Malmø, og forud for mesterskaberne afviklede Danmark, Sverige og Norge 'trelandskamp', hvoraf vinderen betragtes som uofficiel nordisk hold-mester.

Landskampsamarbejdet med Norge blev dermed genoprettet, med det resultat at Norge vandt et enkelt sæt – Petter Thoresen, Norges absolut bedste, vandt 1. sæt mod Jesper Helledie.

Danmark vandt dette 'NM' ved også at slå Sverige med 4–3. Det danske hold i de to kampe: Jesper Helledie, Jacob Dynnes Hansen, Ole Pedersen, Hans Olaf Birkholm, Mette Myhre, Susanne Berg, Susanne Johansen.

Edinburgh blev skueplads for dansk ungdoms første landskampe mod England og Skotland. Det var et led i fire-nations-landskampe, hvor Sverige også var part. Triumfen for det danske hold var fuldkommen, idet det efter sejre over Skotland på 6–1 og England på 4–3 blev 4–3 over Sverige, der ellers forinden havde været på tre uger langt træningsophold i Indonesien.

Hans Olaf Birkholm, Jesper Rye Larsen, Flemming Bie, Gert Petersen, Peter Mørch, Pia Nielsen, Inge Borgstrøm, Jette Moberg var på holdet i Skotland.

– Vi klarede den endnu en gang mod Sverige, men en eller anden form for fællestræning op til de nordiske mesterskaber vil afgjort ikke skade, advarede Flemming Bie efter sejren mod sverige.

Sverige viste sig netop så stærk som ventet, da de nordiske mesterskaber blev afviklet i Århus i marts 1974. Det blev 3–4 med svenskerne, der bl.a. vandt den vigtige 1. herresingle. Lars Lundberg slog Flemming Bie. Hans Olaf Birkholm, Pia Nielsen, Gert Petersen, Peter Mørch, Inge Borgstrøm og Susanne Johansen var de øvrige på det danske hold.

De samme danske spillere havde ikke problemer med at slå Norge med 7–0 uden at afgive sæt.

Vesttyskerne kom med i det internationale ungdoms-samarbejde i England, hvor Danmark i Redditch mødte England, Skotland, Sverige og Vesttyskland i fem-landskamp-program, og dette »Lille EM« blev påny vundet af Danmark, der stillede op i samtlige fire kampe med Morten Frost, Bo Elvers, Kenn H. Nielsen, Bjørn Madsen, Jesper S. Nielsen, Pia Nielsen, Lise Lotte Gøttsche, Jytte Larsen, Birgitte W. Hansen og Lilli B. Pedersen. I kampene mod England og Skotland spillede Steen Fladberg ligeledes på det danske hold, idet han overtog 2. herresingle fra Kenn H.

Danmark vandt med 6–3 over både Sverige og England, mens det blev 7–2 over Vesttyskland og skotterne blev besejret med 8–1. Det lovede godt

Lilli B. Pedersen og Lise Lotte Gøttsche, europamestre for juniorer i 1975, da mesterskabet blev afviklet i Danmark.

Jens Peter Nierhoff – ungdoms-europamester i 1979 i herresingle. Han blev dobbelt-mester ved også at vinde i mixeddouble.

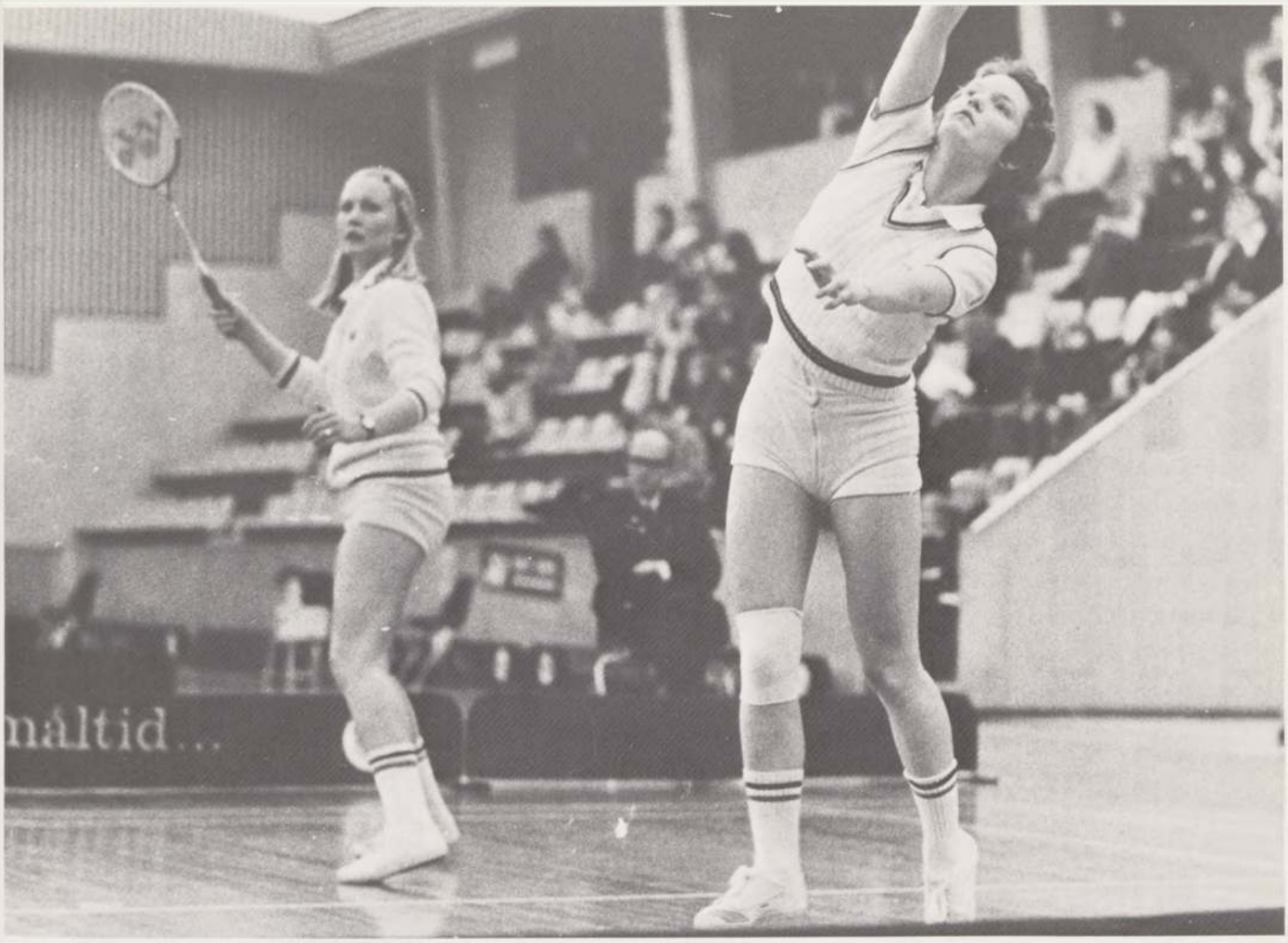
måltid...

KIOSKEN
Sh

for Europamesterskaberne, der i 1975 foregik i Gladsaxe Sportshal. Her skulle der for første gang kæmpes om holdmesterskabet.

Morten Frost var i spidsen igen til de europæiske ungdomsmesterskaber i Gladsaxe, og det danske hold blev den første vinder af hold-mesterskabet.

Morten Frost, Kenn H. Nielsen, Bo Elvers, Bjørn Madsen, Inge Borgstrøm og Pia Nielsen besejrede vesttyskerne med 5–0. Den afgørende kamp mod englænderne blev vundet med 3–2. Det danske hold: Morten Frost, Bo Elvers, Bjørn Madsen, Inge Borgstrøm og Pia Nielsen.

Sverige blev i EM besejret med 4–1. Morten Frost, Kenn H. Nielsen, Bo Elvers, Bjørn Madsen, Pia Nielsen og Inge Borgstrøm sikrede dermed EM.

Dette EM blev fulgt op i 1976 med ny sejr i seks-nationers-turneringen i Karlshamn og Rønneby i Sverige. Inge Borgstrøm, Jytte Larsen, Inge Christensen, Hanne Adsbøl, Morten Frost, Kenn H. Nielsen, Bo Elvers, Jan Hammergaard og reserven Henrik Poulsen, vandt 7–0 over både Skotland og Vesttyskland, og i finalen mod England blev det til sejr på 4–3.

De nordiske mesterskaber bød på nyt opgør mod Sverige. Efter indledende 7–0 sejr over Norge blev det en stor sejr på 7–0 over Sverige til Morten Frost, Kenn H. Nielsen, Bo Elvers, Henrik Poulsen, Jan Hammergaard Hansen, Jytte Larsen og Agnethe Juul. Ved mesterskaberne i Mjölby i Sverige deltog også Karen Kiil, Hanne Adsbøl, Inge Christensen, Kirsten Meier og Jesper Toftlund, Niels Christensen og Bettina Kristensen.

1977 var pårny EM-år, og den store forprøve stod i Berlin, hvor vesttyskerne var vært for seks-nationers-kampene.

Finalen mod England blev tabt med hele 0–7, men forinden var det blevet til sejre på 6–1 over Norge, 4–3 over Vesttyskland, 5–2 over Sverige, og som afslutning blev det til sejr på 6–1 over Skotland.

Holdet i Berlin: Agnethe Juul, Karen Kiil, Bettina Kristensen, Ingelise Nilsson, Bente Terkelsen, Charlotte Pilgaard, Niels Hansen, Claus Bertelsen, Thomas Mosfeldt, Jan Hammergaard, Niels Christensen, Jesper Toftlund.

De nordiske mesterskaber blev spillet i Lillerød 1977, og det blev igen sejre mod Norge og Sverige. Det blev 6–1 over Norge og 5–2 over svenskerne i »finalen«. Det var pårny Else Thoresen, der sørgede for den enlige norske sejr i landskampen.

Englænderne viste sig at være helt så stærke som ventet ved EM-77 på Malta, hvor englænderne tog hold-EM fra Danmark. De danske sølvmedaljevindere ved dette EM var Agnethe Juul, Kirsten Meier, Charlotte Pilgaard, Bettina Kristensen, Karen Kiil, Bente Terkelsen, Jesper Toftlund, Niels Christensen, Jan Hammergaard, Niels Hansen, Jens Hinrichsen.

Det blev 1–4 mod England, men pårny sejr over Sverige på 4–1, og mod Vesttyskland blev det 5–0. Det danske hold:

Mod Vesttyskland: Jens Hinrichsen, Jesper Toftlund, Niels Christensen, Agnethe Juul, Bettina Kristensen, Kirsten Meier, Karen Kiil.

Mod Sverige: Niels Hansen, Jesper Toftlund, Niels Christensen, Agnethe Juul, Bettina Kristensen, Kirsten Meier, Karen Kiil.

Mod England: Jan Hammergaard, Niels Christensen, Jesper Toftlund, Niels Christensen, Agnethe Juul, Kirsten Meier, Karen Kiil.

Charlotte Pilgaard og Bettina Kristensen blev nr. to i ungdoms-EM 1979 og med på det sejrende danske hold.

Kirsten Larsen – ungdomseuropamester i damesingle i 1979.

Bent Svenningsen – europamester på det danske ungdomshold og semifinalist i single.

6-nationers-turneringen i 1978 i Gentofte gav dansk sejr. Det blev lidt overraskende en klar sejr på 5–2 over England og Sverige blev besejret med de samme cifre, mens Norge – uden Else Thoresen – blev slået med 7–0.

Det danske hold var fornyet i forhold til Malta-1977, og en lang række kandidater til EM i Mühlheim 1979 blev præsenteret. Truppen: Thomas Nielsen, Jens Peter Nierhoff, Torben Christensen, Jesper Knudsen, Morten Svarrer, Torben Kjær, Lisbeth Lauridsen, Charlotte Pilgaard, Bettina Kristensen, Jette Bach og Kirsten Meier.

De nordiske mesterskaber forud for 6-nationers turneringen havde givet svensk sejr på 4–3 over Danmark og Norge blev slået 7–0 ved disse nordiske landskampe.

De nordiske landskampe 1979 gav en ny sejr til Sverige, der besejrede Danmark med 4–3. Danmark havde forinden vundet med 6–1 over Norge. Den obligatoriske norske sejr blev påny vundet af Else Thoresen.

De 6. europæiske ungdomsmesterskaber – med de tredje hold-mesterskaber – blev imidlertid en stor triumf for dansk ungdomsbadminton.

Danmark kunne tillade sig at tabe den sidste kamp mod England med 2–3 og alligevel bliver mester – efter sejre på 5–0 over såvel Tyskland som Skotland og med 4–1 over Sverige.

12 spillere modtog guldmedaljerne: Kirsten Larsen, Kirsten Meier, Rikke V. Sørensen, Jette Bach, Charlotte Pilgaard og Bettina Kristensen, Jens Peter Nierhoff, Bent Svenningsen, Jesper Knudsen, Torben Kjær, Mark Christiansen og Michael Kjeldsen.

Europamesterskaber Bochum i Vesttyskland var skueplads for det første Europamesterskab, og danske spillere kom tomhændede hjem fra disse mesterskaber. Det lykkedes ikke at få en eneste finaleplads. Dog var flere af de bedste danske spillere ikke med i EM. Det har også været svært nok siden. Engelske spillere har derimod taget godt for sig af mesterskaberne. England har vundet ialt 18 af de 30, der har været spillet om. Det har været et mesterskab for Gillian Gilks, der har to single-mesterskaber og seks i double. England har således vundet samtlige mesterskaber i såvel damedouble som i mixeddouble.

Danmark har fået et enkelt mesterskab i herredouble, hvor Per Walsøe/Elo Hansen vandt i 1971 og sikrede det første mesterskab til Danmark. Flemming Delfs har to europæiske titler. Han har vundet herresingle-titlen i 1976 og 1978. Lene Køppen tegner sig for det fjerde mesterskab til Danmark.

Vesttyskland har ligeledes vundet fire titler, og Sverige har sikret sig det samme antal.

I 1972 blev der første gang spillet om hold-EM, og det blev ligeledes England, der sikrede sig dette foran Danmark og Sverige. Rækkefølgen blev den samme i såvel 1974 som 1978. Danmark blev europamester for hold i 1976 – foran England og Sverige.

MORITZ RASMUSSEN
1930-1933

CARL CLAUSEN
1933-1934

LEO HENDRICHSEN
1934-1946

HJALMER ANDERSEN
1946-1950

Store ledere i DBF

Dansk Badminton Forbunds ledelse har været præget af betydelig stabilitet igennem årene. Det har vist sig ved at man på de fleste poster har haft lederne siddende i betydelige åremål. I det følgende er det DBFs ti formænd, spilleudvalgsformænd m.fl., der er »trukket frem«.

Moritz Rasmussen blev formand for Dansk Badminton Forbund kun et par år efter at han blev »indfanget« af det nye spil.

Han fik interesse for spillet, da han i 1928 i Idrætshuset fik forevist spillet af en norsk-amerikaner. – Fra jeg sveddryppende sluttede den første lektion var min skæbne vedrørende badminton beseglet. Badminton på hjernen blev der sagt om mig, når jeg søgte at kapre nye medlemmer til denne »døgnflue«, som man nu og da benævnte badminton, har Moritz Rasmussen selv berettet.

KBK'eren blev valgt som formand for DBF ved stiftelsen i januar 1930 og var allerede i 1929 med i forberedelserne af forbundet. Han genvalgtes til formandspladsen i 1932, men sad kun et år til på posten, idet han ikke kunne afse tid til arbejdet.

Carl Clausen var med i opbygningen af badminton-spillet lige fra indførelsen af spillet i Skovshoved Idrætsforening. Her blev han formand for badminton-afdelingen efter Paul Schrader. Han indvalgtes i DBFs bestyrelse i 1932, blev sekretær og året efter overtog han formands-hvervet. Det blev imidlertid kun for et år, idet han ikke heller kunne afse tid til arbejdet.

Leo Hendrichsen, Frederiksberg Badminton Klub, indvalgtes i bestyrelsen på årsmødet i 1933, og han overtog allerede året efter formandshvervet.

Leo Hendrichsen var i en årrække med i Frederiksberg Badminton Klub, som han var medstifter af i 1932. En lang periode var han ligeledes formand for denne klub. Han bestred formands-hvervet i DBF i 12 år, idet han først ved årsmødet i 1946 måtte trække sig tilbage af helbredsgrunde.

Udviklingen i Leo Hendrichsen formands-periode resulterede ikke alene i en kraftig medlems-forøgelse, men dertil vandt dansk badminton også international styrke. Hans mål om: at gøre badminton til en stor idræt i Danmark og føre landet til en stærk position i international sammenhæng blev til fulde opfyldt.

A. C. J. van Vossen blev Dansk Badminton Forbunds »udenrigsminister« under opbygningen af forbundets internationale relationer. van Vossen var af hollandsk afstamning men havde sin virksomhed i Danmark.

Gennem 30'ernes store udviklingsperiode for dansk badminton viede han sporten en umådelig interesse. Han tilegnede sig en betydelig indsigt i alle badminton-spillets forhold, og han lod denne indsigt komme dansk badminton til gode. Dermed kom van Vossen til at øve en meget betydningsfuld indsats i den udvikling, der i løbet af kun få år førte dansk badminton op i en standard af høj international klasse.

Glæde og stolthed prægede ham, hver gang et resultat havde løftet spillets standard i Danmark. Kulminationen for A. C. J. van Vossen var i denne henseende, da han i 1939 kom hjem med Tage Madsen samt Ruth Frederiksen og Tonny Olsen som vindere af de første All England-mesterskaber til Danmark.

Hjalmer Andersen opnåede at være både kasserer, næstformand og formand for DBF. Han indvalgtes i 1935 i bestyrelsen som kasserer, i 1942 blev han næstformand efter A. C. J. van Vossen og i 1946 overtog han hvervet som formand, da Leo Hendrichsen trak sig tilbage.

van Vossen arbejdede fra første færd for DBF, når det gjaldt internationale anliggender. Han blev hurtigt medlem af spilleudvalget – 1933 – og var dets formand indtil han trak sig tilbage i 1942. I 1936 blev han valgt som forbundets næstformand – et hverv han bestred i seks år.

van Vossen var med til at oprette The International Badminton Federation i 1934, og det skyldtes ham, at DBF værdigedes til at blive en af de ni »Founder-members«. I 1947 valgtes van Vossen til vicepræsident for IBF, og i 1959 valgtes han som IBFs præsident – en lederpost han havde indtil sin død 21. marts 1961. Han blev 76 år.

van Vossen var hædret med Dansk Badminton Forbunds æresemblem, ligesom han modtog Dansk Idræts Forbunds ærestegn.

Knud Lunøe indvalgtes i 1952 i DBFs bestyrelse som sekretær, og dette hverv bestred han i en periode på 20 år, idet han først trak sig tilbage på årsmødet i 1972 af helbredsgrunde.

Han havde i en årrække før han kom med i DBF ydet en betydelig indsats i Frederiksberg Badminton Klub, som han var medstifter af i 1932 og som han var formand for ved sin død 30. december 1972.

I Frederiksberg-klubben redigerede Knud Lunøe et fortræffeligt medlemsblad, og da forbundet i 1949 besluttede at starte eget officielt blad var Knud Lunøe den rette mand til pladsen som ansvarshavende redaktør – et hverv han havde indtil sin død.

Knud Lunøes hjem var i hele hans sekretær-tid at regne som kontor for forbundet indtil der i 1967 blev etableret forbunds-kontor.

– Hvad der har samlet sig i hans hjem af papir, blade, skrivelser og arkiver grænser til det utrolige. Det var sådan set forbundets kontor, som Lunøe ikke alene gav lokaler til, men styrede med sikker hånd. Når papirbunken blev bragt frem til møderne, kunne nogle af os tvivle om den sikre hånd, men midt i det hele tilfældige virvar af ting og sager blev alt ordnet med største sikkerhed og selvfølgelighed. Vi var yderst trygge ved at have Knud Lunøe til at tage sig af samtlige vore affærer, fremdrog DBF-formand Ole Mertz, da han hyldede Knud Lunøe ved årsmødet i 1932.

Knud Lunøe – 20 års virke i DBF's bestyrelse.

N. P. Kristensen valgtes i 1963 som præsident for det internationale badminton forbund, og de delegerede fra badminton-forbund verden over rejste sig spontant for at give deres hyldest til kende overfor »Kres«. Alle følte, at ingen mere end han fortjente den store hæder.

Dansk badmintons anerkendte stilling inden for det internationale arbejde skyldtes N. P. Kristensen mere end nogen anden. I årene umiddelbart efter krigen blev han indvalgt i det internationale forbunds forretningsudvalg, og han blev dets vicepræsident i 1950. 13 år senere kom han helt til tops i IBF.

N. P. Kristensen var en betydelig leder-skikkelse i Dansk Badminton Forbund, og var forbundets formand i 14 år – 1950–64. Han begyndte sin ledergerning i Valby Badminton Club, hvor han var formand fra 1938 til 1947. 10. april 1941 indvalgtes han i Dansk Badminton Forbunds bestyrelse som sekretær. I 1946 blev han næstformand.

»Kres« valgte at trække sig tilbage fra formandsposten i 1964, året efter at IBF valgte ham som præsident, men han ønskede at bevare en nær kontakt til DBF og blev valgt som næstformand på årsmødet 1964 – et hverv han havde, da han pludselig døde, 18. april 1965, 66 år gammel.

Kurt Møller kom i DBFs bestyrelse i 1961 og overtog samme år næstformands-hvervet. Da N. P. Kristensen i 1964 trak sig tilbage blev Kurt Møller ny formand. Dette hverv havde han i fire år. I 1969 kom Kurt Møller på en endnu højere post i dansk idræt, idet han blev formand for Dansk Idræts-Forbund. Nu er han formand for Danmarks Olympiske Komite.

Han forstod som leder af DBF altid at få vanskelige problemer løst på en tilfredsstillende måde. Han forstod at bøje synspunkter, så det bedste for badminton blev opnået.

N. P. Kristensen ved DBF's 25 års jubilæum 1955.

DBFs ledelse stod med et »dilemma« op til repræsentantskabsmødet i 1971, nemlig med, hvordan Richard Heilbo på nogen måde kunne hædres for den kolossale indsats, han havde ydet for DBF – igennem 30 år.

DBF-formand Erling Dige: – Vi kunne faktisk ikke finde ud af, hvordan vi kunne hædre dig, for der findes jo ikke en klubs ærestegn, en kreds ærestegn, Forbundets ærestegn, Dansk Idrætsforbunds ærestegn, og så galt langt udenfor landets grænser, både Norge og Sverige, har jo udnævnt dig som æresmedlem. Men ingen har i hvert fald givet dig to guldemblemer.

Erling Dige overrakte med disse ord et par guldmanchetknapper med forbundets æresemblem til Richard Heilbo.

I 1941 indvalgtes Richard Heilbo i DBFs ledelse. Han blev formand for spilleudvalget i 1946 for – i første omgang – at bestride dette hverv indtil 1957. Han sad i så at sige alle udvalg under forbundet, da han 1957–59 også var i forretningsudvalget. For anden gang blev Heilbo formand for spilleudvalget i 1959 og var det indtil 1968, da han valgtes som næstformand for DBF. Året efter vendte han tilbage som formand for spilleudvalget og forlod hvervet i 1971.

To af DBFs store ledere – Richard Heilbo og N. P. Kristensen.

Richard Heilbos indsats for badminton var så stor og vidtfavnende, at det er fantastisk at lave status over det. DBFs love, amatør- og ordensreglementer, vedtægter, vejledninger, spilleregler, statutter for landskampe og for nordiske kongresser, nordiske mesterskaber og meget andet er gået igennem Richard Heilbos pen.

Dommer- og instruktør-organisationen var fuldt ud hans værk. En enestående indsats for uddannelsen – i starten og senere, da udviklingen fordrede ændringer.

Ole Mertz er næstformand for Dansk Badminton Forbund, og han har mere end 25 år bag sig i leder-arbejdet. Han valgtes i 1953 til spilleudvalget, da han kun var 22 år gammel og var blandt landets bedste spillere.

Da Richard Heilbo i 1968 blev valgt som næstformand i DBF overtog Ole Mertz formandsposten i spilleudvalget, men 1969 blev Ole Mertz forbundets næstformand – en post han har haft siden – og trådte tilbage som SU-formand. Dog har Ole Mertz også været formand for DBF. Da Erling Dige trak sig tilbage i 1971 trådte Ole Mertz til og blev formand – for et år.

Som aktiv lykkedes det aldrig for Ole Mertz at blive dansk mester trods seks finalepladser, men et enkelt nordisk mesterskab er det blevet til i herredouble. Det var i 1964 sammen med Jesper Sandvad. Ole Mertz har flere gange været på det danske Thomas Cup-hold og landshold og var en af de bedste taktikere i double-rækkerne.

Ole Mertz, DBFs næstformand.

Erik Jørgensen, spilleudvalgsformand siden 1971 og medlem af DBFs bestyrelse siden 1963 og spilleudvalget fra 1965.

Ole Mertz kom allerede i 1947 ind i ledelsen af sin klub, Skovshoved Idrætsforenings badminton-afdeling, og 1963 blev han formand. I 1969 valgtes Ole Mertz til det internationale forbund og har siddet der igennem ti år – fra 1976 som vicepræsident ind til 1979.

Erik Jørgensen, Vordingborg, har formået at fortsætte den stabilitet, der har præget arbejdet i spilleudvalget. Erik Jørgensen blev ny formand efter Richard Heilbo, da denne trak sig tilbage i 1971.

Erik Jørgensen kom i DBFs bestyrelse allerede i 1963 og to år senere indvalgtes han i spilleudvalget, hvor han nu i næsten ni år har været i spidsen.

Da Jørn Skaarup i 1972 blev valgt som formand for Dansk Badminton Forbund var han et ret ubeskrevet blad som leder. Lederen Jørn Skaarup blev »opfundet« af sjællandskredsen, hvor han i 1969 blev indvalgt i bestyrelsen som næstformand. Samme år kom han med i DBFs bestyrelse, og i 1971 blev han næstformand i forbundet for året efter at overtage formands-posten.

Jørn Skaarup hørte i årene efter 1947 til blandt de allerstærkeste danske spillere. Fire gange blev han dansk single-mester og tog dertil en række double-mesterskaber. I All England opnåede han at vinde et mesterskab i alle tre kategorier og han var støttepille for det danske landshold ialt 29 gange – bl.a. i tre Thomas Cup-turneringer.

Ole Mertz om sin afløser på formandsposten:

– Den uopslidelige energi, den urokkelige ro og den faste tro på at kunne nå et resultat bragte ham – i samarbejde med hans rent badminton-tekniske evner – de mange mesterskaber.

– For enhver, der mødte Jørn Skaarup, stod det klart, at man stod overfor en ener, en ledertype, men ved afslutningen af hans spiller-kariere tydede intet på, at han havde lyst til at gå den vej. Som mangeårig topspiller havde haft først og fremmest en gæld til sit hjem. Men efter nogle års »uvirksomhed« kom han i 1969 i gang med lederhvervet.

Jørn Skaarup trådte tilbage fra formandsposten efter seks år i 1978.

Erling Dige, Brønshøj, blev formand for DBF, da Kurt Møller i 1968 trak sig tilbage. Erling Dige valgtes året før som ny næstformand. Han bestred formandshvervet i tre år. Han trak sig ekstraordinært tilbage i 1971 som følge af omlægning af sit arbejde. Her er han i funktion som DBF-formand ved den internationale turnering i 1971. Han overrækker præmier til herredouble-vinderne Punch Gunalan og Ng Boon Bee, Malaysia.

Ib Larsen blev i 1969 ansat som Dansk Badminton Forbunds konsulent – en udnævnelse man i forbundsledelsen med sindsro kunne foretage, for Ib Larsen havde på det tidspunkt næsten 30 års erfaring bag sig som leder på en række områder.

Han startede med at spille badminton i 1931, og han opnåede at blive en habil spiller. Som leder prøvede han næsten det hele.

Det startede i badmintonklubben KFB København, hvor han i 1939 kom i spilleudvalget. 1941–48 var han kasserer i klubben, i 1946–47 igen med i spilleudvalget. Ib Larsen blev i 1946 valgt som formand for Københavns Dommer Klub, en post han havde indtil 1950. Han var medlem af DBFs bestyrelse 1949–53 og 1949–52 medlem af DBFs spilleudvalg. 1949–53 var Ib Larsen ligeledes med i københavnskredsens spilleudvalg og bestyrelse. 1953–70 var han sekretær for kredsens bestyrelse og 1967–69 igen medlem af DBFs bestyrelse. I 20 år var han medarbejder ved bladet »Badminton« og fra 1973 til 1976 bladets ansvarshavende redaktør.

Ved Ib Larsens 60-års dag, 27. september 1976, fastslog DBF-formand Jørn Skaarup:

– For et forbund af den størrelse og bredde, som Dansk Badminton Forbund har, er det af kolossal værdi at have en konsulent med de kvalifikationer, både erfaringsmæssigt og menneskeligt som Ib Larsen har.

Indenfor badminton er han uddannet som instruktør og dommer, og på basis af sine tidligere hverv har Ib Larsen kendskab til næsten alle problemer, der kan forekomme for en frivillig leder. Ved Ib Larsens arbejdsindsats og bistand er det lykkedes at få et forbund som DBF til at fungere uanset hvilken struktur eller opbygning forbundet har haft, og han har også forstået en tilpasning til det demokrati, der også i et forbund som DBF konstant udvikler sig.

DBF mistede pludselig sin konsulent. Ib Larsen døde 4. juni 1977.

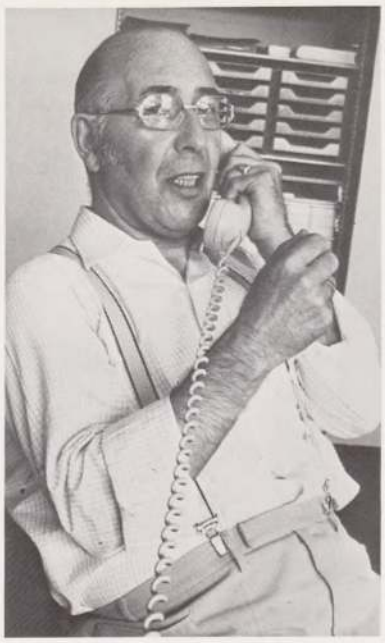

Frede Kruse-Christiansen overtog formandsposten i 1968, da Jørn Skaarup ønskede at forlade DBFs bestyrelse efter seks år som formand. I midten Erling Rothgart, der bestred hvervet som kasserer igennem en meget lang årrække.

Kredsene

DBF's organisation blev efter ganske få år udbygget med seks kredse – Københavns Badminton Kreds, Jyllands Badminton Kreds, Lolland-Falsters Badminton Kreds, Fyns Badminton Kreds, Sjællands Badminton Kreds og Bornholms Badminton Kreds:

Ligesom **Bornholms Badminton Kreds** er landets mindste, er det også den yngste, idet den først stiftedes den 14. marts 1939.

Der var på dette tidspunkt spillet badminton på Bornholm i 3–4 år; den ældste rene badmintonklub – Svaneke Badminton Klub – blev således stiften den 19. nov. 1936, og 5 af øens klubber var med til at stifte Bornholms Badminton Kreds, hvilket skete ved et møde i Allinge.

Deltagerne og kredsens første medlemmer var: Allinge Sandvig Gymnastikforening, Hasle Idrætsforening, Nexø Badminton Klub, Rønne Tennisklub og Svaneke Badminton Klub, og som det efter foreningernes antal så naturligt bød sig, valgtes en mand fra hver klub til kredsens første bestyrelse, der fik følgende sammensætning: Købmand Axel Mauritsen, Allinge, formand; købmand E. Sandersen, Svaneke, næstformand; toldforvalter Ottesen, Nexø, kasserer; snedker Olaf Thorsen, Hasle, sekretær, samt kontorist Helge Klausen, Rønne.

Ved de første års mesterskaber og turneringer var Svaneke Badminton Klub stærkt dominerende, og alle bornholmske badmintonspillere fra den tid vil have opnået at få klø af Svanekes forgrundsfigurer, brødrene Leo og Ludvig Bahn, der som doublekonstellation var ubesejret i flere år. Ved bornholmsmesterskaberne 1939–40 levnede Svaneke kun et enkelt mesterskab til resten af øen, det var i damesingle, der vandtes af Doris Sørensen, Nexø, der senere viste sin styrke på Sjælland, hvor hun vandt flere mesterskaber. Efterhånden som de gamle spillere fra Svaneke gik over til kun at dyrke motionsspil ændredes styrkeforholdet.

Rønne Badminton Klub overtog rollen som kredsens bedste – en position, der blev holdt i en meget lang årrække.

Allinge-Sandvig og Poulsker har i de senere år givet Rønne betydelig konkurrence som kredsens stærkeste klub bl.a. med hensyn til deltagelse i Danmarksturneringen for hold.

Axel Mauritsen forlod formandsposten i kredsen efter tre år, og Robert Jørgensen fra Åkirkeby blev hans afløser, men han nåede dog aldrig at komme i funktion, idet han rejste fra øen. Kaj Haagensen, Rønne overtog hvervet og bestred det fra 1942 til 1950, da han afløstes af Holger Staffensen, Rønne. Niels Andersen, Klemensker blev ny formand i 1955 og fungerede indtil 1961, da man måtte appellere til Kaj Haagensen om at overtage hvervet. Kaj Haagensen blev afløst fra formandsposten i april 1972, da Ruben Grønvall blev valgt. Mogens Rotvit, Åkirkeby indvalgtes i 1974 i kredsens bestyrelse og han overtog formandshvervet i 1977.

Mogens Rotvit, Bornholms formand.

Badminton på Fyn begyndte under planmæssig ledelse i Harndrup Boldklub i 1929. Spillet blev påbegyndt på initiativ af klubbens daværende

formand, stationsforstander E. Mejer, der allerede på dette tidlige tidspunkt havde indset, at badminton ville være en fortrinlig vinteridræt for såvel damer som herrer. Allerede i februar 1931 – altså kun 1 år efter D.B.F.s stiftelse – meldte klubben sig ind i forbundet.

På dette tidspunkt var Fyns Badminton Kreds endnu ikke startet. Først 4 år senere blev de fynske klubber samlet under kredsen. Initiativet hertil udgik også fra Harndrup, idet ovennævnte E. Mejer sammen med lærer Th. Petersen, Harndrup, stod som indbydere til det første møde om denne sag. Foruden de 2 nævnte var mødt formændene for Aarup, Bred, Nr. Aaby og Svendborg badmintonklubber samt Svanberg fra Odense, der kort efter indførte badminton i O.B. Efter flere forberedende møder, hvor love, turneringsreglementer m.m. blev udarbejdet, blev disse endelig vedtaget på kredsens stiftende generalforsamling den 31. januar 1935.

Kredsen begyndte med 6 klubber, med et samlet medlemstal på 270. Allerede i løbet af det første år voksede kredsen til 10 klubber med ca. 900 medlemmer. Senere gik det støt fremad, og kredsen nåede nogenlunde fast stade med ca. 60 klubber, der tilsammen talte ca. 2000 medlemmer. Under krigen, da folk ikke havde adgang til så mange fornøjelser, var man oppe på et medlemstal af godt 3000.

Jørgen Tümmler, formand for Fyns Badminton Kreds efter 1978.

Fyns Badminton Kreds har for mange ført en noget hensygnet tilværelse det sidste halve snes år. Men dermed være ikke sagt, der ikke har været gjort noget for stadig at være med i toppen – den top, som fynske spillere for en generation tilbage var en væsentlig faktor i.

Man har ikke ligget på den lade side i Danmarks Smørhul. Det, det har knebet med er nok talentmassen, som på et tidspunkt har været noget stagnerende.

Såvel indadtil som udadtil har FBKr. forsøgt at råde bod på dette, og det er nok ikke at tage munden for fuld, hvis man igen spår en fynsk guldaldertid inden så forfærdelig længe.

I hvert fald synes det som om de senere års ungdomsspillere har forstået at være med i forreste række, og denne status vil man afgjort kæmpe for at bevare.

Fyns Badminton Kreds har i adskillige sæsoner kørt en fast fællestræning for de bedste ungdomsspillere. At træningen har været en succes og har båret frugt, ja, det taler resultaterne for sig selv om, men er det nu også helt korrekt.

Naturligvis har FBKrs. fællestræning været en medvirkende årsag, men mon ikke den daglige træning i de enkelte klubber har været mindst lige så medvirkende? – Det ville næsten være umuligt andet.

De unge mennesker har deltaget og deltager stadig i et hav af turneringer overalt, og hertil sendes de af såvel kreds som klubber.

Netop samarbejdet kreds/klubber imellem har måske tidligere lidt en smule af forskellige former for kommunikationsvanskeligheder, men dette synes at være et helt overstået stadium – og heldigvis for det.

Samarbejdet udbygges stadig, og den hjælp – den er iøvrigt mangeartet – kredsen modtager fra klubberne er af uvurderlig betydning i det daglige arbejde.

En nyskabelse i FBKr. regi er fællestræningen for seniorer.

Den kører nu på tredje sæson, og endelig kan man vel konstatere, at alt nu klapper til glæde for alle involverede.

Hanne Roest, Odense.

Agnete Friis, en af de bedste, der kom frem på Fyn.

Netop seniorerne har været et forsømt folkefærd på Fyn de sidste godt 15 år, og det skyldes nok, man for længe levede på et renommé skabt af den elite, hvis børn i dag udgør toppen i ungdomsrækkerne.

For længe troede man på historien om »de stegte duer«.

Pludselig var man ikke nogen dominerende faktor længere, og det hele lignede i løbet af kun et par sæsoner en lang gråvejrsdag. De nye, der kom til, fik ikke den pleje, man med rimelighed kunne forlange, og langsomt dalede interessen for at yde noget. Fra at være provinsens absolut stærkeste kreds gik det med støtte skridt ned ad bakke, og med et var den bedste generation væk.

Hvem husker ikke navne som »Jernmanden« Poul Christensen, Leif Jensen, Bendt Rose, Benny Andersen, Mogens Hansen, Hanne Andersen, Hanne Kiddegaard (Roest), Agnete Varn (Friis) samt Mogens Felsby. Spillere, der alle har indskrevet deres navne i dansk badminton på en værdig og for spillet gavnlig måde.

I dag spiller flere af dem stadig på turneringshold, ja, nogle af dem kunne såmænd stadig blande sig blandt de unge. Hvem husker f.eks. ikke, når Poul Christensen spillede fire førsteholdskampe på en søndag?

1. divisionskamp for OB i fodbold i Vanløse Idrætspark søndag formiddag. Haste hjem til OBK og spille 1. herresingle mod ranglistens nr. 1. Palle Granlund, som fik »smæk«, tenniskamp for OB og endelig søndag aften divisionskamp i håndbold for Odense Håndboldklub.

Imponerende, hvad Poul Christensen overkom. Men man kunne altid være sikker på en helstøbt indsats.

Således kunne der fortælles meget om hver enkelt, men det er ikke memoirer, der skal skrives. Vi skal op til nutiden.

Den fynske seniorstand er igen ved at være fit for fight, og mange ligger i øjeblikket og venter på at få den sidste og altafgørende rutine, inden de er klar til at springe ud i fuldt flor.

Fynsk badminton vil afgjort inden for de næste fem sæsoner igen forstå at markere sig udadtil. Og det skyldes vel nok, at der i dag er flere klubber på Fyn, der har materiale, som kan nå langt.

Bortset fra Harndrup-perioden ved kredsens start, har OBK – Odense Badminton Klub – været den dominerende faktor på øen, og ingen kunne rigtig bide skeer med spillere fra storklubben.

Det skabte jalousi, ikke nogen særlig omgængelig omgangstone, når klubbens spillere var ude, og spillerne selv – i hvert fald for de flestes vedkommende – kunne også godt lide at gå med næsen i sky. De, der forstod, hvad det hele gik ud på – topspillerne – vidste, hvordan man opførte sig, men de alene kunne ikke gøre det.

Alt er imidlertid – heldigvis – et overstået stadium i dag og har været det i snart en halv snes år, og det har kun haft gavnlig indflydelse på medlemsstanden, som i dag er oppe på godt 13.000 medlemmer.

Sammen med medlemsfremgangen er styrken også øget, og klubber som Nr. Broby, Nyborg og Middelfart med mange flere har forstået at tilføre Fyn det længe ventede – en talentmasse med en spilleglæde og seriøs indstilling, der virker som den bedste form for PR. I særdeleshed boomet i Nr. Broby har været glædeligt at følge.

Nærmest fra den ene dag til den anden blev badminton nationalsporten i det hastigt voksende samfund, og enhver med respekt for sig selv skulle prøve dette nymodens fjerboldspil.

Provinshold i 1952 – Benny Andersen, Leif Jensen og Knud Jacobsen, Odense samt Benny Rasmussen, Århus.

At det greb om sig i det omfang, som blev tilfældet, var der ingen, der havde ventet, og ej heller havde man ventet en så stor talentskare, som de dygtige Nr. Brobyfolk forstod at stempe op af jorden. Det var medvirkende til igen at skabe en savnet konkurrence – en konkurrence som nærmest var glemt.

Jyllands Badminton Kreds blev stiftet d. 7. oktober 1934 under navnet Jydsk Badminton Union. Dette blev efter henstilling fra Dansk Badminton Forbund året efter rettet til det nuværende navn. Stifterne var Vejle Badmintonklub, BKV-Vejle, Herning Gymnasiums Badmintonklub og Hadsten Badmintonklub.

Til formand valgtes herr adjunkt A.C. Laursen, Vejle og i øvrigt til bestyrelsen d'herrer E. Døhr Jensen og C. Vestergaard, BKV, Sagfører Teller og Axel Pedersen, Vejle, adjunkt Danielsen, Herning og dyrlæge Pedersen, Hadsten.

De 4 klubber voksede i 1935 til 6, men derefter gik det stærkt, og på et meget bevæget repræsentantskabsmøde i 1941 deltes Jylland i 4 distrikter, Nordjysk, Nordvestjysk, Østjysk og Sydjysk. Århus ville have haft Jylland delt i otte dele, og debatten var så heftig, at formanden på et tidspunkt meddelte, at såfremt bestyrelsens forslag på 4 ikke blev vedtaget, nedlagde han sin post. Efter endnu et par timers heftig debat, enedes man om de 4 distrikter, næsten som vi kender dem i dag.

I 1944 kom Sønderjysk med og Nordvestjysk ændredes til Vestjysk. I 1976 opløses Sydjysk og deles mellem Øst- og Vestjysk.

A.C. Laursen trak sig tilbage efter 10 år i formandsstolen og afløses i 1944 af navnkundige Knud Gloggengieser, Århus. I 1951 afløses »Glogg« af Bent Horne Jensen, Sønderborg for igen at overtage posten i 1953.

1957 vælges Kaj Sandorff Sørensen, Kolding til formand for allerede året efter at afløses af den mangeårige sekretær Aage Sickmann Hansen, Vejle. Sickmann nedlægger hvervet i 1964 og afløses af Viggo Dahl, Aalborg, som efter 5 år på posten afløses af Arne Krogh, Silkeborg, som igen afløses af Jørgen Brix Steby i 1977.

Man startede med jydske mesterskaber allerede det føste år, hvor formanden vandt herresingle og Gertrud Lund, Vejle damesingle.

A. C. Laursen, Vejle.

Knud Gloggengieser, formand for JBK igennem en lang årrække.

Vejle, Århus og tildels Kolding var de første mange år de dominerende klubber og allerede i 1939 vinder den unge Inger Isaksen (Kjærgaard) fra Kolding, damesingle. I 1967 ser man for sidste gang Inger Kjærgaard som jysk mester i DS, i en periode på næsten 30 år støder man på navnet Inger Kjærgaard, hun vinder da også i 1955 Jyllands første danske mesterskab i damesingle. Først her i jubilæumsåret vandt Agnethe Juul, Højbjerg det næste.

Kredsens formand Jørgen Brix Steby, Triton, oplyser om kredsens indsats på landsplan:

Det er i det hele taget meget lidt, vi har blandet os i de afgørende kampe ved DM. Conny Jepsen, Vejle vandt HS i 1939 og Carsten Morild, Triton, Aalborg vandt HD i 1965 sammen med Erland Kops, KBK. Endelig fik vi et DM i HD i 1979 ved Mogens Neergaard og Kenneth Larsen, Triton Aalborg.

På ungdomsfronten har vi klaret os betydeligt bedre og har endog de sidste par år været mest vindende kreds. Det skyldes hovedsagelig, at vi nu er godt forsynet over hele landsdelen med haller, samtidig med at vor uddannelse af instruktører er på et højt niveau, og vi efterhånden har fået nedsat specielle udvalg til at tage sig af vore spillere, indtil 1967 kørte det hele under bestyrelsen.

Det er altså først indenfor de sidste 10 år, at JBK virkelig har fået organisationen op at stå, i takt med de stigende krav. Resultaterne fik vi ret så hurtigt på ungdomsfronten, så det varer forhåbentlig ikke længe inden seniorerne også slår til og begynder at tære på SSU-formanden Erik Jørgens kasse.

Først i 1967 vælges det første spilleudvalg med Karl Chr. Overgaard, Herning som formand. I 1972 ser USU for første gang dagens lys, dog med SSU-formanden Bent Steffensen også som formand for USU og så sent som i 1974 vælges den første USU-formand, René Toft, Over-Jerstal. Organiseret kredsinstruktion starter også først i 1967 med Arne Krogh som formand og dommerorganisationen ser dagens lys i 1972 med Arne Johansen, Aarhus som formand.

JBK var måske af samme grund for ikke så langt tilbage i tiden næsten i opposition til alt, hvad der foregik indenfor DBF. Dette har da heldigvis ændret sig, og vi har i dag et fornuftigt samarbejde, og har da også fået jyder ind i næsten alle DBF-udvalg til forhåbentlig gavn og glæde for begge parter.

Jørgen Brix Steby, formand for Jyllands-kredsen.

Jørgen Brix Steby og Carsten Morild – et par af de bedste jyske spillere i 1960'erne.

Jyske mesterskaber 1957 – Jørgen Brix Steby, Else Burmeister, Carsten Morild, Grete Flensted, alle Triton.

Lolland-Falster's Badminton Kreds stiftedes i Nykøbing F. den 18. september 1934 af repræsentanter fra Lolland-Falsters seks klubber: Nykøbing-Falster Badminton Klub, Katedralskolen, Nykøbing F., Stubbekøbing Idrætsforening, Nysted Badminton Klub, Nr. Alslev Idrætsforening og Rødby Badminton Klub, hvor N.B.K.s initiativrige formand, Chr. Quade Faber med akklamation valgtes til formand med E. Wiberg, Stubbekøbing, E. Skaarup, Nykøbing, Georg Petersen, Rødby, I. Hunosøe, Nykøbing, som bestyrelsesmedlemmer.

Allerede i november samme år afviklede kredsen sine første mesterskaber, hvor der på to søndage deltog ca. 125 spillere, med ca. 500 tilskuere og en entréindtægt på 252 kr. Det var et efterår med rivende udvikling i kendskabet til og interessen for badmintonspillet.

Men allerede fem år før, havde Stubbekøbing I.F. importeret spillet til Lolland-Falster fra Skovshoved Idrætsforening.

Nykøbing begyndte også at spille og dannede klub den 22. september 1933. Den ene badmintonklub dukkede op efter den anden i hastig rækkefølge. Allerede i 1935 var der 734 medlemmer. Foråret 1936 over 1000 o.s.v. De store navne begyndte at dukke op, en udvikling, som entusiasten og talentspejderen uden lige, Edouard Skaarup, har en stor del af æren for.

Eva Kristoffersen, Axel Skaarup, Erik Thomsen, Bodil Middelbo Outzen dominerede mesterskaberne omkring 1940.

Derpå kom fra 1942 Jørn Skaarup, Preben Dabelsteen, Ib Olesen, og i 1943 bl.a. Flemming Dabelsteen, Niels Peter Nielsen, Jenny Svendsen.

De blev fulgt af Willy Meier, Karen og Ebbe Udsen, Poul Erik Nielsen, Knud Aage Nielsen, m.fl.

Alle navne, der i høj grad kastede glans over Lolland-Falster, og senere ved deres flytning til hovedstaden, har været med til at hæve dansk badmintons standard.

LFBKr's medlemstal voksede år for år, indtil det i 1946 kulminerede med 61 klubber og 5354 medlemmer.

Gennem alle årene har en enkelt klub, NBK, været det faste holdepunkt i Lolland-Falsters badminton. Den har lige fra første færd haft den lykke at have gode ledere. Den har altid haft mange og gode spillere, og frem for alt har den lige fra starten haft egen hal, og dermed mulighed for at kunne give husly for kredsens arrangementer, den har i udstrakt grad givet plads for andre klubbers spillere og har aldrig været bange for at arrangere store stævner. F.eks. har NBK's åbne mesterskaber gennem årene haft umådelig betydning for badmintoninteressen på hele Lolland-Falster.

Chr. Quade Faber var kredsens formand indtil 1942, da han efterfulgtes af E. Skaarup. Skaarup bestred formandshvervet i næsten 25 år, idet han først trådte tilbage på årsmødet i efteråret 1966. P. Lousen, Nykøbing F., overtog formandshvervet og havde det i fire år indtil Bent Vedsø, Nykøbing, overtog hvervet i 1970, og han har haft det siden.

Det er således kun fire formænd, kredsen har haft, og der har i det hele taget været en meget lille udskiftning på bestyrelses-posterne. Under et halvt hundrede har været med i kredsens bestyrelse i de 46 år. En af de nuværende bestyrelses-medlemmer, H. Hermansen, Nakskov har i den henseende en enestående rekord, idet han har siddet i bestyrelsen siden 1943 og siden 1946 som kasserer. I DBFs jubilæumsår udmærkedes han med DBFs æresemblem.

Bent Vedsø, formand siden 1970 på Lolland-Falster.

Lolland-Falsters Badminton Kreds har for alvor fået tag i befolkningen og det er det område i Danmark, hvor flest mennesker dyrker badminton i forhold til indbyggerantallet. Kredsen kan også glæde sig over, at der igen er talentfuld ungdom på vej, og det er netop i 1980 igen lykkedes at vinde et af DBFs ungdomsmesterskaber.

N. P. Kristensen gratulerer Sjællands-kredsens formand, Arne Bruun ved kredsens 25-års jubilæum i 1959.

Sjællands Badminton Kreds blev stiftet 23. september 1934 som den tredje i rækken. Syv klubber med 376 aktive medlemmer var med ved denne lejlighed, og årene, der fulgte gav en hastig medlems-tilvækst.

I 1944 var der 141 klubber med 5.226 medlemmer. I 1954 var der 4.837 medlemmer, fordelt i 132 klubber. Ti år senere var der 129 klubber med 9.414 medlemmer. I 1974 var medlemstallet 27.550 medlemmer og det er næsten fordoblet til 1979, da kredsen talte 138 klubber med 51.029 medlemmer.

Dermed er Sjællands Badminton Kreds den største af de seks med næsten 37 procent af medlemmerne.

Ib Nørgaard, formand for Sjælland Badminton Kreds.

Kredsens formand, Ib Nørgaard:
Den eksplosive udvikling i medlemsantallet der har fundet sted især i 70-erne skyldes flere ting. Dels at samfundet tilvejebragte egnede spilleforhold i form af haller og dels at badmintonspillet viste sig at være meget velegnet som motion og trim for såvel unge som ældre. Hertil kommer de flotte internationale resultater som elitespillere har opnået, hvilket har medvirket til interessen for spillet.

Hvis udviklingen blot nogenlunde fortsætter som i de seneste år vil vi have et meget stort medlemstal, og deraf følgende et stort arbejde på kredsplan. SBKr har igennem de mange år haft lykke og held til at finde personer, der af lyst og iver og med stor energi har ønsket at medvirke til et godt resultat for SBKr. Jeg er sikker på, at fremtiden også vil vise ledere, der med samme indstilling vil gå ind i arbejdet.

SBKr har ved sin organisationsform spredt ansvar og arbejde ud på mange hænder og står velrustet til fremtidens udfordringer.

Kredsen har igennem alle årene været ledet af personer, der af interesse og uden betaling har ønsket at medvirke til, at klubber og medlemmer kunne få størst mulig glæde af SBKr.

Der har været seks formænd: Frode Thomsen (1934–1937), H.W. Axel Nielsen (1937–40), Th. Jacobsen (1940–46), Jørgen Bergqvist (1946–56), Arne Bruun (1956–76) og Ib Nørgaard siden 1976.

En lang række af ledere har udført fremragende arbejde, og i 1951 indstiftede SBKr et fortjensttegn, der efter bestyrelsens eenstemmige vedtagelse tildeles ledere eller spillere, der har indlagt sig særlige fortjenester i kredsens arbejde. Indehavere af fortjensttegnet er: Edith Bruun, Fredensborg, Inge Christensen, Sorø, Ruth Petersen, Sorø, Martha Rosendahl, Hillerød, Ernst Andersen, Lillerød, Herman Andersen, Gørlev, Arne Bruun, Fredensborg, Kai Bruun-Jensen, Greve Strand, Knud Christiansen, Helsingør, Henning B. Clausen, Gilleleje, Hans Hansen, DBF, Ingolf Hansen, Viskinge, Laurits Hansen, København, Frode Hasselsteen Sorø, Byrge Johansen, Høng, Arne Jørgensen, Lillerød, Erik Jørgensen, Vordingborg, Helge Kortsen, Brøndbyøster, Harold Napier, Essex, Erik Nielsen, Sorø, Poul Nielsen, Sorø, Sv.Aa. Nielsen, Havdrup, Jens Aage Petersen, Sorø, Carl Rathsach, Hillerød, Erling Rothgart, Vordingborg, Gert Seerup, Næstved, Børge Trykker, Nykøbing Sjælland, Anker Vestmar, Vig.

Indehavere af SBKr's æresemblem er: Arne Bruun, Knud Christiansen, H.W. Axel Nielsen, Svend O. Nielsen.

Igennem de 45 år har SBKr beskæftiget sig med såvel konkurrencespillet for hold som individuelt og for ungdom og seniorer. Herudover har SBKr uddannet en lang række af dommere og instruktører til gavn for såvel kreds som klubber.

Københavns Badminton Kreds stiftedes 16. juli 1934, hvor der på daværende tidspunkt allerede var 12 klubber, der i flere år havde spillet badminton. Imidlertid var kun 5 klubber med til det stiftende møde, hvor man efter at have gennemgået forslag til love, valgte en bestyrelse, der fik følgende udseende:

Formand: Knud Jørgensen, GBK, næstformand og sekretær: V.G. Friis, SIF, kasserer: Chr. Johansen, Standard, Otto Hansen, KBK.

Formand for spilleudvalget: A.C.J. van Vossen, KBK, samt Poul Hendrichsen, FBK, C. Busted, Carl Holten BK.

Der blev lagt megen vægt på at få udarbejdet turneringsreglement til en holdturnering, som alle de københavnske klubber kunne have glæde af.

Antallet af klubber og medlemmer var stærkt stigende i de første år, og allerede i 1937 var medlemstallet steget til 6.780, i 1941 var antallet af klubber 30 med 6.500 medlemmer, for derefter at stige jævnt i de næste år, indtil 1945, hvor der var 8.600 medlemmer fordelt i 35 klubber. Krigen havde altså ikke, i modsætning til så mange andre idrætsgrene, gjort tilgangen mindre, og trods beslaglæggelse af flere haller blomstrede sporten under hele krigen, men allerede i 1946 dalede medlemsantallet til 6.500.

1950'erne bragte medlems-tilbagegangen til ophør, og i de to næste årtier har der været en støt vækst i kredsens klubber. Dog har hal-situationen i København hæmmet den vækst, der har været i dansk badminton i øvrigt.

Ole Frydensbjerg, formand i Københavnskredsen siden 1978.

Københavnske delegerede til årsmødet 1964 – G. Løbner Olesen, Ole Frydensbjerg, Richard Jensen, Jørgen Olsen og Ib Larsen.

Knud Jørgensen, Gentofte, bestred formandshvervet i kredsen indtil 1936, da han afløstes af V.G. Friis, Skovshoved. Otto Hansen, KBK blev ny formand i 1938 og han blev først afløst i 1952 af William Bach, KBK. William Bach trådte tilbage i 1957 og Richard Jensen, Kastrup-Magleby blev konstitueret på formandsposten og valgt af repræsentantskabet i 1958.

Erling Dige, Brønshøj blev ny formand på årsmødet i kredsen i 1965, en post, han afgav efter at han i 1968 var blevet valgt som ny DBF-formand. Laurits Hansen afløste ham og sad indtil Henning Koch-Sørensen overtog pladsen i 1974. Efter at Carl Johan Christiansen havde haft formandshvervet et enkelt år overtog Ole Frydensbjerg, Valby, det i 1978.

DBF årti for årti

30'erne

Stiftelsen af Dansk Badminton Forbund fandt sted 15. januar 1930, da repræsentanter fra seks klubber mødtes i Idrætshusets kontor til stiftende generalforsamling. Det var landsretssagfører Paul Schrader, Skovshoved Idrætsforening, snedkermester Hans Hansen, Skovshoved Idrætsforening, inspektør Moritz Rasmussen, Københavns Badminton Klub, forretningsfører W. Lohmann, Københavns Badminton Klub, dekoratør Holger Kriegbaum, firmaet Neyes Badminton Klub, dekoratør Jarlstrøm, Roskilde Badminton Klub, sagfører Warrer, Helsinge Idrætsforening og revisor Chr. Smerup, Stubbekøbing Idrætsforening.

Repræsentanter fra fem klubber – Skovshoved Idrætsforening, Københavns Badminton Klub, Helsingør Badminton Klub, Neyes Badminton Klub og Roskilde Badminton klub havde allerede 8. december været samlet for at overveje dannelse af en badminton-union.

Forslag til love blev udsendt til en snes badmintonspillende klubber i Danmark, og disse love blev vedtaget stort set uden ændringer i det stiftende møde for Dansk Badminton Union, som forbundet oprindeligt hed.

Moritz Rasmussen, KBK, blev den første formand for bestyrelsen, der yderligere kom til at bestå af fire medlemmer, nemlig Poul Schrader, Holger Kriegbaum, Chr. Smerup og Jarlstrøm.

De tre førstnævnte kom til at udgøre forretningsudvalg. Generalforsamlingen vedtog desuden, at man skulle søge om optagelse i Dansk Idræts-Forbund.

Få måneder efter stiftelsen blev det besluttet at skifte navn til Dansk Badminton Forbund for at undgå forveksling med DBU – Dansk Boldspil Union.

Optagelsen i Dansk Idræts-Forbund fandt sted 29. april og skete efter vedtagelse af en enstemmig DIF-bestyrelse. Størstedelen af DIFs bestyrelse havde 29. april forinden været inviteret til en klubmatch mellem KBK og SIF.

Det første forbunds-arrangerede stævne blev fastsat til 5. oktober som træningskampe mellem klubberne, og der blev anmeldt hold fra SIF, KBK, Neye, Roskilde og boldklubben Standard, der var optaget som medlem i forbundet. Forbundet havde ved samme lejlighed sin første »sponsor« – Sportsmagasin FIB, der tildelte forbundet 90 bolde gratis. Kampene i Idrætshuset blev betegnet som en »absolut succes«, med KBK (Frk. Nielsen) som vinder af damesingle, Neye af damedouble (Frk. Sørensen og Frk. Frandsen) SIF i herresingle (Kj. Sandvad), SIF ligeledes i herredouble (Edvard Hansen og Jacobsen) og Neye af mixeddouble (Fru Grandt og Kriegbaum).

Ved årsmødet 8. februar 1931 blev det oplyste, at forbundet omfattede 12 klubber med tilsammen 723 medlemmer. Syv af de 12 var til stede i årsmødet – KBK, SIF, Neye, Citroen, Holten, Standard og Roskilde.

Moritz Rasmussen udtalte, at man ser forhåbningsfuldt på planer om opførelse af en badmintonhal. Efter en række møder om »Projekt badmintonhal« måtte det imidlertid skrinlægges. Planerne gik ud på at opføre hallen på Idrætsparkens grund ved Hockeybanen, så hallen også kunne afgive plads til omklædningsrum for hockeyspillerne. Hallen skulle rumme seks badminton-baner, og bygningen, der i øvrigt skulle laves i to etager, ville også rumme kontor, restauration samt skydebane på 50 meter – som ikke tidligere havde været i København.

Byggesummen ville udgøre ca. 200.000 kr., men planerne faldt bl.a. på grund af vanskeligheder med at rejse den nødvendige kapital.

Slutkampene om de første danske mesterskaber fandt sted 26. marts 1931 i Idrætshusets store sal, og SIF blev den store vinder med fire titler, mens Kaj Andersen, som vinder af herresingle, sørgede for et enkelt til KBK. 25 spillere var anmeldt i herresingle, syv var med i damesingle, 15 par i herredouble, fem par i damedouble og ti par i mixeddouble.

Forhandlinger i 1931 med det engelske badmintonforbund, som DBF var blevet indmeldt i, førte ikke umiddelbart til besøg i København af engelske spillere. Derfor blev der optaget forbindelse til det hollanske forbund for at aftale en årlig landskamp Danmark-Holland.

Elleve klubber deltog i årsmødet, og yderligere syv var medlem af forbundet i 1932. Bl.a. var en del provinsklubber kommet til efter omfattende propaganda og opvisningsarrangementer. Således var Vejle med som første jyske klub.

Bestyrelsen – komitéen – blev foreslået udvidet fra fem til syv i 1932, men forslaget faldt. Moritz Rasmussen genvalgtes som formand. Fire komité-medlemmer nyvalgtes, nemlig Knud Jørgensen, Gentofte, der overtog kassererposten efter Paul Schrader, Carl Clausen, SIF, der blev sekretær samt Wiberg, Stubbekøbing og Lohmann, KBK.

Dansk Idrætsforbund tildelte i 1932 DBF 505 kr. og DBF valgte at bruge hovedparten af dette beløb til agitation for badminton ved som året før at udsende spillere til byer, hvor der var chance for at få dannet nye badmintonklubber.

DBF påtog sig allerede i 1932 at søge badmintonspillet udbredt i Sverige, og et hold danske spillere blev sendt til Malmø – Aksel Hansen, Hans Hansen, Svenn Strømann, Ruth Frederiksen og Gerda Frederiksen fra SIF samt Otto Hansen og Julius Larsen fra KBK.

Der kom skred i det internationale samarbejde, idet direktør A.C.J. van Vossen på vegne af DBF fik aftalt landskamp mod Holland. Det var dog en stor økonomisk opgave for DBF, der skulle repræsenteres af fire spillere. DBF ville yde 500 kr., og da van Vossen modtog 100 kr. fra en anonym giver og samtidig tilbød selv at betale egne udgifter mod at blive fjerde spiller på holdet sammen med Aksel Hansen samt Ruth og Gerda Frederiksen lykkedes det. Det blev til sejr på 4–1 til Danmark.

9.–10. januar kom engelske spillere første gang til Danmark, og DBF besluttede at lade afvikle udtagelses-kampe for at danne det danske hold: Aksel Hansen, Hans Hansen, Ruth og Gerda Frederiksen samt Bodil Clausen.

England demonstrerede badminton af høj klasse og vandt landskampen 5–0 i Idrætshuset. Ruth Frederiksen præsterede som det bedste at få otte og fire mod Kingsbury.

Det blev 6–0 til England, da der var uofficielt opgør i SIF's hal dagen efter. Her var udtaget nye spillere til kampene i herredouble og mixeddouble nemlig Eklund og Knud Christensen, Standard samt Sejlidt Raaskou/Gerda Frederiksen, mens Ruth Frederiksen og Kaj Andersen spillede singlerne og Ruth Frederiksen/Gerda Frederiksen var med i damedouble.

DIF-formand generalmajor Castenschiold var til stede ved arrangementet i Idrætshuset, hvorom det bl.a. hedder i DBFs protokol:

– Ved spillernes indtræden i salen spilledes på et fortvivlet falsk flygel først den engelske og derefter den danske nationalsang, som påhørtes stående af en meget interesseret tilskuermængde i den omtrent fyldte Idrætssal.

Moritz Rasmussen valgte at trække sig tilbage på årsmødet i 1933, idet han på grund af manglende tid ikke kunne bestride formandshvervet.

Mod forventning opstod der kampvalg om formands-posten. Moritz Rasmussen foreslog på bestyrelsens vegne Knud Jørgensen, Gentofte, som ny formand, mens fra flere sider – ikke mindst SIF-formand Magne Kjems, blev SIFs badmintonformand Carl Clausen foreslået.

Carl Clausen blev valgt med 18 stemmer mod 14 til Knud Jørgensen, der sluttelig ikke ønskede at fortsætte i bestyrelsen.

Bestyrelsen blev udvidet til syv. Leo Hendrichsen, Frederiksberg, Victor Schrøder, KBK, Kjellund, Citroen, Frode Thomsen, Tåstrup, nyvalgtes, mens der var genvalg af W. Lohmann og St. Wiberg. A. Kjellund blev ny kasserer og W. Lohmann sekretær.

Bestyrelsen nedsatte i slutningen af 1933 det første spilleudvalg, og det fik A.C.J. van Vossen som formand. Spilleudvalget fik timer til rådighed i SIF, Gentofte, KBK og Frederiksberg, som på skift lagde haller til udtagelseskampe m.v. samt træning.

Udtagelses-kampe til nye opgør mod England resulterede i, at spilleudvalget fandt frem til to hold: Gerda Frederiksen, Kaj Andersen, Sejlidt Raaskou/Svenn Strømann, Gerda Frederiksen/Aksel Hansen, Bodil Clausen/Inge Nielsen, der skulle spille i Idrætshuset mod England og Bodil Clausen, Harry Kjær, Svenn Strømann, Knud Christensen/Eklund, Bodil Clausen/Aksel Hansen samt Inge Nielsen/Gerda Frederiksen til en uofficiel kamp i SIFs hal.

1183 betalende tilskuere så opgøret i Idrætshuset, hvor englænderne vandt alle fem kampe. I SIF vandt englænderne ligeledes alt.

A.C.J. van Vossen besøgte i slutningen af 1933 Wales sammen med to spillere, Harry Kjær og Svenn Strømann, og han aftalte ved denne lejlighed landskamp mod Wales i april 1934. Det danske hold vandt kampen med 4–1. Holdet: Ruth Frederiksen, Svenn Strømann, Aksel Hansen og Kaj Andersen.

Carl Clausens formands-periode blev kort, idet han som følge af manglende tid trak sig tilbage i 1934. Dette samme gjorde Kjellund, så Leo Hendrichsen valgtes som ny formand. Victor Schrøder blev næstformand, mens det nyvalgte medlem, C. Haltorp blev kasserer. Desuden nyvalgtes V.G. Friis.

Bestyrelsen arbejdede med en udvidelse af DBFs organisation med en kreds-inddeling, og 16. juli 1934 holdtes stiftende møde i den første kreds Københavns Badminton Kreds. Knud Jørgensen, Gentofte blev formand, og de øvrige i bestyrelsen Otto Hansen, KBK, V.G. Friis, SIF, P. Hendrichsen, Frederiksberg, Chr. Johansen, Standard, C. Busted, firma Carl Holten og van Vossen, KBK.

Forbundet opfordrede klubberne i de øvrige områder på lignende måde at danne kredse. 23. september 1934 blev Sjællands Badminton Kreds stiftet med Frode Thomsen, Tåstrup som første formand. 7. oktober blev Jyllands Badminton Kreds dannet og A.C. Laursen, Vejle blev formand. Lolland-Falsters Badminton Kreds blev dannet allerede 18. september 1934 med Chr. Quade Faber, Nykøbing som formand. Fyns Badminton Kreds blev dannet 31. januar 1935. Bornholms-kredsen kom til nogle år senere, stiftet 14. marts 1939.

Samarbejdet med Holland fortsatte med en returmatch i slutningen af 1934, mens siden er der ikke spillet landskampe mellem Danmark og Holland. Danmark vandt med 5–1. Holdet: Svenn Strømann, Kaj Andersen, Svenn Strømann/Aksel Hansen, Aksel Hansen/Ruth Frederiksen, Tonny Olsen/Harry Kjær, Bodil Clausen/Tonny Olsen.

Danmark vandt 3–2 over Wales, da de to lande mødtes for anden gang i februar 1935. Holdet: Svenn Strømann, Gunnar Holm, Ruth Frederiksen, Ruth Frederiksen/Aksel Hansen og Svenn Strømann/Aksel Hansen.

Hjalmer Andersen overtog kasserer-posten efter årsmødet 1935, idet Curt Haltorp ophørte på denne post. Victor Schrøder fortsatte som næstformand, mens A.C.J. van Vossen nyvalgtes. Han blev næstformand året efter, da Victor Schrøder trak sig tilbage.

Danmark havde været fødsels-hjælper for badminton i Sverige, og 20. februar 1938 mødtes de to lande første gange i en landskamp i Malmø. Det blev til sejr på 7–0 for Poul Nielsen, Tage Madsen, Carl Frøhlke, Niels Kjems, Tonny Olsen og Bodil Riise.

Landskampen mod Wales i december 1938 blev den sidste mellem de to lande. Danmark vandt med 7–0 og fik dermed revanche for nederlag på 3–4 året før. I 1936 vandt Danmark med 4–3.

Den anden landskamp mod Sverige – 12. februar 1939 – var henlagt til Nykøbing F., og det blev til ny dansk sejr, 6–1.

Medlemsudviklingen var stærk op igennem 1930'erne, og samtidig voksede de tilskud, DBF opnåede gennem Dansk Idræts forbund. For 1939 blev der således udbetalt 3.773 kr. til DBF. Tiåret udebbede godt og vel med medlemstallet på over 10.000.

40'erne gav en enorm tilslutning til badminton og i krigsårene blev medlemstallet i DBF ca. tredoblet, så der 1. august 1946 var 36.654 medlemmer i ialt 557 foreninger – et medlemstal, der efter et jævnt fald i slutningen af årtiet og ind i 1950'erne ikke blev nået igen før i 1964.

Det internationale samarbejde blev naturligvis i det store og hele sat i stå af krigen, men landskampsamarbejdet med Sverige blev dog ikke helt afbrudt.

Den 1. marts 1942 mødtes Danmark og Sverige til landskamp i København. Det blev dansk sejr på 6–1 til Jan Schmidt/Jytte Thayssen, Børge Frederiksen, Ruth Dalsgaard/Jytte Thayssen, Jesper Bie/Børge Frederiksen, Tage Madsen/Ruth Dalsgaard, Jesper Bie og Tage Madsen/Jan Schmidt.

Malmø blev skueplads for landskampen Sverige–Danmark 7. marts 1943, og her blev det til dansk sejr på 7–0 til Tage Madsen, Carl Frøhlke, Børge Frederiksen, Jan Schmidt. Jytte Thayssen, Tonny Olsen.

Det blev også 7–0 til Danmark, da den første landskamp efter krigen blev spillet i København den 7. oktober 1945. Det danske hold var her: Børge Frederiksen, Tage Madsen, Tonny Olsen/Jytte Thayssen, Jan Schmidt/Jytte Thayssen, Gunnar Holm/Tonny Olsen, Gunnar Holm/Jan Schmidt og Tage Madsen/Børge Frederiksen.

Danmark vandt den tredje 7–0 sejr på stribe, da de to lande mødtes 3. februar 1946 i Stockholm. Det danske hold var ved denne lejlighed: Tonny Olsen/Agnete Friis, Børge Frederiksen, Poul Holm/Agnete Friis, Jan Schmidt/Tonny Olsen. Tage Madsen, Poul Holm/Børge Frederiksen og Tage Madsen/Jan Schmidt.

Det blev pány 7–0, da Danmark og Sverige mødtes 2. februar 1947 i København. Her var det danske hold: Tonny Olsen/Kirsten Thorndahl, Jørn Skaarup, Tage Madsen, Preben Dabelsteen/Tonny Olsen, Tage Madsen/Poul Holm, Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen, Poul Holm/Kirsten Thorndahl.

Sverige vandt en enkelt kamp, da der var landskamp et år senere i Stockholm. Det var Nils Jonson, der besejrede Børge Frederiksen i 2. herresingle, men de øvrige kampe blev vundet af Preben Dabelsteen/Kirsten Thorndahl, Poul Olsen/Tonny Ahm, Jørn Skaarup, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Poul Holm/Børge Frederiksen, Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen.

Den næste landskamp foregik ligeledes på svensk grund. Det blev dog ny dansk sejr i Göteborg på 6–1. Holdet: Poul Holm, Børge Frederiksen, Tage Madsen/Børge Frederiksen, Poul Holm/John Nygaard, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Tage Madsen/Kirsten Thorndahl, John Nygaard/Tonny Ahm.

I marts 1948 var der gensyn med engelske spillere i Danmark. England og Danmark mødtes i landskamp i København. Der blev vist de engelske spillere megen venlighed udenfor banen, men på banen fik de ikke noget foræret. 6–1 til det danske hold: Jørn Skaarup, Børge Frederiksen, Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen, Tage Madsen/Børge Frederiksen, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Tage Madsen/Kirsten Thorndahl, Preben Dabelsteen/Tonny Ahm.

Dansk Badminton Forbund tegnede sig for en enorm

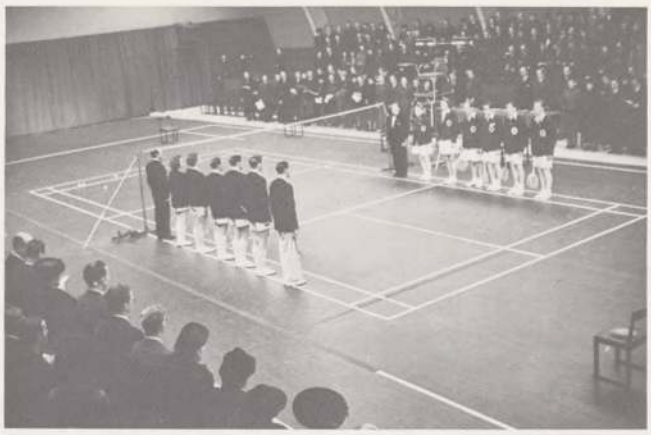

Landskamp mod Sverige i 1943.

Dansk badmintonhold ankommer til London – Richard Heilbo, Arve Lossmann, Poul Holm, Jørn Skaarup, Tonny Ahm, N. P. Kristensen, Kirsten Thorndahl, Aase Svendsen, Børge Frederiksen og Ole Jensen.

Danske landshold-piger på vej: Agnete Friis, Aase Schiøtt Jacobsen, Tonny Ahm og Kirsten Thorndahl.

DBF markerede jubilæum i krigens år. De første 15 år blev festligholdt med opvisningskampe og fest, hvorfra deltagerne her er foreviget.

publikumssucces, da det vindende Thomas Cup-hold fra Malaya kom til København i 1949 for at spille revanche-match mod Danmark. KB-hallen var fyldt og arrangementet gav DBF et overskud på over 7.000 kr.

Malaya viste dog igen sin styrke ved at vinde med 6–1. Det var Tage Madsen, der sejrede – 9–15, 15–11, 15–8 mod Law Teik Hock. De øvrige på det danske hold var Jørn Skaarup, Mogens Felsby, Jørn Skaarup/Preben Dabelsteen, Poul Holm/Mogens Felsby, Tage Madsen/Børge Frederiksen og Ib Olesen/John Nygaard.

Krigssituationen resulterede i 1940 i, at årsmødet i første omgang blev udsat og senere helt aflyst, så forbundets repræsentantskab først mødtes igen i april 1941.

DBFs forretningsudvalg gav i marts 1941 grønt lys til Jyllandskredsen til opdeling i distrikter. Kredsen fik senere af DBFs bestyrelse bevilget 300 kr. til dækning af forøgede udgifter i forbindelse med delingen i distrikter.

Efter mangeårigt arbejde for Dansk Badminton Forbund måtte A.C.J. van Vossen nedlægge sit mandat som næstformand for forbundet og som spilleudvalgsformand. Hans Hansen, SIF overtog formandshvervet i spilleudvalget, mens Hjalmer Andersen blev ny næstformand. H.P. Frederiksen blev på årsmødet 1942 indvalgt i bestyrelsen og overtog kasserer-posten efter Hjalmer Andersen.

DBF's årsmøde 1945 blev ligesom i 1940 først udsat og til sidst aflyst. I krigsårene havde badminton fået betydelig fremgang.

– Jeg føler trang til at udtrykke en oprigtig tak til kredsene og alle klubber for det ihærdige og glimrende leder-arbejde, der trofast er gennemført under krigens vanskelige kår, samt til alle danske badmintonspillere for den ukuelige vilje og det gode humør, hvormed de har trodset alle vanskeligheder og ubehagelige følger af krigens forhold i disse år, udtalte DBF's formand Leo Hendrichsen ved kigens slutning.

DBF's ledelse besluttede efterfølgende at indstifte en mindepokal, hvori navnene på de 13 danske badmintonspillere, der var faldet i krigsårene, skulle indgraveres. Pokalen blev evigt vandrende til vinderen af det danske mesterskab i herresingle.

Årsmødet i 1946 betød nyvalg af medlemmer til såvel formandsposten som kasserer- og sekretær-posten. Hjalmer Andersen blev ny formand, N.P. Kristensen kom fra sekretær-posten til næstformandshvervet og Gunnar Nielsen valgtes som ny kasserer. N.P. Kristensen kom foruden næstformandsposten også til at varetage sekretær-hvervet. Hans Hansen ønskede at trække sig tilbage fra formandsposten i spilleudvalget, og den blev overtaget af Richard Heilbo.

Dansk badminton-spillere har igennem årene besøgt store dele af verden. I efteråret 1947 blev DBF inviteret til at sende et hold på tre spillere til Bombay i Indien og Tonny Ahm, Poul Holm og Tage Madsen blev udtaget til turen, hvor det danske hold besejrede Indien med 2–1.

Forbundet havde allerede fra 1930'erne gjort forsøg på at indarbejde et blad blandt sine medlemmer, men det var uden synderligt held. Tanken om at forbundet skulle have et officielt organ blev imidlertid aldrig helt skrinlagt og i foråret 1949 gik man ind for at realisere planerne. Et bladudvalg blev dannet, bestående fra Sjællandskredsens formand, Jørgen Bergqvist, Eduard Christensen og Ib Larsen.

Det første nummer af bladet »Badminton« kom på gaden i september 1949, og bladets redaktion blev lagt i hænderne på Knud Lunøe, der var kendt for at stå for redaktionen af Frederiksberg Badminton Klubs særligt velredigerede blad og Jørgen Bach.

Medlemstilbagegangen resulterede i, at forbundet ved udgangen af 1949 havde lidt over 29.000 medlemmer. Tilbagegangen havde været markant i årene umiddelbart efter krigen, men den hang bl.a. sammen med, at man i kredsene efterhånden ophørte med at opføre passive medlemmer, der ellers optrådte i statistikkerne.

50'erne bragte Dansk Badminton Forbund talrige triumfer. Landskampen i København mod Sverige i februar 1950 blev vundet så sikkert som 7–0 af Poul Holm, Jørn Skaarup, Jørn Skaarup/Poul Holm, Ib Olesen/John Nygaard, Tonny Ahm/John Nygaard, Aase Svendsen/Ib Olesen og Tonny Ahm/Aase Svendsen.

Danmark var ubestridt stærkest i Europa, og det blev understreget, da et dansk hold i 1950 besejrede det udvalgt hold fra hele Storbritannien med 8–1. Landskampen mod England, der var den første på engelsk grund blev vundet med 6–1 af Jørn Skaarup, Ole Jensen, Jørn Skaarup/Ole Jensen, Poul Holm/Børge Frederiksen, Børge Frederiksen/Kirsten Thorndahl, Poul Holm/Tonny Ahm og Aase Svendsen/Tonny Ahm. Kampen blev spillet i Leicester.

Årsmødet i 1950 havde valg af ny formand på dagsordenen, idet Hjalmer Andersen ville trække sig tilbage. Niels Peter Kristensen nyvalgtes. CBK's formand Knud Braasch nyvalgtes til bestyrelsen.

Landskampen i Stockholm mod Sverige i februar 1951 gav dansk sejr på 5–2 – det bedste svenske resultat til da. Den danske sejr blev sikret af Poul Holm/Tonny Ahm, Ib Olesen/Kirsten Thorndahl, Arve Lossmann, Jørn Skaarup, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Poul Holm/Jørn Skaarup, Arve Lossmann/Ib Olesen.

England blev besejret med 7–0 i landskampen i april 1951 af Poul Holm, Jørn Skaarup, Kirsten Thorndahl/Tonny Ahm, Ib Olesen/Arve Lossmann, Jørn Skaarup/Poul Holm, Tonny Ahm/Ib Olesen og Kirsten Thorndahl/Arve Lossmann.

Slutningen af 1940'erne havde bragt medlemstilbagegang, men ved årsmødet 1952 begyndte fremgangen at tegne sig idet der specielt blandt unge var stigende interesse for badminton, fremhævede N.P. Kristensen i sin beretning.

Malayerne besøgte i foråret 1951 Danmark for anden gang efter at de spillede i Danmark i 1949 efter Thomas Cup-turneringens finale. Malayerne vandt tre af de fem kampe, mens Jørn Skaarup besejrede Eddie Choong og Arve Lossman slog Hock Leng, der måtte opgive i andet sæt efter at have tabt første 11–15.

Danmarks første – og foreløbig eneste landskamp mod Irland fandt sted i marts 1951 og gav dansk sejr på 6–1 til Poul Holm, Jørn Skaarup, Arve Lossmann/Kirsten Thorndahl, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Ib Olesen/Arve Lossmann, Poul Holm/Jørn Skaarup og Tonny Ahm/Ib Olesen.

Dansk Badminton Forbund sendte i begyndelsen af sæson 1951–52 et hold til Sydafrika, hvor der blev spillet fire landskampe. Det danske hold vandt to af kampene 11–0 og to med 10–1. Spillerne på Sydafrika-turen var Ole Jensen, Kirsten Lossmann, Poul Holm, Tonny Ahm, Aase Schiøtt Jacobsen og Arve Lossmann.

Nykøbing Falster blev skuepladsen for den årlige svensker-landskamp, og den gav dansk sejr på 7–0.

Skotland var for første gang landskamp-modstander i april 1952 i GBK's hal og Danmark vandt med 7–0. Holdet: Jørn Skaarup, Ole Jensen, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Poul Holm/Ole Jensen, Jørn Skaarup/Ib Olesen, Poul Holm/Tonny Ahm og Ib Olesen/Kirsten Thorndahl.

Knud Lunøe indvalgtes på årsmødet 1952 i bestyrelsen som sekretær i stedet for Gunnar Nielsen, og en 20-årig periode i DBFs ledelse blev dermed indledt.

Landsholdet mod Sverige 1950 – Richard Heilbo, Aase Svendsen, Tonny Ahm, Kirsten Thorndahl, Jørn Skaarup, Poul Holm, Preben Dabelsteen, Ib Olesen og John Nygaard.

Landsholdet 1952.

Landsholdspiger 1952 – Kirsten Thorndahl, Aase Svendsen og Tonny Ahm.

Danske spillere på turné i Sydafrika. Ole Jensen, Kirsten Thorndahl, Poul Holm, Kirsten Lossmann, Tonny Ahm og Arve Lossmann.

SIF rundede 25 år den 10. september 1950.

Richard Heilbo fik i 1950 samlet instruktører til DBF-kursus i Frederiksbergs hal. Senere kom instruktør-uddannelsen i faste rammer – først på Den jyske Idrætsskole i Vejle – og senere i Nyborg.

DBFs hold promenerer med den sydafrikanske manager Cornelius.

Efter at instruktøruddannelsen i en årrække alene havde været henlagt under kredsene blev den genoptaget af forbundet, iscenesat af Richard Heilbo. Hensigten med forbundskursus var »at man kan bibringe deltagerne et større fond af de kundskaber og den belæring, som en fuldt egnet instruktør eller træner kan besidde, og som ikke kan nås på de korte weekend-kursus i kredsene«. Kursusstedet blev Den jyske Idrætsskole i Vejle, hvor der kunne være plads til 32 kursister foruden ledere.

Landskampen i 1953 mod Sverige blev afviklet i Växjö og gav dansk sejr på 5–2 til Poul Holm, Ole Jensen, Poul Holm/Ole Jensen, Jørn Skaarup/Jørgen Hammergaard Hansen, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Jørgen Hammergaard Hansen/Kirsten Thorndahl, Ole Jensen/Tonny Ahm.

England gav omsider Danmark modstand, da de to lande mødtes i Southend on Sea. Danmark vandt kun med 4–3. Det danske hold: Ole Jensen, Poul Holm, Marie Ussing/Ag-

nete Friis, John Nygaard/Jørgen Hammergaard Hansen, Poul Holm/Ole Jensen, Jørgen Hammergaard Hansen/Agnete Friis, John Nygaard/Marie Ussing.

Årsmødet i 1953 betød et enkelt nyvalg til DBFs ledelse, idet Ib Larsen trak sig tilbage. Børge Frederiksen nyvalgtes og overtog kasserer-posten.

Landskampen mod England i efteråret 1953 blev vundet i stor stil med 7–0 af Palle Granlund, Poul Holm, Aase Schiøtt Jacobsen/Marie Ussing, Poul Holm/Jørgen Hammergaard Hansen, Jørn Skaarup/Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Jørgensen.

Idrætshuset var ramme om svensker-landskampen i februar 1954. Jørn Skaarup, Finn Kobberø, Palle Granlund, Aase Schiøtt Jacobsen/Marie Ussing, Poul Holm/Jørgen Hammergaard Hansen, Jørn Skaarup/Finn Kobberø, Poul Holm/Aase Schiøtt Jacobsen og Jørgen Hammergaard Hansen/Marie Ussing vandt med 6–1.

DBFs medlemstal blev opgjort til ialt 20.579 aktive ved udgangen af 1953, og dermed begyndte fremgangen for alvor igen for DBF.

Dansk Badminton Forbund var genstand for meget stor opmærksomhed, da det fejrede 25 års jubilæum 15. januar 1955. DIF benyttede lejligheden til at udmærke DBFs formand, N.P. Kristensen med DIFs ærestegn.

Den 15. landskamp mod Sverige blev afviklet i Stockholm og den gav igen dansk sejr – 5–2, til Finn Kobberø, Jørn Skaarup, Tonny Ahm/Kirsten Thorndahl, Jørn Skaarup/Ole Jensen, Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen/Kirsten Thorndahl, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Jørgensen.

Sverige opnåede ikke et eneste sæt i landskampen i februar 1956 i GBK's hal. 7–0 sejren blev sikret af Finn Kobberø, Palle Granlund, Kirsten Thorndahl/Anni Jørgensen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Poul Erik Nielsen/John Nygaard, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Jørgensen og Poul Erik Nielsen/Kirsten Thorndahl.

England var læremester for dansk badminton i 1930'erne, men bortset fra de to første landskampe tidligt i 30'erne er det ikke lykkedes for England at vinde. Det var heller ikke muligt for det engelske hold i marts 1956 i Stoke on Trent, men det blev dog til et hæderligt 3–4 resultat mod Finn Kobberø, Palle Granlund, Kirsten Thorndahl/Anni Jørgensen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, John Nygaard/Poul Erik Nielsen, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Jørgensen, Poul Erik Nielsen/Kirsten Thorndahl.

Landskampene 1957 mod England og Sverige gav 7–0 sejre til Danmark. Englænderne ydede en svag indsats mod Finn Kobberø, Palle Granlund, Kirsten Thorndahl/Anni Hammergaard Hansen, Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Hammergaard Hansen, Poul-Erik Nielsen/Kirsten Thorndahl, John Nygaard/Poul Erik Nielsen.

Ystad var vært for landskampen mod Sverige og 7–0 sejren til Danmark blev sikret af det samme hold, som gav England en lektion.

Formanden for DBFs spilleudvalg, Richard Heilbo ønskede ved årsmødet 1957 at trække sig tilbage fra posten og afløstes af Laurits Hansen, der hidtil havde haft næstformandsposten i SU.

Gunnar Holm og Tage Madsen.

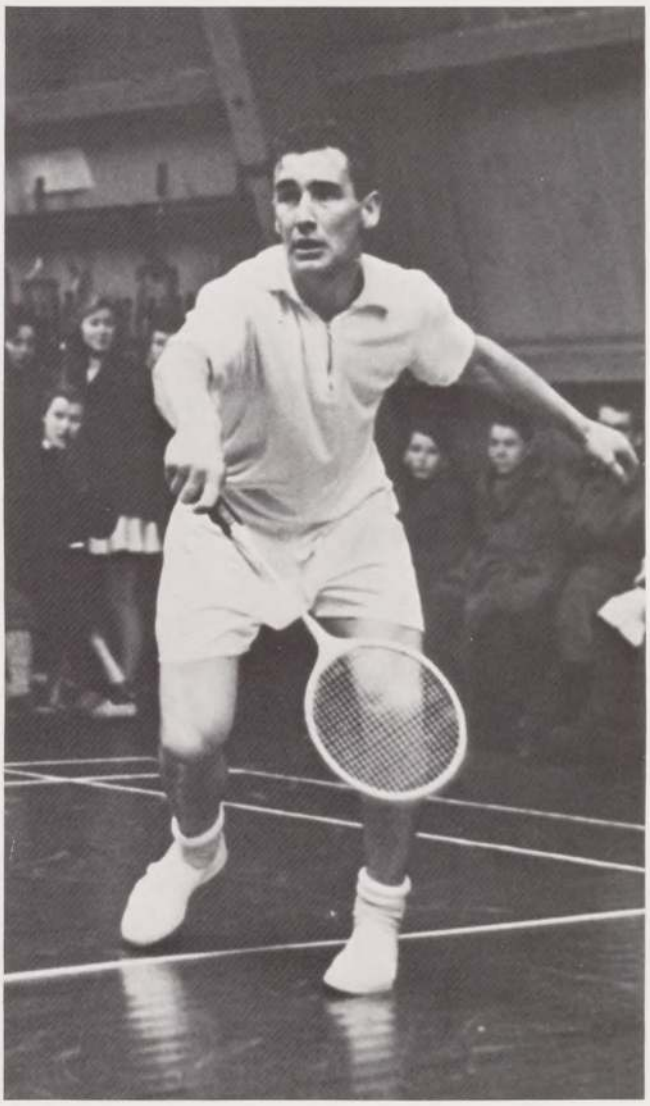

Poul Christensen, aktiv fynbo.

Poul Holm og Jette Schultz-Pedersen.

Vindere af DM-turneringen 1954–55: Hanne Jensen, Aase Winther, Anni Jørgensen (Hammergaard), Elsebeth Johansen, Arne Rasmussen, Jørgen Hammergaard Hansen, Finn Kobberø, Preben Dabelsteen, Jørn Skaarup, Bent Albertsen.

DBF modtog en fane, skænket af danske spillere ved jubilæet i 1955. Her slår N. P. Kristensen fanesøm i.

Sverige kom foran med 2–0 i landskampen i 1958, men kampen i GBK's hal blev dog vundet med 5–2. Det var de to singler, der gav svensk sejr. Bernt Dahlberg slog Finn Kobberø og Bertil Glans besejrede Erland Kops, men Kirsten Thorndahl/Anni Hammergaard Hansen, Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø, Poul Erik Nielsen/John Nygaard, Jørgen Hammergaard Hansen/Anni Hammergaard Hansen og Poul Erik Nielsen/Kirsten Thorndahl vandt doublerne for Danmark.

Efter Thomas Cup i 1958 spillede Danmark uofficiel landskamp mod Indien. Det blev til indisk sejr på 6–3 i Bombay over Finn Kobberø, Palle Granlund, Ole Mertz/Poul Erik Nielsen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard, Palle Granlund/Jørgen Hammergaard Hansen. Danmark mødte Indien første gang i 1947, og da tabte Tonny Ahm, Tage Madsen og Poul Holm med 1–2.

Landskampen i Halmstad mod Sverige i 1959 gav dansk sejr på 6–1. Den blev sikret af Poul Erik Nielsen/Inge Birgit Anker Hansen, Jørgen Hammergaard Hansen/Kirsten Thorndahl, Knud Aage Nielsen, Henning Borch, Kirsten Thorndahl/Hanne Jensen, Poul Erik Nielsen/Ole Mertz og Jørgen Hammergaard Hansen/Henning Borch.

Henning Borch, Inge Birgit Anker Hansen og Hanne Jensen debuterede i denne kamp.

England blev besejret med 7–0 på hjemmebane i Eastbourne af Knud Aage Nielsen, Henning Borch, Kirsten Thorndahl/Hanne Jensen, Ole Mertz/Poul Erik Nielsen, Henning Borch/Jørgen Hammergaard Hansen, Poul-Erik Nielsen/Inge Birgit Hansen, Jørgen Hammergaard Hansen/Kirsten Thorndahl.

Richard Heilbo vendte tilbage på SU-formandsposten efter årsmødet i 1959, idet Laurits Hansen ønskede at trække sig tilbage fra bestyrelsen. Richard Jensen, Kastrup-Magleby, der hidtil havde siddet som kredsvalgt, valgtes på årsmødet.

1950'erne sluttede som de begyndte – med landskampsejr på 7–0. I december 1959 blev England slået med 7–0 i GBK's hal af Finn Kobberø, Henning Borch, Kirsten Thorndahl/Hanne Jensen, Henning Borch/Jørgen Hammergaard Hansen, Ole Mertz/Poul Erik Nielsen, Finn Kobberø/Kirsten Thorndahl og Poul Erik Nielsen/Inge Birgit Anker Hansen.

Medlemssituationen blev tydeligt forbedret i 1950'erne efter nedgangen i perioden indtil 1952–53. Ved udgangen af 1959 var der 27.600 medlemmer i DBF – dog knapt så mange som i 1950, da forbundet talte 29.063.

Ole Jensen og Tonny Ahm i aktion.

60'erne indledtes med ialt 27.803 medlemmer, registreret i Dansk Badminton Forbund, og dette medlemstal blev ca. fordoblet i dette tiår. Samtidig blev det høje internationale stade spillemæssigt holdt næsten uindskrænket.

Sverige var første landskamp-modstander, og det blev til sejr på 6–1 i Ålborg. Det var Jørgen Hammergaard Hansen/Henning Borch, der led det enlige danske nederlag i 2. herredouble til Göran Wahlqvist/Bengt Åke Jönsson. De øvrige kampe gav sejre til Finn Kobberø, Henning Borch, Inge Birgit Anker Hansen/Aase Winther, Poul-Erik Nielsen/Finn Kobberø, Tonny Holst-Christensen, Poul-Erik Nielsen/Inge Birgit Anker Hansen.

DBF's formand Niels Peter Kristensen fejrede ti års jubilæum på formandsposten på årsmødet i 1960, og han genvalgtes enstemmigt. Der blev valgt ny kasserer, idet Børge Frederiksen ønskede at trække sig tilbage. Arne Bruun overtog pladsen, mens både næstformand Eduard Christensen og sekretær Knud Lunøe genvalgtes.

Svensker-kampen i Malmø 1961 blev en mat affære og 7–0 til det danske hold: Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Tonny Holst-Christensen, Erland Kops/Poul Erik Nielsen, Ole Mertz/Jesper Sandvad, Inge Birgit Anker Hansen/Anni Hammergaard Hansen, Poul Erik Nielsen/Inge Birgit Anker Hansen.

Efter 15 års arbejde i DBF's ledelse trak Eduard Christensen sig tilbage på årsmødet 1961, og hans afløser blev Kurt Møller, formand i Københavns Badminton Klub. Carl Johan Christiansen, Valby, kom i spilleudvalget i stedet for Poul Nannestad.

Som optakt til Thomas Cup-turneringens finalerunde spillede det danske hold mod Malaya i Singapore og vandt med 7–2. Erland Kops og Finn Kobberø vandt hver to af singlerne, mens Henning Borch led nederlag til Ng Boon Bee. Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen vandt to doubler, Erland Kops Knud Aaage Nielsen én, mens de tabte deres anden double.

Selv om holdet dermed blev søgt akklimatiseret lykkedes det heller ikke denne gang at få Thomas Cup med hjem. Thailand satte en stopper for drømmene om dette.

Det 22. opgør mellem Danmark og Sverige fandt sted i GBK's hal og denne gang blev det 'kun' 6–1 til Danmark. Bertil Glans/Bernt Dahlberg slog Poul Erik Nielsen/Erland Kops, men Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Finn Kobberø/Aase Winther, Karin Jørgensen, Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø, Birte Kristiansen/Aase Winther sørgede for seks sejre.

Danmark fik den 10. landskamp sejr over England, da de to hold mødtes i Cheltenham i England. Det blev 5–2 til Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops/Knud Aage Nielsen, Inge Birgit Anker Hansen/Jørgen Hammergaard Hansen, Ulla Rasmussen/Finn Kobberø, Ulla Rasmussen/Karin Jørgensen.

Danske spillere besøgte for anden gang Sydafrika ved starten af sæson 1962–63. Det var Tonny Holst-Christensen, Henning Borch, Ulla Rasmussen, Finn Kobberø, Karin Jørgensen og Knud Aage Nielsen, der tog den store tur, hvor der blev spillet fem landskampe. Det blev danske sejre i dem alle – en gang med 11–0, én gang 10–1, to gange 9–2 og en gang med 6–5.

Danmark forbedrede resultatet mod England, da holdet mødtes i januar 1962 i Lyngby-hallen. Det blev 6–1 til Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Ulla Rasmussen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops/Poul Erik Nielsen, Karin Jørgensen/Ulla Rasmussen, Finn Kobberø/Kirsten Thorndahl.

Sverige bød heller ikke Danmark på nævneværdig modstand i det 23. opgør i Borås. Det blev 7–0 til Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Tonny Holst-Christensen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Poul Erik Nielsen/Erland Kops, Ulla Rasmussen/Karin Jørgensen, Finn Kobberø/Ulla Rasmussen.

Danmark anmeldte ikke hold til Thomas Cup i 1963, men fik lejlighed til at møde et af Thomas-Cup-holdene idet New Zealand og Danmark mødtes i Odense. Det blev uden problemer 7–0 til det danske hold: Tonny Holst-Christensen, Ulla Rasmussen, Inger Kjærgaard, Tonny Holst-Christensen/Ulla Rasmussen, Aase Winther/Birte Kristiansen.

Repræsentantskabsmødet i 1963 betød nyvalg til spilleudvalget af Bent Vedsø, Nykøbing F., mens Erling Rothgart, Vordingborg blev ny revisor. På årsmødet tildeltes N.P. Kristensens forbundets æresemblem for sit mangeårige virke for badminton i Danmark.

Bernt Dahlberg fejrede en stor triumf, da han i landskampen 9. februar 1964 besejrede Erland Kops i 1. herresingle. Det blev imidlertid også Sveriges eneste sejr, idet Knud Aage Nielsen, Karin Jørgensen, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops/Poul Erik Nielsen, Karin Jørgensen/Ulla Rasmussen og Finn Kobberø/Ulla Rasmussen vandt de øvrige kampe for Danmark.

N.P. Kristensen besluttede i 1964 at frasige sig jobbet som formand for DBF, idet han året forinden var blevet valgt som formand for Det Internationale Badminton forbund. Kurt Møller blev ny formand, men for at bevare kontakten til ledelsen af DBF indtrådte N.P. Kristensen som ny næstformand. Fyn fik igen en repræsentant i spilleudvalget, idet Kristian Larsen valgtes i stedet for Carl Johan Christiansen.

Japan var vært for Thomas Cup slutkampene og Danmarks forgæves kamp om Thomas Cup-trofæet. I forbindelse med opholdet i Japan blev der spillet landskamp mod Japan, der blev besejret med 6–1 af Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Jørgen Mortensen, Henning Borch, Finn Kobberø/Jørgen Hammergaard Hansen, Erland Kops/Poul Erik Nielsen, Henning Borch/Jørgen Mortensen.

Jubilæumslandskampen mod Sverige fandt sted i Ystad, og det blev set med svenske øjne et hæderligt resultat – 2–5. Erland Kops, Knud Aage Nielsen, Pernille Mølgaard Hansen, Henning Borch/Jørgen Mortensen, Erland Kops/Knud Aage Nielsen, Karin Jørgensen/Ulla Rasmussen, Henning Borch/Ulla Rasmussen spillede for Danmark. Sveriges sejre blev sikret af Eva Twedberg mod den danske debutant Pernille Mølgaard Hansen og i mixeddoublen, hvor Ann-Christine Rosenqvist/Bengt Åke Jönsson vandt.

Den første af tre meget knebne landskampsejre over England blev sikret i Blackburn. Det danske hold bestod af Erland Kops, Knud Aage Nielsen og Pernille Mølgaard Hansen i singlerne, Jørgen Mortensen/Henning Borch, Erland Kops/Knud Aage Nielsen, Ulla Strand/Karin Jørgensen og Henning Borch/Ulla Strand i doublerne. 4–3 efter sejre i

Deltagere i DBFs instruktør-kursus 1966 i Nyborg.

Landsholdet 1968.

N. P. Kristensen udmærkede IBF's første formand, Sir George Thomas med DBF's æresemblem ved englænderens besøg i Danmark.

herresinglerne, damedoublen og herredoublen Borch/Mortensen.

DBF mistede sin mangeårige, store lederskikkelse i 1965. N.P. Kristensen døde 18. april og blev mindet på årsmødet en uge senere.

Arne Bruun blev ny næstformand, og kassererposten blev overtaget af Erling Rothgart, Vordingborg.

Torsdag den 2. september 1965 blev en mærkedag i DBF's historie, idet forbundets kontor i DIF's bygning, Vester Voldgade 11, København blev åbnet. Det startede med åbningstid tirsdag og torsdag kl. 10–13. DBFs sekretariatshjælp siden september 1947, Inge Harder tog imod henvendelserne. Det har udviklet sig hastigt også på dette område i de seneste 15 år!

Kinesiske spillere besøgte for første gang Danmark i oktober 1965, og DBF arrangerede internationalt stævne mellem danske og kinesiske spillere, der demonstrerede fantastisk styrke. De spillede rene finaler i samtlige kategorier, pånær damedoublen. Kineserne spillede desuden ved stævner i Århus og Helsingør.

Svensker-landskampen 1966 gav påny dansk 5–2 sejr. Der blev spillet i Lillerød, hvor det danske hold bestod af Erland Kops, Svend Andersen, Ulla Strand, Pernille Mølgaard Hansen/Per Walsøe, Karin Jørgensen/Ulla Strand, Erland Kops/Klaus Kaagaard, Henning Borch/Svend Andersen.

Finn Kobberø/Ulla Strand kom til at afgøre landskompen mod England i København 1966, da de vandt mixeddoublen til sejr på 4–3. Svend Andersen tabte i 1. herresingle til Roger Mills, mens Erland Kops kunne vinde sin single. Lizbeth von Barnekow tabte i damesingle, og Jørgen Hammergaard Hansen/Finn Kobberø i herredouble. Erland Kops/Klaus Kaagaard og Ulla Strand/Karin Jørgensen vandt i de to øvrige doubler.

Kurt Møller kunne på årsmødet i 1966 redegøre for stadig stigning i medlemstallet, så det 1. januar dette år havde passeret 40.000.

Erik Jørgensen, Vordingborg, indvalgtes i spilleudvalget – efter kampvalg med Knud Gloggengieser, Århus.

DBF sendte i april 1966 et hold på genvisit i Den kinesiske Folkerepublik. På denne tur deltog Knud Aage Nielsen, Svend Andersen, Per Walsøe, Anne Flindt, Ulla Strand, Bente Flindt, Karin Jørgensen, Poul Erik Nielsen, og Arne Bruun var holdets leder.

Sverige havde aldrig været så tåt på som i april 1967 i Partille Hallan ved Göteborg. Det blev 4–3 til det danske hold: Erland Kops, Svend Andersen, Ulla Strand, Erland Kops/Jørgen Mortensen, Per Walsøe/Svend Andersen, Lizbeth von Barnekow/Pernille Mølgaard Hansen og Per Walsøe/Ulla Strand. Sverige vandt de tre singler – Sture og Kurt Johnsson i herresinglerne og Eva Twedberg i damesingle.

Erling Dige, Brønshøj, valgtes som ny næstformand i ste-

det for Arne Bruun på årsmødet 1967, da der også blev givet grønt lys for anvendelse af firma-navne for badminton-turneringer – efter godkendelse af DBF.

Pr. 1. januar 1967 omfattede DBF ialt 44.106 medlemmer.

Erland Kops, Henning Borch, Tom Bacher, Per Walsøe, Jørgen Mortensen og Knud Aage Nielsen forsvarede de danske farver ved Thomas Cup i 1967. På vej til slutkampene blev der spillet en match mod Thailand i Bangkok. Det blev 3–2 til Danmark.

Oven på nederlaget i Thomas Cup (2–7) spillede Danmark en slags revanche-match mod Malaysia i Kuala Lumpur, og det blev påny 2–7. Det var kun en del af det danske hold, der fortsatte turen i Østen, nemlig Erland Kops, Per Walsøe, Tom Bacher, Jørgen Mortensen.

Sverige blev efter den lige kamp i 1967 igen sat på plads, der der i 1968 var landskamp i Helsingør. Det blev 6–1, og det var alene Eva Twedberg, der voldte de danske spillere kvaler. Hun besejrede Ulla Strand. De øvrige sejre blev sikret af Svend Andersen, Erland Kops, Erland Kops/Henning Borch, Svend Andersen/Jørgen Mortensen, Anne Flindt/Bente Flindt og Per Walsøe/Ulla Strand.

Landskampen mod England i Stoke-on-Trent blev vundet med 4–3 af Svend Andersen, Erland Kops, Bente Flindt, Bente Flindt/Anne Flindt, Henning Borch/Erland Kops, Svend Andersen/Jørgen Mortensen, Per Walsøe/Pernille Mølgaard Hansen.

DBF besluttede i 1967 at sætte et varigt minde efter N.P. Kristensen, og en mindepokal blev indstiftet til vinderen af Danmarksturneringens 1. division. Pokalen »Kres« mindepokal« blev evigt vandrende.

Kurt Møller ønskede ikke genvalg på årsmødet 1968, og som ny formand valgtes Erling Dige. Richard Heilbo overtog næstformands-hvervet, mens Ole Mertz blev ny spilleudvalgsformand. Søren P. Rasmussen, Hillerød, og Knud Aage Nielsen nyvalgtes til spilleudvalget.

Sverige blev besejret med 6–1 i landskampen i februar 1969 i Borås. For en gangs skyld lykkedes det at få en sejr i damesinglen, idet Imre Rietveld Nielsen besejrede Eva Twedberg. Til gengæld tabte Svend Andersen til Sture Johnsson. Det blev til sejre i de øvrige fem kampe for Erland Kops, Anne Flindt/Pernille Mølgaard Hansen, Jørgen Mortensen/Per Walsøe, Erland Kops/Henning Borch, Per Walsøe/Pernille Mølgaard Hansen.

England fik en noget mere ublid medfart end de foregående år, da der var landskamp i København i januar 1969. Det blev 6–1 til Danmark.

Ole Mertz og Richard Heilbo byttede pladser på årsmødet 1969, så Heilbo vendte tilbage til SU-formandsposten og Mertz blev næstformand. Der var genvalg af Søren P. Rasmussen og Bent Vedsø til SU.

Medlemstallet kom over 50.000 i løbet af 1968, idet der pr. 1. januar 1969 var 52.391 medlemmer i DBF.

DBF var dermed fjerdestørste specialforbund i Dansk Idræts-Forbund, og det administrative arbejde var vokset meget hastigt.

Den ny lov om fritidsundervisning gav mulighed for at ansætte en konsulent med støtte fra undervisningsministeriet. Valget faldt på Ib Larsen, der i adskillige år forinden havde ydet en betydningsfuld indsats i DBF.

Lilli Hansen, Holte, USU-formand i en periode.

Kina-besøget i 1972. T.h. Erland Kops og Elo Hansen, der havde det mere end svært mod kineserne.

Kinesere på besøg – begivenheder, der kunne samle fulde huse.

70'erne har været vækstens årti. Medlemstallet var ved udgangen af 1969 opgjort til 56.958 i 506 klubber. Ved udgangen af 1978 var tallet på 135.035 i 519 klubber, en helt enestående udvikling.

Hvidovre Badminton Clubs hal var skueplads for landskampen mod Sverige i 1970, og svenskerne blev sendt hjem med et 7–0 nederlag. Den danske sejr blev sikret af Svend Pri, Klaus Kaagaard, Imre Rietveld Nielsen, Svend Pri/Per Walsøe, Erland Kops/Henning Borch, Ulla Strand/Karin Jørgensen og Per Walsøe/Ulla Strand.

Danmark vandt den første landskamp 7. marts 1970 mod Tyskland med 5–2 i Lübeck. Elo Hansen, Klaus Kaagaard, Pernille Mølgaard Hansen, Erland Kops/Henning Borch, Per Walsøe/Klaus Kaagaard, Karin Jørgensen/Ulla Strand, Per Walsøe/Pernille Mølgaard Hansen udgjorde det danske hold.

Repræsentantskabet principgodkendte i 1970, at der blev indført reklamer på spilledragten. Bestyrelsen udformede efterfølgende regler, så de første kontrakter kunne tegnes for sæson 1970–71.

Tage Mølgaard Hansen, Gentofte og Lizbeth von Barnekow, Charlottenlund indvalgtes i spilleudvalget i stede for Knud Aage Nielsen og Søren P. Rasmussen.

Nordals Badminton Klub var vært for landskampen mod Tyskland 23. januar 1971, og det blev dansk sejr på 7–0 til Elo Hansen, Jørgen Mortensen, Pernille Kaagaard/Svend Pri, Erland Kops/Henning Borch, Svend Pri/Jørgen Mortensen, Lizbeth von Barnekow og Pernille Kaagaard/Anne Flindt.

Landskampen mod Sverige gav en noget mere beskeden sejr end året forinden. Det blev 4–3 i Växjö den 21. februar til Jørgen Mortensen, Flemming Delfs, Lizbeth von Barnekow, Svend Pri/Per Walsøe, Jørgen Mortensen/Klaus Kaagaard, Karin Jørgensen/Ulla Strand og Svend Pri/Ulla Strand. Sverige vandt 1. herresingle, damesinglen (Eva Twedberg) og mixeddoublen (Gert Perneklo/Eva Twedberg).

Ungdommen fik eget udvalg på årsmødet i 1971. Leif Johansen fra Sjællandskredsen, der havde stillet forslaget om oprettelse af ungdomsspilleudvalg, blev dets første formand. Ole Mertz blev ny formand i stedet for Erling Dige. Erik Jørgensen blev spilleudvalgsformand i stedet for Richard Heilbo. Jørn Skaarup indvalgtes i bestyrelsen som næstformand. Tom Nielsen, København og Bjørn Danielsen, Frederikshavn valgtes som de to øvrige medlemmer i ungdomsspilleudvalget.

Årsmødet i 1971 gav endvidere grønt lys for, at der »hvis det anses for ønskeligt, udskrives en særlig puslinge-række, for hvilken alderen er under 12 år den 1. september«.

Landskampen mod England i Bristol blev vundet så knebent som 4–3 af Jørgen Mortensen, Svend Pri, Lizbeth von Barnekow, Svend Pri/Per Walsøe, Jørgen Mortensen/Klaus Kaagaard, Pernille Kaagaard/Anne Flindt og Per Walsøe/Pernille Kaagaard.

Landskampen mod England 1972 blev spillet i Greve-hallen og det blev en ny spændende affære, men dansk sejr på 4–3 til Svend Pri, Klaus Kaagaard, Lene Køppen, Poul Petersen/Per Walsøe, Karin Jørgensen/Ulla Strand, Erland Kops/Svend Pri og Per Walsøe/Ulla Strand.

Holte Idrætsforening kunne markere 25 års jubilæum med landskamp mellem Danmark og Sverige, der blev besejret med hele 6–1 af Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Poul Petersen/Per Walsøe, Svend Pri/Erland Kops, Anne Flindt/Pernille Kaagaard og Per Walsøe/Pernille Kaagaard.

Ole Mertz påtog sig formandshvervet i 1971 med et forbehold, at det kun skulle være for et år, og ved årsmødet i 1972 nyvalgtes Jørn Skaarup til formandsposten. Poul Erik Nielsen blev ny sekretær i stedet for Knud Lunøe. Status over ungdomsudvalgets første år viste, at det havde aflastet senior-spilleudvalget, der hidtil havde varetaget ungdomsbadminton, betydeligt.

Ungdomsudvalget genoplivede i efteråret 1972 et forbunds-arrangeret kursus for junior-spillere, de 16–18 bedste ungdomsspillere. Det skete i Tønder. Instruktionskursus havde været afbrudt i en årrække efter at det tidligere var sammen med forbundets instruktør-uddannelseskursus, der dengang var i Vejle.

Den kinesiske Folkerepublik besøgte Danmark i januar 1972 med et badmintonhold. Kina har aldrig deltaget i det internationale badminton-samarbejde, og det var en begivenhed, der kunne fylde KB-hallen, da Danmark mødte Kina til den første af fire uofficielle kampe.

De kinesiske spillere demonstrerede meget høj klasse, og det lykkedes ikke de danske spillere at vinde nogen kamp. Kineserne besøgte Ålborg, Odense og Århus. I Ålborg lykkedes det Flemming Delfs at vinde i single og i herredouble sammen med Carsten Morild. I Odense vandt danske spillere to kampe, Klaus Kaagard i single og Eva Carlsen/Imre Rietveld. Erland Kops/Elo Hansen og Ulla Strand/Karin Jørgensen vandt to kampe ved Kina-stævnet i Århus.

Søndag den 18. februar 1973 skrev Sverige historie, da det lykkedes det svenske hold at vinde en landskamp mod Danmark – i det 33. forsøg. Det blev 4–3. Elo Hansen tabte til Sture Johnsson, Jørgen Mortensen slog Kurt Johnsson, Lene Køppen tabte til Eva Twedberg, Jørgen Mortensen/Henning Borch tabte til Bengt Frömann/Thomas Kihlström, Elo Hansen/Poul Petersen vandt over Sture Johnsson/Gert Perneklo, Lene Køppen/Ulla Strand slog Anette Börjesson/Karin Lindquist og Henning Borch/Ulla Strand tabte til Gert Perneklo/Eva Twedberg.

Tom Bacher rykkede ind i spilleudvalget på årsmødet i 1973 i stedet for Lizbeth von Barnekow. Til ungdomsudvalget valgtes Karen Christensen, Nykøbing F. i stedet for Bjørn Danielsen. Lilli Hansen blev ny USU formand i stedet for Tom Nielsen.

Danmark har samarbejde med en lang række lande verden over, og i 1973 blev dette samkvem udvidet til også at omfatte Sovjetunionen, idet et hold bestående af Lene Køppen, Flemming Delfs og Elo Hansen med Poul-Erik Nielsen som hold-leder besøgte Sovjetunionen.

Danmark tog revanche i landskampen 1974 mod Sverige i Solsidehallen i Nr. Sundby. Det blev 5–2 til Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Svend Pri/Poul Petersen, Flemming Delfs/Elo Hansen, Lene Køppen/Ulla Strand og Elo Hansen/Ulla Strand.

England blev besejret med 4–3 i Bracknell 50 km uden for London. Denne 18. sejr over England blev sikret af Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Svend Pri/Poul Petersen, Flemming Delfs/Elo Hansen, Pernille Kaagaard/Ulla Strand og Elo Hansen/Ulla Strand.

Efter to års forberedelse af et strukturudvalg – Erling Dige, Brønshøj, Ole Jensen, Gentofte, Poul Erik Nielsen, SIF og Bent Steffensen, Frederikshavn, blev årsmødet i 1974 forelagt forslag til struktur-ændring af forbundet.

Repræsentantskabet kom fortsat til at stå som forbundets højeste myndighed. Bestyrelsen blev fastlagt til ialt 11 medlemmer, hvoraf kredsene skulle vælge de seks. Forretningsudvalget blev skåret med fra syv medlemmer til tre – formand, næstformand og kasserer, nemlig Jørn Skaarup, Ole Mertz og Erling Rothgart. Bestyrelsen bestod desuden af SU-formand Erik Jørgensen og den nyvalgte USU-formand Lars Engelbrechtsen.

Ole Jacobsen, John Funch og Poul Rasmussen nyvalgtes til USU, mens Lilli Hansen genvalgtes. Henning Borch og Ib Hansen nyvalgtes til SU, hvor der bl.a. var en plads ledig efter Tage Mølgaard Hansen, der trak sig ud af udvalget i løbet af sæson 1973–74.

Den tredje landskamp mod Tyskland gav kun sejr på 4–3 til Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Svend Pri/Poul Petersen, Flemming Delfs/Elo Hansen, Pernille Kaagaard/Lene Køppen og Elo Hansen/Pernille Kaagaard. Kampen blev spillet i Bonn.

Inge Borgstrøm og Steen Skovgaard havde landskamp-debut i opgøret mod England i Herning Badmintonhal. Det blev 4–3 til det danske hold – Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Svend Pri/Poul Petersen, Elo Hansen/Flemming Delfs, Lene Køppen/Inge Borgstrøm og Steen Skovgaard/Inge Borgstrøm.

Landskampen 1975 mod Sverige gav ny sejr på 5–2 til Danmark – sikret af Svend Pri, Flemming Delfs, Lene Køppen, Flemming Delfs/Elo Hansen, Svend Pri/Poul Pedersen, Inge Borgstrøm/Lene Køppen, Elo Hansen/Inge Borgstrøm.

Danmark og Japan mødtes for anden gang i en landskamp efter DBFs internationale turnering 1975. Det var i Århus, hvor det blev japansk sejr på 5–4 over Flemming Delfs, Elo Hansen, Imre Rietveld Nielsen, Jette Føge, Flemming Delfs/Elo Hansen, Jesper Helledie/Jørgen Mortensen, Pernille Kaagaard/Imre Rietveld Nielsen, Inge Borgstrøm/Anni Bøg Jørgensen og Steen Skovgaard/Pernille Kaagaard. Danmark tabte samtlige rene damekampe, hvortil kom nederlag til Elo Hansen i single mod Ippei Kojima.

Årsmødet i 1975 gav debut for rangliste-spillerne, der kunne deltage med indtil tre repræsentanter med taleret, men uden stemmeret. Steen Skovgaard og Klaus Kaagaard førte an.

Der skete en ændring i USU, idet Peter Hindse, Nr. Broby, afløste Lilli Hansen i udvalget.

Rønne blev skueplads for det andet danske landskamp-nederlag mod Sverige, da der var landskamp i 1976. Sverige vandt med 4–3 over Flemming Delfs, Svend Pri, Lene Køppen, Lene Køppen/Inge Borgstrøm, Flemming Delfs/Elo Hansen. Steen Skovgaard/Per Walsøe, Steen Skovgaard/Inge Borgstrøm. De danske sejre blev sikret af Lene Køppen i såvel single som i double med Inge Borgstrøm og i mixeddoublen.

Danmark vandt landskampen i Hørsholm 1976 over Tyskland med 7–0. Det danske hold: Flemming Delfs, Svend Pri, Lene Køppen, Flemming Delfs/Elo Hansen, Svend Pri/Steen Skovgaard, Lene Køppen/Inge Borgstrøm og Steen Skovgaard/Inge Borgstrøm.

Henning Borch, DBF-konsulent fra 1977.

Ebbe Pedersen blev DBF-konsulent i 1978 og opgav dermed bl.a. sin formandspost i Sjællands-kredsens spilleudvalg.

Spillerne har opnået at blive repræsenteret på DBFs årsmøder med taleret, men stadig uden stemmeret. Her ses Flemming Delfs, Hans Røpke og Steen Skovgaard, da debatten om licens-spillerproblematikken blev taget op.

Tre spillere, Steen Skovgaard, Ann Skovgaard og Flemming Delfs tegnede kontrakt med helsekostfirmaet Prokost.

Morten Frost blev licens-spiller og tegnede kontrakt med Carlsberg. Her underskrives kontrakten, mens marketingchef Sverre Riis Christensen ser til.

Lene Køppen blev som den første licens-spiller og fik samme sponsor som Dansk Badminton Forbund, Mejerierne. Her en tilfreds DBF-formand Frede Kruse-Christiansen sammen med Lene Køppen og Henning Mortensen fra Mejerikontoret.

Dansk Badminton Forbund ansatte 1. august 1975 Hans Henrik Svendsen, Skovshoved, som landstræner. Denne landstrænerordning blev omlagt allerede ved årsmødet 1976, idet man besluttede at lave en landsholdstræning for topspillerne samt en landsdelstræner-ordning med deltidstrænere.

Årsmødet i 1976 genindførte sekretær-posten, der var faldet bort ved struktur-ændringen i 1974. Torsten Berg, Hillerød overtog den post. Lars Engelbrechtsen trådte tilbage som USU-formand og René Toft, Over Jerstal kom til. Per Treldal, Odense, afløste Poul Rasmussen.

Ungdoms-badminton har i 1970'erne været præget af en række nyskabelser – en af dem er Oksbøl-sommertræningssamlingen i Blåvandshuk Idrætscenter i Oksbøl ved Varde. De bedste 12–16 årige deltog første gang i 1976 i denne samling.

Efter nogle måneder uden landsholdstræner blev det Poul Petersen, der overtog denne rolle i starten af 1977 og som sådan skulle han bl.a. forberede spillerne til det første VM i Malmø. Under VM kunne Poul Petersen ikke være med, så Carsten Morild, der deltog i en sideløbende trænerkonference var til rådighed for de danske spillere.

Medlem nr. 100.000 kom med i DBF i løbet af 1976, idet medlemstallet pr. 1. januar 1977 var på 104.144 – godt 13.000 flere end året før.

Årsmødet 1977 vedtog en yderligere opdeling i spillerkategorier, idet toppen blev taget af mesterrækken og blev gjort til en elite-række, mens der i bunden kom en D-række.

To nye kom ind i USU, idet Peter Hindse trak sig tilbage. Henning B. Clausen, Gilleleje kom ind og Søren Ewald, Hvidovre overtog John Funchs plads.

Den 24. landskamp mellem England og Danmark var lige ved at ende med den første engelske sejr siden landskamp-samarbejdet blev genoptaget efter krigen.

Det blev 4–3 til Danmark i Chester, men det kneb gevaldigt undervejs. Morten Frost besejrede Ray Stevens i to sæt, men en af de formodet sikre kampe, Flemming Delfs 2. herrresingle blev tabt – til Kevin Jolly. Lene Køppen vandt over Gillian Gilks, og Delfs/Steen Skovgaard slog Stevens/Mike Tredgett, mens Morten Frost/Steen Fladberg vandt over David Eddy/Eddie Sutton. Lene Køppen medvirkende i tre kampe, men tabte i damedouble sammen med Pia Nielsen og i mixeddouble med Steen Skovgaard.

Den foregående landskamp mod England i København var ellers vundet med 7–0 og i 1976–77 var det blevet 4–3 i Carlisle.

Ovenpå det andet nederlag til Sverige i Rønne blev det dansk sejre på 4–3 i såvel 1976–77 som i 1977–78 i henholdsvis Uppsala og Randers, og i sæson 1978–79 blev det efter flere års jævnbyrdighed en klar 6–1 sejr til Danmark. Seneste landskamp 16. februar 1980 endte med en 7–0 sejr til Danmark i Over Jerstal i Sønderjylland.

Landskamp-samarbejdet med Tyskland har ikke kunnet videreføres. Flere planlagte kampe har måttet aflyses. Tysk badminton er kommet i en bølgedal – økonomisk såvel som spillemæssigt. Den femte og foreløbigt sidste landskamp mod tyskerne foregik i Helmbach i 1976–77 og blev vundet af Danmark med 4–3.

Jørn Skaarup nedlagde sit formandshverv på DBF's repræsentantskabsmøde 1978. Efter seks år på posten ønskede Skaarup at trække sig tilbage, selv om succes'en for dansk badminton godt kunne friste til at fortsætte.

Kassereren Erling Rothgart ønskede ligeledes at forlade bestyrelsen, og Frede Kruse-Christiansen og Franz Krag blev de nye folk på de to poster. Bent Vedsø måtte forlade SU efter 18 år, mens Peter Sørensen, Triton, nyvalgtes. Til USU valgtes John Larsen, Værløse, i stedet for Ole Jacobsen, der forlod udvalget efter fire år. John Larsen blev dog allerede året efter afløst af Henning Just, Resen.

En struktur-ændring blev vedtaget, så bestyrelsen blev på 14 medlemmer, hvoraf kredsene udpeger seks. De otte vælges af repræsentantskabet. Det er formand, næstformand, kasserer, sekretær, spilleudvalgsformand og ungdomsspilleudvalgsformand samt som noget nyt uddannelses-udvalgsformand og informationsudvalgsformand. Uddannelsen blev sat helt i faste rammer med et uddannelsesudvalg i 1972, først med Ole Mertz som formand. Senere blev dette hverv overtaget af Torsten Berg. I 1978 valgtes Lizbeth von Barnekow som bestyrelsesmedlem på denne post.

På årsmødet 1978 tog man for alvor fat på diskussionen om åben badminton/licensspillere. Det førte til dannelse af et udvalg, der til årsmødet 1979 fremlagde forslag.

Licens-spillerordningen blev dermed realitet i 1979, idet DBF godkendte den, ligesom det internationale forbund fik en ordning igennem. Dermed kan spillerne tegne individuelle sponsor-aftaler og modtage store pengepræmier i turneringer. Spillerne kan fortsat repræsentere Danmark ved inernationale stævner, hvorimod spillerne mister rettighederne til at spille på klubhold om DIFs mesterskab for hold og til at deltage i DIFs mesterskaber for Danmark i badminton. Der vil dog blive et åbent DM for såvel amatører som professionelle.

Det store arbejde med eliten, de mange arrangementer, ungdommen m.v. koster DBF mange penge, og et af de store debat-emner var økonomien på årsmødet i 1979. Formuen var halveret i løbet af et regnskabsår til et par hundrede tusind kr.

Sponsorudvalget, der i de seneste år i 1970'erne har skaffet meget betydelige beløb, har dog ved udgangen af årtiet været med til at yde et væsentligt bidrag til forbunds-økonomien, så dansk badminton ikke ville være truet på dette område i den nærmeste fremtid.

Et stadigt stigende administrativt arbejde er kommet til i 1970'erne og DBFs kontor er udvidet til ialt fire medarbejdere. Foruden konsulent Ebbe Pedersen er det – naturligvis – Inge Harder samt Henning Borch og Lilli Henriksen.

Flemming Delfs og Elo Hansen.

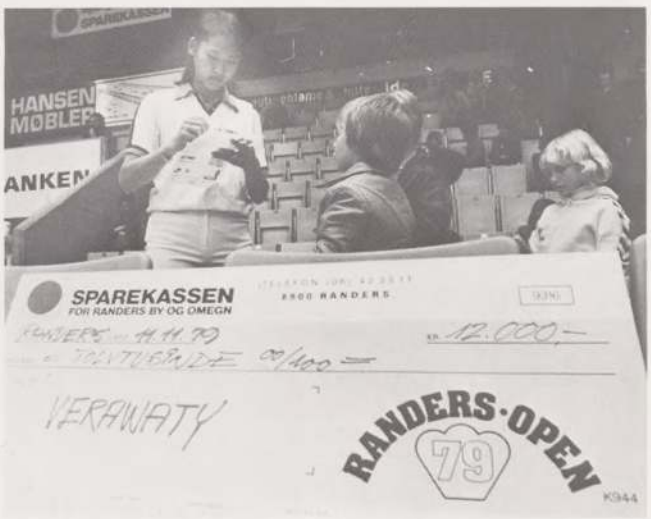

Randers Badminton Klub arrangerede den første store pengeturnering i Danmark. Herresinglen blev et rent dansk opgør mellem Morten Frost og Flemming Delfs med sidstnævnte som vinder. Verawaty besejrede Lene Køppen i semifinalen og løb med førstepræmien i damesingle.

Den første landskamp i 1980'erne gav en let sejr på 7–0 mod Sverige, der ikke opnåede en eneste sejr. Her ses det danske bruttohold til denne opgave: Pia Nielsen, Lonny Bostofte, Inge Borgstrøm, Lene Køppen, Steen Fladberg, Jesper Helledie, Morten Frost, Flemming Delfs, Steen Skovgaard samt landstræner Jørgen Mortensen og UK-formand Erik Jørgensen.

Fra minipuslinge til veteraner

Double-mestre for minipuslinge 1976 – Ulrik Jensen, Odense/Mark Christiansen, Sæby.

DBFs aktiviteter er udvidet på alle områder gennem årene – ikke mindst i det sidste årti. Det har givet officielle DBF-mestre i minipuslinge-rækken, og senest for veteraner, spillere på over 48 år.

Udviklingen i toppen af alders-grupperne gav i 1976 det første officielle DBF-mesterskab for old boys. Det blev spillet i Glostrup-hallerne 6.–7. marts 1976, og det var åbent for alle spillere på 40 år og derover.

Old boys mesterskaberne var i de to første år kun udskrevet i double-rækkerne, men singlerne kom med fra 1978, og herresinglen gav – naturligvis – sejr til Erland Kops.

All England-mestre fra 1950'erne og 1960'erne har med disse mesterskaber påny fået deres navne i sejrslisterne. Foruden Erland Kops gælder det Henning Borch, der afløste Kops som single-mester, Poul Erik Nielsen og Knud Aage Nielsen samt Tonny Holst-Christensen og Inge Birgit Anker Hansen.

Ole Mertz – igennem en årrække en af de stærkeste herredouble-spillere – opnåede aldrig at vinde et DIF-mesterskab, men han blev historiens første DBF-mester i old boys herredouble, sammen med Poul Erik Nielsen.

– Det ligger i tiden, at idræt dyrkes højere op i årene end tidligere. Badminton er specielt egnet til det. Singlespil er betydeligt mere givende for idrætsudøveren end doublespil. Tendensen til at dyrke single ud over »de unge år« bør opmuntres ved indførelse af et officielt mesterskab i single-rækkerne.

Sådan blev forslaget om indførelse af mesterskaber i singler for old boys begrundet – og vedtaget – på DBFs repræsentantskabsmøde i 1977.

Året efter traf repræsentantskabet beslutning om også at indføre »Dansk Badminton Forbunds mesterskaber for veteraner«. Veteraner er spillere, der på mesterskabernes første dag er fyldt 48 år. Mesterskaberne udskrives kun i double-rækkerne.

Inge Birgit Anker Hansen – All England mester og mange gange vinder af danske mesterskaber – har allerede en imponerende rekord-liste i de to nye mesterskabs-kategorier. Tre gange mester i old boys-rækkerne og dobbeltmester i veteran-rækken. Tonny Holst-Christensen er mester i damedouble tre år på stribe, og veteran-mesterskaberne har bragt en af tidligere års største double-spillere frem i lyset, Jørgen Hammergaard Hansen.

– Ingen steder står noteret, hvor aldersgrænserne går i DBFs aktiviteter – hverken opefter eller nedefter!

20 mesterskaber for ungdommen

Michael Kjeldsen, Skovlunde – første minimester.

Fem aldersgrupper af ungdomsspillere er efter repræsentantskabsmødet i april 1979 »anerkendt« af Dansk Badminton Forbund. Den femte ungdoms-række – mikropuslinge – er spillere som ikke er fyldt ti år ved skille-datoen 1. september.

Mikropuslingene må – indtil videre – vente på at skulle kæmpe om et DBF-mesterskab.

Det begyndte ynglingene med i 1933. Det var herre-ynglingene, der lagde for, men året efter kom også dame-ynglingene med. Der blev kun kæmpet om mesterskaber i singler.

I 1942 blev det vedtaget at dele ungdommen i to aldersgrupper – juniorer på 14–16 år og ynglinge på 16–18 år.

På denne måde skulle der kæmpes om fire singlemesterskaber, og yderligere to singler kom til i 1958, da de 12–14 årige – puslingene – første gang kunne kæmpe om et DBF-mesterskab. Der blev dog stadig kun spillet i singlerækkerne.

Den store »revolution« kom i 1967, da der første gang skulle kæmpes om mesterskaberne i double-rækkerne for ynglinge og juniorer.

Det var i Kerteminde i 1967, DBF første gang skulle afvikle mesterskaber for ungdommen om 12 titler. Yderligere tre kom til ved puslinge-mesterskaberne i 1973. DBFs repræsentantskab havde i 1972 vedtaget, at der ved mesterskaberne i 1973 også skulle kæmpes om double-mesterskaber for puslinge.

Minipuslingene kæmpede første gang om DBF-mesterskaber i 1975. DBFs repræsentantskab vedtog i 1974 også at udskrive mesterskab for minipuslinge i alle fem rækker.

Dermed har ungdommen 20 DBF-mesterskaber at stræbe efter.

Danske ungdoms-mesterskaber

Minipuslinge

Herresingle

1975 Michael Kjeldsen, Skovlunde
1976 Mark Christiansen, Sæby
1977 Claus Thomsen, Esbjerg
1978 Jan Paulsen, Viborg
1979 Jan Paulsen, Viborg
1980 Kim Juel, Tune

Damesingle

1975 Lone Bahl, Esbjerg
1976 Nettie Nielsen, Tølløse
1977 Helle Hartwich, Gentofte
1978 Susan Jensen, Frederiksværk
1979 Lotte Olsen, Karlslunde
1980 Laila H. Nielsen, Himmelev

Herredouble

1975 Jørgen Christensen & Per Busted, Thisted
1976 Ulrik Jensen, Odense & Mark Christiansen, Sæby
1977 Claus Thomsen, Esbjerg & Ken Bacher, Greve
1978 Anders Nielsen, Tune & Henrik Lunde, Greve
1979 Jan Paulsen, Viborg & Torben Larsen, Esbjerg
1980 Chr. Bjørnsson & Henrik Futtrup, Horsens

Damedouble

1975 Lone Bahl & Lisbeth Lauridsen, Esbjerg
1976 Nettie Nielsen, Tølløse & Karen Pedersen, Haslev
1977 Helle Hartwich & Lotte Hartwich, Gentofte
1978 Gitte Paulsen & Gitte S. Jensen, Viborg
1979 Lotte Olsen, Karlslunde & Gitte Gandborg, Værløse
1980 Anne Mette Bille & Kristine Rasmussen, NBK

Mixeddouble

1975 Mogens Nielsen & Lone Bahl, Esbjerg
1976 Torben Rasmussen, Karlslunde & Karen Pedersen, Haslev
1977 Ken Bacher, Greve & Helle Hartwich, Gentofte
1978 Anders Nielsen, Tune & Jeanette Jensen, Jægerspris
1979 Jan Paulsen, Viborg & Marlene Nørgaard, Resen
1980 Anders Smedegaard & Henriette Poulsen, Esbjerg

Puslinge

Herresingle

1958 Jørgen Mortensen, Amager
1959 Morten Pommergaard, Gentofte
1960 Svend Andersen, Amager
1961 Kuno Nissen, Havdrup
1962 Ole Nielsen, Kastrup-Magleby
1963 Niels Reill, Køge
1964 Allan Riisberg, Hvidovre
1965 Preben Boesen, Holte
1966 Jens Otto Callisen, Fjerritslev
1967 Søren Christensen, Kastrup-Magleby
1968 Niels Rathlev, Holte
1969 Ole Pedersen, Nykøbing
1970 Finn Baden-Jensen, Skovbakken
1971 Robert Lund, Søllerød-Nærum
1972 Anders Sørensen, Fjerritslev
1973 Jan Hammergaard Hansen, KBK
1974 Torben Christensen, Thisted
1975 Torben Christensen, Thisted
1976 Michael Kjeldsen, Skovlunde
1977 Michael Kjeldsen, Skovlunde
1978 Mark Christiansen, Sæby
1979 Claus Thomsen, Esbjerg
1980 Henrik Jessen, Lyngby

Damesingle

1958 Lene Andersen, Valby
1959 Ellen Carstensen, Nykøbing F.
1960 Bodil B. Jørgensen, Stubbekøbing
1961 Marianne Svensson, KBK
1962 Marianne Svensson, KBK
1963 Lone Sørensen, Gentofte
1964 Lotte Berend, Triton
1965 Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1966 Lis Rathsach, Hillerød
1967 Anne Berglund, ØBK
1968 Mette Myhre, Hillerød
1969 Mette Myhre, Hillerød
1970 Marianne Christensen, Hvidovre
1971 Ellen M. Sørensen, Skanderborg
1972 Inge Borgstrøm, Kalundborg
1973 Kirsten Meier, Søllerød-Nærum
1974 Kirsten Meier, Søllerød-Nærum
1975 Kirsten Meier, Søllerød-Nærum
1976 Rikke V. Sørensen, Albertslund
1977 Dorte Kjær, Greve Strand
1978 Annette Bernth, Skovlunde
1979 Lotte Hartwich, Gentofte
1980 Gitte Paulsen, Viborg

Herredouble

1973 Niels Christensen, Thisted & Jesper Toftlund, Bording
1974 Jesper Pedersen & Jens Peter Nierhoff, Kolding
1975 Torben Christensen, Thisted & Jens P. Nierhoff, Kolding
1976 Erik Bertelsen & Stig Iversen, Viborg
1977 Mark Christiansen, Sæby & Ulrik Jensen, Odense
1978 Mark Christiansen, Sæby & Ulrik Jensen, Odense
1979 Keld S. Jensen & Henrik Ejlertsen, Viborg
1980 Anders Nielsen, Tune & Henrik Lunde, Greve Strand

Damedouble

1973 Dorthe Søndergaard, Viby & Karen Kiil, Over Jerstal
1974 Susanne Kølle & Kirsten Meier, Søllerød-Nærum
1975 Bettina Kristensen, KBK & Charlotte Pilgaard, Viby
1976 Bettina Wolff & Jannie Carlsen, Ballerup
1977 Lisbeth Lauridsen & Lone Bahl, Esbjerg
1978 Dorte Kjær, Greve & Annette Bernth, Skovlunde
1979 Helle Hartwich & Lotte Hartwich, Gentofte
1980 Susan Jensen, Frederiksværk & Jeanette Jensen, Jægerspris

Mixeddouble

1973 Jan Hammergaard Hansen & Inge-Lise Nilsson, KBK
1974 Henrik Jensen, Gentofte & Bettina Kristensen, KBK
1975 Torben Christensen, Thisted & Charlotte Pilgaard, Viby
1976 Mogens Nielsen & Lone Bahl, Esbjerg
1977 Michael Kjeldsen & Annette Bernth, Skovlunde
1978 Mark Christiansen, Sæby & Dorte Kjær, Greve
1979 Claus Thomsen, Esbjerg & Birgitte Hindse, Nr. Broby
1980 Jan Paulsen & Gitte Paulsen, Viborg

Claus Thomsen, Esbjerg/Birgitte Hindse, Nr. Broby.

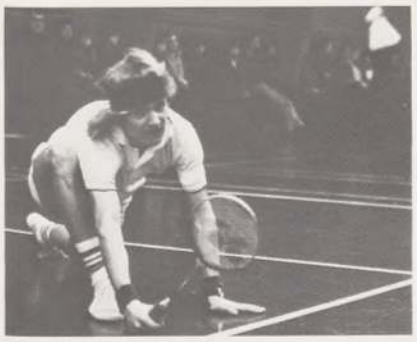

Henrik Jensen, Gentofte.

Torben Christensen, Thisted/Jens Peter Nierhoff, Kolding.

Lone Bahl, Esbjerg.

Dorte Kjær/Mark Christiansen, mixeddoublemestre 1978, puslinge.

Jeanette Jensen, Jægerspris/Susan Jensen, Frederiksværk.

Anders Nielsen/Henrik Lunde, puslinge-mestre i herredouble 1980.

Juniorer

Herresingle

1942 John Sølvtorp, KFB, København
1943 Uffe Håkonsson, Amager
1944 Ole Jensen, Gentofte
1945 Mogens Felsby, Odense
1946 Jørgen Hammergaard Hansen, Sundby
1947 Uffe Holm, Nykøbing S.
1948 Willy Meier, Nykøbing F.
1949 Leif Jensen, Odense
1950 Jesper Sandvad, Skovshoved
1951 Finn Kobberø, KBK
1952 Finn Kobberø, KBK
1953 Erland Olsen, KBK
1954 Ole Rasmussen, Skovshoved
1955 Bendt Rose, Assens
1956 Bendt Rose, Assens
1957 Niels Ove Rasmussen, Odense
1958 Hans Henrik Svendsen, Skovshoved
1959 Hans Henrik Svendsen, Skovshoved
1960 Jørgen Mortensen, Amager
1961 Svend Andersen, Amager
1962 Svend Andersen, Amager
1963 Ole Nielsen, Kastrup-Magleby
1964 Flemming Juul Nielsen, Gentofte
1965 Niels Bruun, Hillerød
1966 Allan Riisberg, Hvidovre
1967 Flemming Delfs, KBK
1968 Claus Petersen, Kastrup-Magleby
1969 Viggo Christiansen, Lyngby
1970 Jesper Helledie, Hvidovre
1971 Jesper Helledie, Hvidovre
1972 Finn Baden-Jensen, Skovbakken
1973 Bjørn Madsen, Brøndbyerne
1974 Morten Frost, Nykøbing S.
1975 Jesper Toftlund, Herning
1976 Henrik Jensen, Gentofte
1977 Ole Laustsen, Lillerød
1978 Michael Kjeldsen, Skovlunde
1979 Kim Brodersen, Odense
1980 Mark Christiansen, Triton

Damesingle

1942 Birgit Rostgaard Frøhne, Gentofte
1943 Kirsten Thorndahl, Amager
1944 Kirsten Thorndahl, Amager
1945 Aase Svendsen, Sundby
1946 Hanne Boysen, Odense
1947 Inge Allan Hansen, Nykøbing F.
1948 Anni Jørgensen, Sundby
1949 Birthe Petersen, Odense
1950 Inge Hasselsteen, Sorø
1951 Hanne Jensen, Ryparken
1952 Hanne Jensen, Ryparken
1953 Vibeke Michäelis, Skovshoved
1954 Esther Ahlers Jensen, Århus
1955 Karin Rasmussen, KBK
1956 Birgit Belter, Århus
1957 Birthe Nielsen, Odense
1958 Lotte Nielsen, Odense
1959 Anne Flindt Nielsen, KBK
1960 Lonny Funch, KBK
1961 Ellen Carstensen, Nykøbing F.
1962 Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte

1963 Marianne Svensson, KBK
1964 Karen Sonne, Knuthenborg
1965 Jette Føge, Århus
1966 Lene Christensen, Lillerød
1967 Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1968 Anne Berglund, ØBK
1969 Anne Berglund, ØBK
1970 Susanne Mølgaard Hansen, Gentofte
1971 Mette Myhre, Hillerød
1972 Marianne Christensen, Hvidovre
1973 Inge Borgstrøm, Kalundborg
1974 Inge Borgstrøm, Ringsted
1975 Pernille Skjødt, Værløse
1976 Kirsten Meier, Søllerød-Nærum
1977 Hanne Nielsen, Skagen
1978 Rikke V. Sørensen, Albertslund
1979 Nettie Nielsen, Sorø
1980 Lotte Hartwich, Gentofte

Herredouble

1967 Preben Boesen & Steen Skovgaard, Holte
1968 Harald Eriksen, KBK & Claus Pedersen, Kastrup-Magleby
1969 Anders Andersen & Ulrik Bo Hansen, Odense
1970 Jacob Dynnes Hansen, KBK & Jesper Helledie, Hvidovre
1971 Jacob Dynnes Hansen, KBK & Jesper Helledie, Hvidovre
1972 Hans Olaf Birkholm & Jesper Rye Larsen, Hillerød
1973 Robert Lund, Søllerød-Nærum & Per Kjeldsen, Amager
1974 Bo Elvers & Kenn H. Nielsen, Skovshoved
1975 Niels Hansen, Lillerød & Henrik Lynge, Søllerød-Nærum
1976 Torben Christensen, Thisted & Jens P. Nierhoff, Kolding
1977 Torben Christensen, Thisted & Jens P. Nierhoff, Kolding
1978 Michael Larsen, Værløse & Kim Levin, KBK
1979 Jørgen Christensen, Thisted & Henrik Borgaard, Brande
1980 Mark Christiansen, Triton & Ulrik Jensen, Odense

Damedouble

1967 Kiss Andreasen & Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1968 Lene Køppen, Valby & Lis Rathsach, Hillerød
1969 Anne Berglund, ØBK & Lene Køppen, Valby
1970 Susanne Mølgaard Hansen, Gentofte & Lone Rasmussen, KBK
1971 Susanne Johansen & Jette Moberg, Hvidovre
1972 Marianne Christensen & Jette Moberg, Hvidovre
1973 Lise Lotte Gøttsche, Herning & Lilli B. Pedersen, Viby
1974 Inge Borgstrøm, Ringsted & Jytte Larsen, Horsens
1975 Karen Kiil, Over Jerstal & Bente Terkelsen, Esbjerg
1976 Bettina Kristensen, KBK & Kirsten Meier, Søllerød
1977 Charlotte Pilgaard, Viby & Kirsten Meier, Søllerød
1978 Lisbeth Lauridsen & Lone Bahl, Esbjerg
1979 Lise Kissmeyer & Jane Pedersen, Højbjerg
1980 Lotte Hartwich & Helle Hartwich, Gentofte

Mixeddouble

1967 Preben Boesen, Holte & Bente Petersen, Nykøbing S.
1968 Harald Eriksen, KBK & Anne Berglund, ØBK
1969 Søren Christensen, Kastrup-Magleby & Anne Berglund, ØBK
1970 Jacob Dynnes Hansen & Lone Rasmussen, KBK
1971 Jesper Helledie, Hvidovre & Pia Christensen, KBK
1972 Gert Petersen & Susanne Johansen, KBK
1973 Bjørn Madsen, Brøndbyerne & Pia Nielsen, Køge
1974 Morten Frost, Nykøbing S. & Inge Borgstrøm, Ringsted
1975 Jesper Toftlund, Herning & Karen Kiil, Over Jerstal
1976 Torben Christensen, Thisted & Charlotte Pilgaard, Viby
1977 Torben Christensen, Thisted & Charlotte Pilgaard, Viby
1978 Allan Wallys, Ølstykke & Gitte Kronborg, Odense
1979 Ole Svendsen, Hundested & Annette Bernth, Skovlunde
1980 Mark Christiansen, Triton & Dorte Kjær, Greve

Michael Teilmann, Højbjerg, Kim Brodersen, Odense, Søren Hansen, Allinge og Claus Overbeck, Nr. Broby i junior-mesterskaberne 1979. Per Treldal overrækker medaljer.

Nettie Nielsen

Niels Hansen

Charlotte Pilgaard

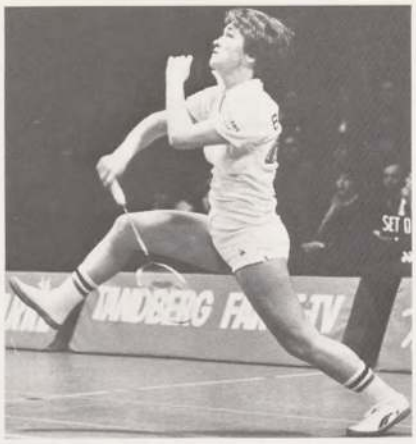

Inge Borgstrøm

Mark Christiansen

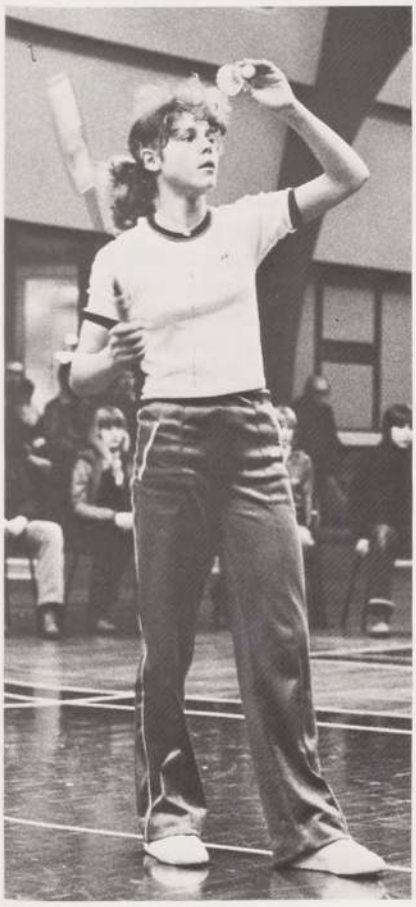

Lotte Hartwich

Ynglinge

Herresingle

1933 Gunnar Holm, Skovshoved
1934 Poul Nielsen, Gentofte
1935 Erik Thomsen, Stubbekøbing
1936 Carl Frøhlke, Skovshoved
1937 Tage Madsen, Skovshoved
1938 Jesper Bie, KBK
1939 Aage Henriksen, Skovshoved
1940 Knud Christensen, Sundby
1941 Arent Petersen, Amager
1942 Kaj Lauge Hansen, Valby
1943 Werner Nielsen, Amager
1944 Werner Nielsen, Amager
1945 Ole Jensen, Gentofte
1946 Mogens Felsby, Odense
1947 Mogens Felsby, Odense
1948 Poul-Erik Nielsen, Nykøbing F.
1949 Jørgen Hammergaard Hansen, Sundby
1950 Willy Meier, Nykøbing F.
1951 Leif Jensen, Odense
1952 Leif Jensen, Odense
1953 Finn Kobberø, KBK
1954 Finn Kobberø, KBK
1955 Erland Olsen, KBK
1956 Henning Borch, Amager
1957 Bendt Rose, Odense
1958 Bendt Rose, Odense
1959 Viggo Hasselsteen, Sorø
1960 Hans Henrik Svendsen, Skovshoved
1961 Hans Henrik Svendsen, Skovshoved
1962 Jørgen Mortensen, Amager
1963 Svend Andersen, Amager
1964 Svend Andersen, Amager
1965 Ole Nielsen, Kastrup-Magleby
1966 Søren Sickmann Hansen, Vejle
1967 Niels Bruun, Hillerød
1968 Flemming Delfs, KBK
1969 Flemming Delfs, KBK
1970 Flemming Delfs, KBK
1971 Søren Christensen, ØBK
1972 Jesper Helledie, Hvidovre
1973 Jesper Helledie, Hvidovre
1974 Flemming Bie, KBK
1975 Morten Frost, Nykøbing S.
1976 Morten Frost, Gentofte
1977 Niels Hansen, Lillerød
1978 Jens Peter Nierhoff, Kolding
1979 Jens Peter Nierhoff, Triton Ålborg
1980 Ib Frederiksen, Resen

Damesingle

1934 Bodil Riise, Gentofte
1935 Edith Hansen, Mørkøv
1936 Edith Hansen, Mørkøv
1937 Grete Melskens, Hillerød
1938 Edith Rasmussen, Harndrup
1939 Lilly Svanberg, Odense
1940 Inger Isaksen, Kolding
1941 Jytte Thaysen, Skovshoved
1942 Marie Ussing, Skovshoved
1943 Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1944 Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1945 Kirsten Thorndahl, Amager
1946 Kirsten Thorndahl, Amager
1947 Aase Svendsen, Sundby
1948 Hanne Boysen, Odense
1949 Karen Udsen, Nykøbing F.
1950 Birthe Petersen, Odense
1951 Birthe Petersen, Odense
1952 Annelise Petersen, Gentofte
1953 Tonny Petersen, Charlottenlund
1954 Tonny Petersen, Charlottenlund
1955 Hanne Roest, Odense
1956 Annette Schmidt, Amager
1957 Karin Rasmussen, KBK
1958 Karin Rasmussen, KBK
1959 Birthe Nielsen, Nyborg
1960 Ulla Rasmussen, KBK
1961 Ulla Rasmussen, KBK
1962 Ellen Carstensen, Nykøbing F.
1963 Lonny Funch, KBK
1964 Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1965 Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1966 Marianne Svensson, KBK
1967 Jette Føge, Århus
1968 Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1969 Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1970 Anne Berglund, ØBK
1971 Lene Køppen, Valby
1972 Lone Rasmussen, KBK
1973 Mette Myhre, Hillerød
1974 Pia Nielsen, Køge
1975 Inge Borgstrøm, Ringsted
1976 Inge Borgstrøm, Ringsted
1977 Agnethe Juul, Viby
1978 Kirsten Meier, Gentofte
1979 Kirsten Meier, Gentofte
1980 Rikke V. Sørensen, KBK

Herredouble

1967 Bjørn Aagaard, Charlottenlund & Ole Kestler, Skovshoved
1968 Allan Riisberg, Hvidovre & Preben Boesen, Holte
1969 Flemming Delfs, KBK & Hans Røpke, Valby
1970 Flemming Delfs, KBK & Gert Hansen, Amager
1971 Anders Andersen & Ulrik Bo Hansen, Odense
1972 Jesper Helledie, Hvidovre & Jacob Dynnes Hansen, KBK
1973 Jesper Helledie, Hvidovre & Jacob Dynnes Hansen, KBK
1974 Peter Mørch, Charlottenlund & Gert Petersen, KBK
1975 Kenn H. Nielsen & Bo Elvers, Skovshoved
1976 Jan Hammergaard Hansen, KBK & Kenn H. Nielsen, Skovshoved
1977 Niels Christensen, Thisted & Jesper Toftlund, Herning
1978 Jens Peter Nierhoff, Kolding & Torben Christensen, Thisted
1979 Jens Peter Nierhoff, Triton & Torben Christensen, Thisted
1980 Jørgen Christensen, Triton & Henrik Borgaard, Brande

Damedouble

1967 Bente Jeppesen, ØBK & Lone Sørensen, Gentofte
1968 Lotte Berend, Triton & Anni Bøg Jørgensen, ABC Ålborg
1969 Anni Bøg Jørgensen, ABC & Grete Poulsen, Tønder
1970 Anne Berglund, ØBK & Lene Køppen, Valby
1971 Anne Berglund, ØBK & Lene Køppen, Valby
1972 Lone Rasmussen, KBK & Susanne Mølgaard Hansen, Gentofte
1973 Mette Myhre, Hillerød & Susanne Berg, Middelfart
1974 Lise Lotte Gøttsche, Herning & Lilli B. Pedersen, Valby
1975 Inge Borgstrøm, Ringsted & Pia Nielsen, Køge
1976 Inge Borgstrøm, Ringsted & Pia Nielsen, Køge
1977 Agnethe Juul, Viby & Karen Kiil, Over Jerstal
1978 Bettina Kristensen, KBK & Charlotte Pilgaard, Højbjerg
1979 Kirsten Larsen, Triton & Kirsten Meier, Gentofte
1980 Kirsten Larsen, Triton & Lise Kissmeyer, Højbjerg

Mixeddouble

1967 Niels Bruun & Jane W. Christensen, Hillerød
1968 Flemming Delfs, KBK & Birte Linneballe, Gentofte
1969 Hans Røpke & Anne Lise Saaby Jensen, Valby
1970 Flemming Delfs, KBK & Anne Berglund, ØBK
1971 Søren Christensen & Anne Berglund, ØBK
1972 Hans Hjulmand, Søllerød-Nærum & Birthe Rathsach, Hillerød
1973 Jesper Helledie, Hvidovre & Susanne Erichsen, Gladsaxe
1974 Gert Petersen, KBK & Susanne Johansen, Hvidovre
1975 Bjørn Madsen, Brøndbyerne & Pia Nielsen, Køge
1976 Bo Elvers, Skovshoved & Jytte Larsen, Højbjerg
1977 Jesper Toftlund, Herning & Karen Kiil, Over Jerstal
1978 Torben Christensen, Thisted & Charlotte Pilgaard, Højbjerg
1979 Torben Christensen, Thisted & Charlotte Pilgaard, Højbjerg
1980 Mogens Nielsen & Lisbeth Lauridsen, Esbjerg

Jens Peter Nierhoff med Hawthorn-pokalen i ynglinge-DM 1978. De øvrige er Morten Svarrer, Torben Kjær og Jesper Knudsen.

Medaljetagere i ynglinge-mesterskaberne 1978 i damedouble.

Dansk Idræts-Forbunds mesterskaber i badminton for Danmark

Herresingle

1931 Kaj Andersen, KBK
1932 Svenn Strømann, Skovshoved
1933 Kaj Andersen, KBK
1934 Svenn Strømann, Skovshoved
1935 Poul Nielsen, Gentofte
1936 Poul Nielsen, Gentofte
1937 Eric Kirchhoff, Gentofte
1938 Tage Madsen, Skovshoved
1939 Conny Jepsen, Vejle
1940 Tage Madsen, Skovshoved
1941 Conny Jepsen, Skovshoved
1942 Tage Madsen, Skovshoved
1943 Tage Madsen, Skovshoved
1944 Tage Madsen, Skovshoved
1945 Tage Madsen, Skovshoved
1946 Tage Madsen, Skovshoved
1947 Jørn Skaarup, Frederiksberg
1948 Jørn Skaarup, Frederiksberg
1949 Poul Holm, Gentofte
1950 Jørn Skaarup, KBK
1951 Poul Holm, Gentofte
1952 Poul Holm, Gentofte
1953 Poul Holm, Gentofte
1954 Jørn Skaarup, KBK
1955 Finn Kobberø, KBK
1956 Palle Granlund, Amager
1957 Finn Kobberø, KBK
1958 Finn Kobberø, KBK
1959 Knud Aage Nielsen, Nykøbing F.
1960 Finn Kobberø, KBK
1961 Erland Kops, KBK
1962 Erland Kops, KBK
1963 Henning Borch, Amager
1964 Erland Kops, KBK
1965 Erland Kops, KBK
1966 Svend Andersen, Amager
1967 Erland Kops, KBK
1968 Svend Andersen, Amager
1969 Svend Andersen, Amager
1970 Svend Pri, Amager
1971 Jørgen Mortensen, Amager
1972 Svend Pri, Amager
1973 Svend Pri, Amager
1974 Svend Pri, Søllerød-Nærum
1975 Svend Pri, Søllerød-Nærum
1976 Flemming Delfs, Værløse
1977 Flemming Delfs, Værløse
1978 Morten Frost, Gentofte
1979 Morten Frost, Gentofte
1980 Jesper Helledie, Hvidovre

Damesingle

1931 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1932 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1933 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1934 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1935 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1936 Ruth Frederiksen, Skovshoved
1937 Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1938 Tonny Olsen, Gentofte

1939 Tonny Olsen, Gentofte
1940 Tonny Olsen, Gentofte
1941 Agnete Friis, Odense
1942 Tonny Olsen, Gentofte
1943 Tonny Olsen, Gentofte
1944 Agnete Friis, Amager
1945 Tonny Olsen, Gentofte
1946 Tonny Olsen, Gentofte
1947 Kirsten Thorndahl, Amager
1948 Tonny Ahm, Gentofte
1949 Tonny Ahm, Gentofte
1950 Tonny Ahm, Gentofte
1951 Kirsten Thorndahl, Amager
1952 Tonny Ahm, Gentofte
1953 Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1954 Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1955 Inger Kjærgaard, Århus
1956 Tonny Petersen, Amager
1957 Tonny Ahm, Gentofte
1958 Hanne Jensen, KBK
1959 Inger Kjærgaard, Odense
1960 Tonny Holst-Christensen, Amager
1961 Hanne Jensen, KBK
1962 Karin Jørgensen, KBK
1963 Ulla Rasmussen, KBK
1964 Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1965 Ulla Rasmussen, KBK
1966 Lizbeth von Barnekow, Charlottenlund
1967 Lonny Funch, Skovshoved
1968 Ulla Strand, KBK
1969 Imre Rietveld Nielsen, Skovshoved
1970 Imre Rietveld Nielsen, Nykøbing F.
1971 Lizbeth von Barnekow, Charlottenlund
1972 Lene Køppen, Valby
1973 Lene Køppen, Valby
1974 Lene Køppen, Valby
1975 Lene Køppen, Gentofte
1976 Lene Køppen, Gentofte
1977 Lene Køppen, Gentofte
1978 Lene Køppen, Gentofte
1979 Lene Køppen, Gentofte
1980 Agnethe Juul, Højbjerg

Herredouble

1931 Sejlidt Raaskou & Svenn Strømann, Skovshoved
1932 Sejlidt Raaskou & Svenn Strømann, Skovshoved
1933 Sejlidt Raaskou & Svenn Strømann, Skovshoved
1934 Aksel Hansen & Svenn Strømann, Skovshoved
1935 Aksel Hansen & Svenn Strømann, Skovshoved
1936 Eric Kirchhoff & Poul Nielsen, Gentofte
1937 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1938 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1939 Niels Kjems & Gunnar Holm, Skovshoved
1940 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1941 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved

Jørn Skaarup.

Henning Borch i aktion.

Jesper Helledie, dansk singlemester 1980.

Karin Jørgensen på vej mod toppen.

Lizbeth von Barnekow, dansk single-mester to gange.

Agnethe Juul, Højbjerg, dansk mester 1980 i damesingle.

Erland Kops og Svend Pri fandt sammen i double.

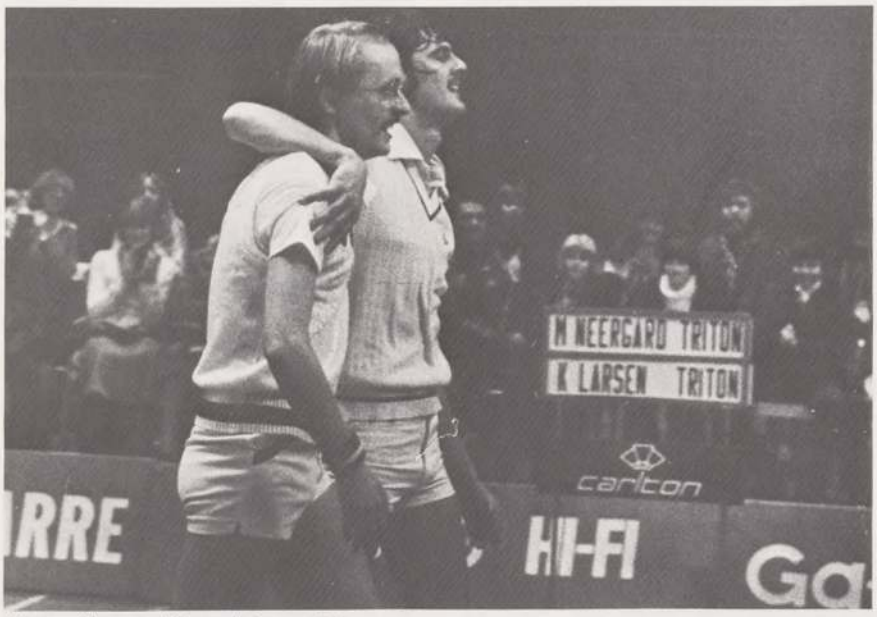

Mogens Neergaard/Kenneth Larsen, Triton.

Jan Hammergaard Hansen/Jesper Helledie – danske mestre i herredouble 1980.

Imre Rietveld og Knud Aage Nielsen er kommet Lolland Falsters badminton til gode i de seneste år.

1942 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1943 Jesper Bie, KBK & Børge Frederiksen, Frederiksberg
1944 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1945 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Skovshoved
1946 Jørn Skaarup & Preben Dabelsteen, Nykøbing
1947 Jørn Skaarup, Nykøbing & Preben Dabelsteen, Frederiksberg
1948 Jørn Skaarup & Preben Dabelsteen, Frederiksberg
1949 Tage Madsen & Børge Frederiksen, Skovshoved
1950 Ib Olesen, KBK & John Nygaard, Amager
1951 Preben Dabelsteen & Jørn Skaarup, KBK
1952 Poul Holm & Ole Jensen, Gentofte
1953 Poul Holm & Ole Jensen, Gentofte
1954 Poul Holm & Ole Jensen, Gentofte
1955 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1956 Preben Dabelsteen & Jørn Skaarup, KBK
1957 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1958 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1959 Finn Kobberø & Bent Albertsen, KBK
1960 Finn Kobberø & Bent Albertsen, KBK
1961 Erland Kops, KBK & Poul-Erik Nielsen, Skovshoved
1962 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1963 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1964 Finn Kobberø & J. Hammergaard Hansen, KBK
1965 Erland Kops, KBK & Carsten Morild, Triton

1966 Finn Kobberø &
J. Hammergaard Hansen, KBK
1967 Henning Borch &
Jørgen Mortensen, Amager
1968 Henning Borch, Amager &
Erland Kops, KBK
1969 Henning Borch, Amager &
Erland Kops, KBK
1970 Svend Pri, Amager &
Per Walsøe, Gentofte
1971 Svend Pri, Amager &
Per Walsøe, Gentofte
1972 Poul Petersen, ØBK &
Per Walsøe, Gentofte
1973 Poul Petersen, ØBK &
Svend Pri, Amager
1974 Poul Petersen, ØBK &
Svend Pri, Søllerød-Nærum
1975 Flemming Delfs & Elo Hansen, KBK
1976 Flemming Delfs, Værløse &
Elo Hansen, Hvidovre
1977 Steen Skovgaard, Gentofte &
Svend Pri, Søllerød-Nærum
1978 Steen Skovgaard, Gentofte &
Flemming Delfs, Værløse
1979 Mogens Neergaard &
Kenneth Larsen, Triton
1980 Jesper Helledie &
Jan Hammergaard Hansen, Hvidovre

Damedouble

1931 Gerda Frederiksen &
Ruth Frederiksen, Skovshoved
1932 Gerda Frederiksen &
Ruth Frederiksen, Skovshoved
1933 Gerda Frederiksen &
Ruth Frederiksen, Skovshoved
1934 Gerda Frederiksen &
Ruth Frederiksen, Skovshoved
1935 Gerda Frederiksen &
Ruth Frederiksen, Skovshoved
1936 Bodil Strømann, Skovshoved &
Tonny Olsen, Gentofte
1937 Gerda Frederiksen &
Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1938 Tonny Olsen & Bodil Riise, Gentofte
1939 Tonny Olsen & Bodil Riise, Gentofte
1940 Tonny Olsen & Bodil Riise, Gentofte
1941 Agnete Friis, Odense &
Jytte Thayssen, Skovshoved
1942 Ruth Dalsgaard &
Jytte Thayssen, Skovshoved
1943 Tonny Olsen, Gentofte &
Agnete Friis, Odense
1944 Jytte Thayssen & Marie Ussing,
Skovshoved
1945 Jytte Thayssen &
Marie Ussing, Skovshoved
1946 Agnete Friis, Amager &
Tonny Olsen, Gentofte
1947 Agnete Friis & Tonny Ahm, Gentofte
1948 Agnete Friis & Tonny Ahm, Gentofte
1949 Kirsten Thorndahl, Amager &
Aase Svendsen, KBK
1950 Agnete Friis &
Gitte Rostgaard Frøhne, Gentofte
1951 Tonny Ahm &
Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1952 Marie Ussing &
Jytte Kjems, Skovshoved
1953 Agnete Friis &
Gitte Schultz-Pedersen, Gentofte
1954 Agnete Friis &
Gitte Schultz-Pedersen, Gentofte
1955 Aase Winther &
Anni Jørgensen, KBK
1956 Aase Winther &
Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1957 Kirsten Granlund, Amager &
Anni Hammergaard Hansen, KBK
1958 Agnete Friis &
Birte Kristiansen, Gentofte
1959 Kirsten Granlund, Valby &
Hanne Jensen, KBK
1960 Inge Birgit Anker Hansen &
Aase Winther, KBK
1961 Kirsten Granlund, Valby &
Hanne Jensen, KBK
1962 Karin Jørgensen &
Ulla Rasmussen, KBK
1963 Karin Jørgensen &
Ulla Rasmussen, KBK
1964 Karin Jørgensen &
Ulla Rasmussen, KBK
1965 Karin Jørgensen &
Ulla Rasmussen, KBK
1966 Karin Jørgensen & Ulla Strand, KBK
1967 Ulla Strand &
Marianne Svensson, KBK
1968 Anne Flindt &
Bente Flindt Sørensen, Gentofte
1969 Karin Jørgensen, KBK & Lizbeth von
Barnekow, Charlottenlund
1970 Karin Jørgensen & Ulla Strand, KBK
1971 Karin Jørgensen & Ulla Strand, KBK
1972 Anne Flindt &
Pernille Kaagaard, Gentofte
1973 Lene Køppen, Valby &
Ulla Strand, KBK
1974 Pernille Kaagaard, Gentofte &
Ulla Strand, KBK
1975 Inge Borgstrøm, Ringsted &
Lene Køppen, Gentofte
1976 Inge Borgstrøm, Ringsted &
Lene Køppen, Gentofte
1977 Lene Køppen, Gentofte &
Lonny Bostofte, Nykøbing F.
1978 Inge Borgstrøm & Pia Nielsen, Køge
1979 Lene Køppen & Susanne Berg,
Gentofte
1980 Inge Borgstrøm, Ringsted &
Lonny Bostofte, Skovshoved

Søstrene Karin Jørgensen/Ulla Strand i aktion. Det blev til talrige mesterskaber.

Danske mestre 1980 i damedouble – Lonny Bostofte og Inge Borgstrøm.

Mixeddouble

1931 Aksel Hansen & Bodil Clausen, Skovshoved
1932 Sejlidt Raaskou & Gerda Frederiksen, Skovshoved
1933 Svenn Strømann & Ruth Frederiksen, Skovshoved
1934 Svenn Strømann & Ruth Frederiksen, Skovshoved
1935 Svenn Strømann & Ruth Frederiksen, Skovshoved
1936 Poul Nielsen & Tonny Olsen, Gentofte
1937 Aksel Hansen & Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1938 Tage Madsen & Bodil Strømann, Skovshoved
1939 Tage Madsen & Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1940 Tage Madsen & Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1941 Jan Schmidt & Jytte Thayssen, Skovshoved
1942 Tage Madsen & Ruth Dalsgaard, Skovshoved
1943 Jan Schmidt & Jytte Thayssen, Skovshoved
1944 Jan Schmidt & Jytte Thayssen, Skovshoved
1945 Jan Schmidt & Jytte Thayssen, Skovshoved
1946 Tage Madsen, Skovshoved & Kirsten Thorndahl, Amager
1947 Poul Holm & Aase Schiøtt Jacobsen, Gentofte
1948 Jørn Skaarup, Frederiksberg & Tonny Ahm, Gentofte
1949 Tage Madsen, Skovshoved & Kirsten Thorndahl, Amager
1950 Poul Holm & Tonny Ahm, Gentofte
1951 Arve Lossmann & Kirsten Thorndahl, Amager
1952 Poul Holm & Tonny Ahm, Gentofte
1953 J. Hammergaard Hansen & Anni Jørgensen, KBK
1954 Finn Kobberø & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1955 Poul Erik Nielsen, Skovshoved & Kirsten Thorndahl, Amager
1956 Jørn Skaarup & Anni Jørgensen, KBK
1957 Finn Kobberø & Lis Hagen Olsen, KBK
1958 Finn Kobberø & Lis Hagen Olsen, KBK
1959 Poul Erik Nielsen, Skovshoved & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1960 Finn Kobberø, KBK & Kirsten Granlund, Valby
1961 Poul Erik Nielsen, Skovshoved & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1962 Finn Kobberø, KBK & Kirsten Granlund, Valby
1963 Finn Kobberø, KBK & Anne Flindt, Gentofte
1964 Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, KBK
1965 Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, KBK
1966 Finn Kobberø & Ulla Strand, KBK
1967 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1968 Svend Andersen, Amager & Ulla Strand, KBK
1969 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1970 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Gentofte
1971 Svend Pri, Amager & Ulla Strand, KBK
1972 Svend Pri, Amager & Ulla Strand, KBK
1973 Svend Pri, Amager & Ulla Strand, KBK
1974 Elo Hansen & Ulla Strand, KBK
1975 Steen Skovgaard & Pernille Kaagaard, Gentofte
1976 Steen Skovgaard & Pernille Kaagaard, Gentofte
1977 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Gentofte
1978 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Gentofte
1979 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Gentofte
1980 Jesper Helledie, Hvidovre & Inge Borgstrøm, Ringsted

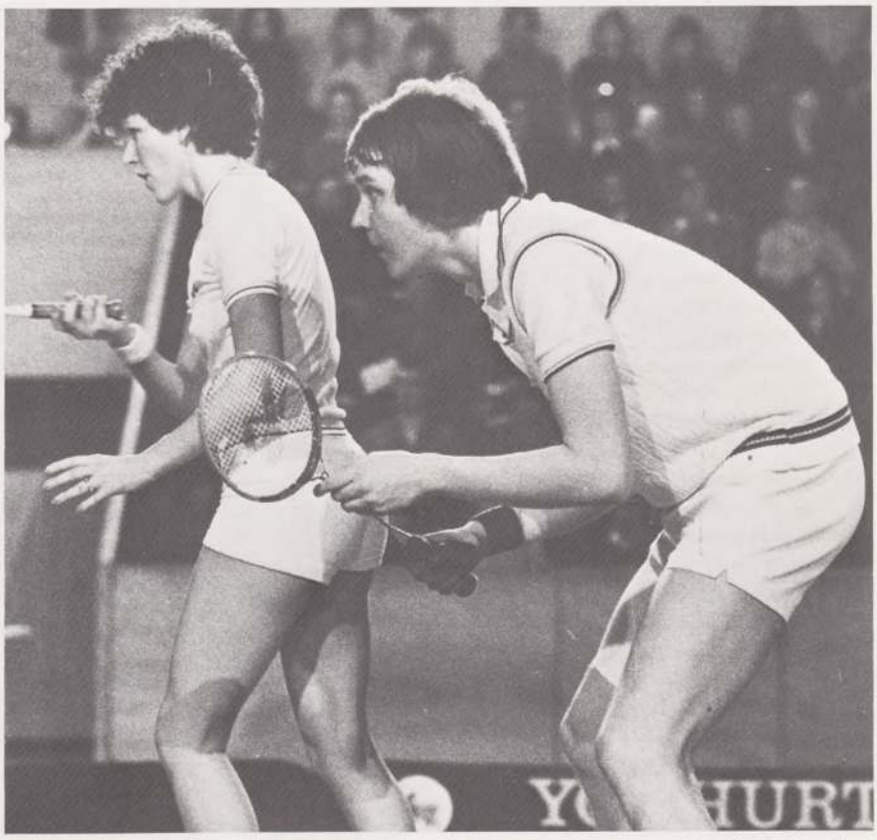

Steen Skovgaard opnåede de første store mixeddouble-resultater sammen med Pernille Kaagaard.

Jesper Helledie blev tredobbelt mester 1980 og Inge Borgstrøm dobbeltmester – her er de sammen i mixeddouble-finalen.

Dansk Badminton Forbunds mesterskaber for old boys

Herresingle

1978 Erland Kops, Greve Strand
1979 Henning Borch, Kastrup-Magleby

Damesingle

1978 Solveig Bjørløw, Gentofte
1979 Solveig Bjørløw, Gentofte

Herredouble

1976 Ole Mertz & Poul Erik Nielsen, Skovshoved
1977 Knud Aage Nielsen, Nykøbing F. & Jesper Sandvad, SIF
1978 Erland Kops, Greve & Carsten Morild, Hadsund
1979 Henning Borch, Kastrup & Knud Aage Nielsen, Nykøbing F.

Damedouble

1976 Hanne Albrechtsen & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1977 Tonny Holst-Christensen, Amager & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1978 Tonny Holst-Christensen, Amager & Hanne Albrechtsen, KBK
1979 Tonny Holst-Christensen, Amager & Hanne Albrechtsen, KBK

Mixeddouble

1976 Poul Christensen, Odense & Hanne Albrechtsen, KBK
1977 Poul Erik Nielsen, Skovshoved & Inge Birgit Anker Hansen, KBK
1978 Carsten Morild & Anni Morild, Hadsund
1979 Vagn Rye Hansen, Vejle & Vibeke Brisson, Birkerød

Dansk Badminton Forbunds mesterskaber for veteraner

Herredouble

1979 Palle Pilegaard, Søllerød-Nærum & Ove Krogh Rantz, Smash

Damedouble

1979 Alice Christensen & Inge Birgit Anker Hansen, KBK

Mixeddouble

1979 J. Hammergaard Hansen & Inge Birgit Anker Hansen, KBK

Nordiske ungdoms-mesterskaber

Herresingle

1973 Jesper Helledie, Danmark
1974 Bruno Wackfelt, Sverige
1975 Bruno Wackfelt, Sverige
1976 Morten Frost, Danmark
1977 Göran Carlsson, Sverige
1978 Jens Peter Nierhoff, Danmark
1979 Jens Peter Nierhoff, Danmark

Damesingle

1973 Anette Börjesson, Sverige
1974 Inge Borgstrøm, Danmark
1975 Pia Nielsen, Danmark
1976 Agnethe Juul, Danmark
1977 Else Thoresen, Norge
1978 Lena Axelsson, Sverige
1979 Else Thoresen, Norge

Herredouble

1973 Stefan Karlsson & Willy Nilsson, Sverige
1974 Stefan Karlsson & Ola Eriksson, Sverige
1975 Bruno Wackfelt & Göran Sterner, Sverige
1976 Bo Elvers & Kenn H. Nielsen, Danmark
1977 Niels Christensen & Jesper Toftlund, Danmark
1978 Jens Peter Nierhoff & Torben Christensen, Danmark
1979 Jan-Erik Antonsson & Peter Isaksson, Sverige

Damedouble

1973 Susanne Berg & Mette Myhre, Danmark
1974 Lise Lotte Gøttsche & Lilli B. Pedersen, Danmark
1975 Lise Lotte Gøttsche & Lilli B. Pedersen, Danmark
1976 Agnethe Juul & Jytte Larsen, Danmark
1977 Bettina Kristensen & Inge Lise Nilsson, Danmark
1978 Bettina Kristensen & Charlotte Pilgaard, Danmark
1979 Bettina Kristensen & Charlotte Pilgaard, Danmark

Mixeddouble

1973 Hans Olaf Birkholm & Birthe Rathsach, Danmark
1974 Christian Lundberg & Agneta Lundh, Sverige
1975 Bruno Wackfelt & Anita Steiner, Sverige
1976 Jesper Toftlund & Karen Kiil, Danmark
1977 Jesper Toftlund & Karen Kiil, Danmark
1978 Thomas Nielsen & Lisbeth Lauridsen, Danmark
1979 Jan-Erik Antonsson & A. S. Bergmann, Sverige

Nordiske mesterskaber

Herresingle

1962 Knud Aage Nielsen, Danmark
1963 Knud Aage Nielsen, Danmark
1964 Erland Kops, Danmark
1965 Erland Kops, Danmark
1966 Erland Kops, Danmark
1967 Erland Kops, Danmark
1968 Erland Kops, Danmark
1969 Sture Johnsson, Sverige
1970 Jørgen Mortensen, Danmark
1971 Svend Pri, Danmark
1972 Sture Johnsson, Sverige
1973 Svend Pri, Danmark
1974 Svend Pri, Danmark
1975 Sture Johnsson, Sverige
1976 Flemming Delfs, Danmark
1977 Svend Pri, Danmark
1978 Morten Frost, Danmark
1979 Morten Frost, Danmark

Damesingle

1962 Karin Jørgensen, Danmark
1963 Ulla Rasmussen, Danmark
1964 Ulla Rasmussen, Danmark
1965 Ulla Rasmussen, Danmark
1966 Ulla Strand, Danmark
1967 Eva Twedberg, Sverige
1968 Jette Føge, Danmark
1969 Imre Rietveld Nielsen, Danmark
1970 Lizbeth von Barnekow, Danmark
1971 Eva Twedberg, Sverige
1972 Eva Twedberg, Sverige
1973 Lene Køppen, Danmark
1974 Lene Køppen, Danmark
1975 Lene Køppen, Danmark
1976 Lene Køppen, Danmark
1977 Lene Køppen, Danmark
1978 Lene Køppen, Danmark
1979 Lene Køppen, Danmark

Herredouble

1962 Bertil Glans & Göran Wahlquist, Sverige
1963 Knud Aage Nielsen & Henning Borch, Danmark
1964 Ole Mertz & Jesper Sandvad, Danmark
1965 Erland Kops & Klaus Kaagaard, Danmark
1966 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1967 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1968 Svend Pri & Per Walsøe, Danmark
1969 Svend Pri & Per Walsøe, Danmark
1970 Svend Pri & Per Walsøe, Danmark
1971 Svend Pri & Erland Kops, Danmark
1972 Svend Pri & Poul Petersen, Danmark
1973 Elo Hansen & Flemming Delfs, Danmark
1974 Svend Pri & Poul Petersen, Danmark

1975 Thomas Kihlström & Bengt Frömann, Sverige
1976 Thomas Kihlström & Bengt Frömann, Sverige
1977 Thomas Kihlström & Bengt Frömann, Sverige
1978 Flemming Delfs & Steen Skovgaard, Danmark
1979 Thomas Kihlström & Bengt Frömann, Sverige

Damedouble

1962 Ulla Rasmussen & Karin Jørgensen, Danmark
1963 Ulla Rasmussen & Karin Jørgensen, Danmark
1964 Lizbeth von Barnekow & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1965 Ulla Rasmussen & Karin Jørgensen, Danmark
1966 Ulla Strand & Karin Jørgensen, Danmark
1967 Ulla Strand & Lizbeth von Barnekow, Danmark
1968 Anne Flindt & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1969 Anne Flindt & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1970 Anne Flindt & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1971 Anne Flindt & Pernille Kaagaard, Danmark
1972 Lene Køppen & Anne Berglund, Danmark
1973 Ulla Strand & Pernille Kaagaard, Danmark
1974 Lene Køppen & Imre Rietveld Nielsen, Danmark
1975 Lene Køppen & Inge Borgstrøm, Danmark
1976 Lene Køppen & Pia Nielsen, Danmark
1977 Lene Køppen & Inge Borgstrøm, Danmark
1978 Lene Køppen & Susanne Berg, Danmark
1979 Lene Køppen & Inge Borgstrøm, Danmark

Mixeddouble

1962 Poul Erik Nielsen & Ulla Rasmussen, Danmark
1963 Henning Borch & Ulla Rasmussen, Danmark
1964 Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, Danmark
1965 Erland Kops & Ulla Rasmussen, Danmark
1966 Per Walsøe & Ulla Strand, Danmark
1967 Erland Kops & Ulla Strand, Danmark
1968 Poul Erik Nielsen & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1969 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1970 Svend Pri & Ulla Strand, Danmark
1971 Per Walsøe & Pernille Kaagaard, Danmark
1972 Elo Hansen & Ulla Strand, Danmark
1973 Elo Hansen & Ulla Strand, Danmark
1974 Elo Hansen & Pernille Kaagaard, Danmark
1975 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1976 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1977 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1978 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1979 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark

Ungdoms-Europa-mesterskaber

Herresingle

1969 Flemming Delfs, Danmark
1971 Rob Ridder, Holland
1973 Jesper Helledie, Danmark
1975 Bruno Wackfeldt, Sverige
1977 Andy Goode, England
1979 Jens Peter Nierhoff, Danmark

Damesingle

1969 Anne Berglund, Danmark
1971 Anne Berglund, Danmark
1973 Mette Myhre, Danmark
1975 Pia Nielsen, Danmark
1977 Karen Bridge, England
1979 Kirsten Larsen, Danmark

Herredouble

1969 Keith Arthur & Ray Stevens, England
1971 Peter Gardner & John Stretch, England
1973 Stefan Karsson & Willy Nilsson, Sverige
1975 Göran Sterner & Bruno Wackfeldt, Sverige
1977 Jesper Toftlund & Niels Christensen, Danmark
1979 Jan-Erik Antonsson & Peter Isaksson, Sverige

Damedouble

1969 Joke van Beusekom & Marjan Leusken, Holland
1971 Anne Berglund & Lene Køppen, Danmark
1973 Ann Forrest & Kathy Whiting, England
1975 Lise Lotte Gøttsche & Lilli B. Pedersen, Danmark
1977 Karen Bridge & Karen Puttick, England
1979 Sally Leadbeater & Gillian Clark, England

Mixeddouble

1969 Gert Perneklo & Karin Lindqvist, Sverige
1971 Peter Gardner & Barbara Giles, England
1973 Jesper Helledie & Susanne Johansen, Danmark
1975 Tim Stokes & Karen Puttick, England
1977 Nigel Tier & Karen Puttick, England
1979 Jens Peter Nierhoff & Charlotte Pilgaard, Danmark

EM for ungdoms-hold

1975 1. Danmark, 2. England, 3. Sverige
1977 1. England, 2. Danmark, 3. Sverige
1979 1. Danmark, 2. England, 3. Sverige

Europamesterskaber

Herresingle

1968 Sture Johnsson, Sverige
1970 Sture Johnsson, Sverige
1972 Wolfgang Bochow, Vesttyskland
1974 Sture Johnsson, Sverige
1976 Flemming Delfs, Danmark
1978 Flemming Delfs, Danmark

Damesingle

1968 Irmgard Latz, Vesttyskland
1970 Eva Twedberg, Sverige
1972 Margaret Beck, England
1974 Gillian Gilks, England
1976 Gillian Gilks, England
1978 Lene Køppen, Danmark

Herredouble

1968 J. D. Eddy & R. A. Powell, England
1970 Elo Hansen & Per Walsøe, Danmark
1972 Willi Braun & Roland Maywald, Vesttyskland
1974 Willi Braun & Roland Maywald, Vesttyskland
1976 Ray Stevens & Mike Tredgett, England
1978 Ray Stevens & Mike Tredgett, England

Damedouble

1968 Margaret Boxall & P. E. Whetnall, England
1970 Margaret Boxall & P. E. Whetnall, England
1972 Gillian Gilks & Judy Hashman, England
1974 Margaret Beck & Gillian Gilks, England
1976 Gillian Gilks & Sue Whetnall, England
1978 Nora Perry & Ann Statt, England

Mixeddouble

1968 A. D. Jordan & P. E. Whetnall, England
1970 David Eddy & P. E. Whetnall, England

1972 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1974 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1976 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1978 Mike Tredgett & Nora Perry, England

EM for hold

1972 1. England, 2. Danmark, 3. Sverige.
1974 1.England,2.Danmark,3.Sverige.
1976 1.Danmark,2.England,3.Sverige.
1978 1.England,2.Danmark,3.Sverige.

Dansk Badminton Forbunds Internationale Turnering

Herresingle

1936 Poul Nielsen, Danmark
1937 M. W. Field, England
1938 H. S. Ong, Malaya
1939 Tage Madsen, Danmark
1946 Conny Jepsen, Sverige
1947 Poul Holm, Danmark
1948 Jørn Skaarup, Danmark
1949 David G. Freeman, USA
1950 Inge Blomberg, Sverige
1951 Wong Peng Soon, Malaya
1952 Jørn Skaarup, Danmark
1953 Eddie Choong, Malaya
1955 Finn Kobberø, Danmark
1966 Svend Andersen, Danmark
1967 Tan Aik Huang, Malaysia
1968 Erland Kops, Danmark
1969 Svend Andersen, Danmark
1970 Ippei Kojima, Japan
1971 Rudy Hartono, Indonesien
1972 Svend Pri, Danmark
1973 Rudy Hartono, Indonesien
1974 Svend Pri, Danmark
1975 Rudy Hartono, Indonesien
1976 Svend Pri, Danmark
1977 Flemming Delfs, Danmark
1978 Liem Swie King, Indonesien
1979 Flemming Delfs, Danmark
1980 Padukone Prakash, Indien

Damesingle

1936 Ruth Frederiksen, Danmark
1937 Tonny Olsen, Danmark
1938 D. M. C. Young, England
1939 Tonny Olsen, Danmark
1946 Tonny Olsen, Danmark
1947 Tonny Ahm, Danmark
1948 Tonny Ahm, Danmark
1949 Tonny Ahm, Danmark
1950 Tonny Ahm, Danmark
1951 Tonny Ahm, Danmark
1952 Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1953 Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1955 Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1966 Lizbeth von Barnekow, Danmark
1967 Noriko Takagi, Japan
1968 Eva Twedberg, Sverige
1969 Hiroe Yuki, Japan
1970 Eva Twedberg, Sverige
1971 Noriko Takagi, Japan
1972 Eva Twedberg, Sverige
1973 Hiroe Yuki, Japan
1974 Hiroe Yuki, Japan
1975 Lene Køppen, Danmark
1976 Lene Køppen, Danmark
1977 Hiroe Yuki, Japan
1978 Lene Køppen, Danmark
1979 Lene Køppen, Danmark
1980 Yoshiko Yonekura, Japan

Herredouble

1936 Aksel Hansen & Svenn Strømann, Danmark
1937 T. H. Boyle & K. Woods, England
1938 Carl Frøhlke & Tage Madsen, Danmark
1939 Ralph Nichols & R. M. White, England
1946 Preben Dabelsteen & Jørn Skaarup, Danmark
1947 Preben Dabelsteen & Jørn Skaarup, Danmark
1948 Børge Frederiksen & Tage Madsen, Danmark
1949 Ooi Teik Hock & Teoh Seng Khoon, Malaya
1950 Arve Lossmann & John Nygaard, Danmark
1951 Ong Poh Lim & Ismail Bin Marjan, Malaya
1952 John Nygaard & Ib Olesen, Danmark
1953 David Choong & Eddie Choong, Malaya
1955 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1966 Ng Boon Bee & Tan Yee Khan, Malaysia
1967 Ng Boon Bee & Tan Yee Khan, Malaysia
1968 Ippei Kojima & Kazumasa Nichino, Japan
1969 Ippei Kojima, Japan & Bjarne Andersen, Danmark
1970 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1971 Ng Boon Bee & Punch Gunalan, Malaysia
1972 Ng Boon Bee & Punch Gunalan, Malaysia
1973 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1974 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1975 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1976 David Eddy & Eddie Sutton, England
1977 Bengt Frömann & Thomas Kihlström, Sverige
1978 Flemming Delfs & Steen Skovgaard, Danmark
1979 Masao Tuschida & Yoshitaka Iino, Japan
1980 Flemming Delfs & Steen Skovgaard, Danmark

Damedouble

1936 Tonny Olsen & Bodil Riise, Danmark
1937 Ruth Dalsgaard, Danmark & D. Graham, England
1938 Tonny Olsen & Bodil Riise, Danmark
1939 Q. M. Allan, England & Ruth Dalsgaard, Danmark
1946 Tonny Olsen & Kirsten Thorndahl, Danmark
1947 Aase Schiøtt Jacobsen & Marie Ussing, Danmark
1948 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1949 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1950 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1951 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1952 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1953 Iris Cooly & June White, England
1955 Anni Jørgensen & Kirsten Thorndahl, Danmark
1966 Karin Jørgensen & Ulla Strand, Danmark
1967 Noriko Tokagi & Hiroe Amano, Japan
1968 Noriko Takagi & Hiroe Amano, Japan
1969 Noriko Takagi & Hiroe Yuki, Japan
1970 Etsuko Takenaka & Machiko Aizawa, Japan
1971 Noriko Nakayama & Hiroe Yuki, Japan
1972 Noriko Nakayama & Hiroe Yuki, Japan
1973 Joke van Beusekom & Marjan Leusken, Holland
1974 Machiko Aizawa & Etsuko Takenaka, Japan
1975 Imelda Wigoeno & Theresia Widiastuty, Indonesien
1976 Joke van Beusekom & Marjan Leusken, Holland
1977 Barbara Giles & Jane Webster, England
1978 Verawaty Wiharji & Imelda Wigoeno, Indonesien
1979 Mikiko Takada & Atsuko Tokuda, Japan
1980 Gillian Gilks & Nora Perry, England

Mixeddouble

1936 Poul Nielsen & Ruth Frederiksen, Danmark
1937 T. H. Boyle & O. Wilson, England
1938 H. S. Ong, Malaya & F. M. Green, England
1939 Ralph Nichols & V. M. Staples, England

1946 Tage Madsen & Kirsten Thorndahl, Danmark
1947 Tage Madsen & Kirsten Thorndahl, Danmark
1948 Tage Madsen & Kirsten Thorndahl, Danmark
1949 Chan Kon Leong, Malaya & Tonny Ahm, Danmark
1950 Børge Frederiksen & Tonny Ahm, Danmark
1951 Arve Lossmann & Kirsten Thorndahl, Danmark
1952 David Choong, Malaya & Tonny Ahm, Danmark
1953 Eddie Choong, Malaya & Agnete Friis, Danmark
1955 Jørn Skaarup & Anni Jørgensen, Danmark
1966 Finn Kobberø & Ulla Strand, Danmark
1967 Svend Andersen & Ulla Strand, Danmark
1968 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1969 Henning Borch & Imre Rietveld Nielsen, Danmark
1970 Klaus Kaagaard & Ulla Strand, Danmark
1971 Svend Pri & Ulla Strand, Danmark
1972 Wolfgang Bochow & Marieluise Wackerow, Tyskland
1973 Elo Hansen & Ulla Strand, Danmark
1974 Elo Hansen & Ulla Strand, Danmark
1975 Tjun Tjun & Regina Masli, Indonesien
1976 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1977 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1978 Steen Skovgaard & Lene Køppen, Danmark
1979 Ray Stevens & Nora Perry, England
1980 Mike Tredgett & Nora Perry, England

Marie Ussing, mester 1953.

All England Championships

Herresingle

1900 S. H. Smith, England
1901 H. W. Davies, England
1902 Ralph Watling, England
1903 Ralph Watling, England
1904 H. N. Marrett, England
1905 H. N. Marrett, England
1906 N. Wood, England
1907 N. Wood, England
1908 H. N. Marrett, England
1909 F. Chesterton, England
1910 F. Chesterton, England
1911 G. A. Sautter, England
1912 F. Chesterton, England
1913 G. A. Sautter, England
1914 G. A. Sautter, England
1920 George A. Thomas, England
1921 George A. Thomas, England
1922 George A. Thomas, England
1923 George A. Thomas, England
1924 G. S. B. Mack, Irland
1925 J. F. Devlin, Irland
1926 J. F. Devlin, Irland
1927 J. F. Devlin, Irland
1928 J. F. Devlin, Irland
1929 J. F. Devlin, Irland
1930 D. C. Hume, England
1931 J. F. Devlin, Irland
1932 Ralph Nichols, England
1933 R. M. White, England
1934 Ralph Nichols, England
1935 R. M. White, England
1936 Ralph Nichols, England
1937 Ralph Nichols, England
1938 Ralph Nichols, England
1939 Tage Madsen, Danmark

1947 Conny Jepsen, Sverige
1948 Jørn Skaarup, Danmark
1949 David Freeman, USA
1950 Wong Peng Soon, Malaya
1951 Wong Peng Soon, Malaya
1952 Wong Peng Soon, Malaya
1953 Eddie Choong, Malaya
1954 Eddie Choong, Malaya
1955 Wong Peng Soon, Malaya
1956 Eddie Choong, Malaya
1957 Eddie Choong, Malaya
1958 Erland Kops, Danmark
1959 Tan Joe Hock, Indonesien
1960 Erland Kops, Danmark
1961 Erland Kops, Danmark
1962 Erland Kops, Danmark
1963 Erland Kops, Danmark
1964 Knud Aage Nielsen, Danmark
1965 Erland Kops, Danmark
1966 Tan Aik Huang, Malaysia
1967 Erland Kops, Danmark
1968 Rudy Hartono, Indonesien
1969 Rudy Hartono, Indonesien
1970 Rudy Hartono, Indonesien
1971 Rudy Hartono, Indonesien
1972 Rudy Hartono, Indonesien
1973 Rudy Hartono, Indonesien
1974 Rudy Hartono, Indonesien
1975 Svend Pri, Danmark
1976 Rudy Hartono, Indonesien
1977 Flemming Delfs, Danmark
1978 Lien Swie King, Indonesien
1979 Liem Swie King, Indonesien

Damesingle

1900 E. W. Thomson, England
1901 E. W. Thomson, England
1902 M. Lucas, England
1903 E. W. Thomson, England
1904 E. W. Thomson, England
1905 M. Lucas, England
1906 E. W. Thomson, England
1907 M. Lucas, England
1908 M. Lucas, England
1909 M. Lucas, England
1910 M. Lucas, England
1911 M. Larminie, England
1912 M. Tragett, England
1913 L. C. Radeglia, England
1914 L. C. Radeglia, England
1920 K. McKane, England
1921 K. McKane, England
1922 K. McKane, England
1923 L. C. Radeglia, England
1924 K. McKane, England
1925 M. Stocks, England
1926 F. G. Barrett, England
1927 F. G. Barrett, England
1928 M. Tragett, England
1929 F. G. Barrett, England
1930 F. G. Barrett, England
1931 F. G. Barrett, England
1932 L. M. Kingsbury, England
1933 A. Woodroffe, England
1934 L. M. Kingsbury, England
1935 Betty Uber, England
1936 T. Kingsbury, England
1937 T. Kingsbury, England
1938 D. M. C. Young, England
1939 W. R. Walton, England

1947 Marie Ussing, Danmark
1948 Kirsten Thorndahl, Danmark
1949 Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1950 Tonny Ahm, Danmark
1951 Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1952 Tonny Ahm, Danmark
1953 Marie Ussing, Danmark
1954 Judy Devlin, USA
1955 Margaret Varner, USA
1956 Margaret Varner, USA
1957 Judy Devlin, USA
1958 Judy Devlin, USA
1959 Heather Ward, England
1960 Judy Devlin, USA
1961 Judy Hashman, USA
1962 Judy Hashman, USA
1963 Judy Hashman, USA
1964 Judy Hashman, USA
1965 Ursula Smith, England
1966 Judy Hashman, USA
1967 Judy Hashman, USA
1968 Eva Twedberg, Sverige
1969 Hiroe Yuki, Japan
1970 Etsuko Takenaka, Japan
1971 Eva Twedberg, Sverige
1972 Noriko Nakayama, Japan
1973 Margaret Beck, England
1974 Hiroe Yuki, Japan

1975 Hiroe Yuki, Japan
1976 Gillian Gilks, England
1977 Hiroe Yuki, Japan
1978 Gillian Gilks, England
1979 Lene Køppen, Danmark

Herredouble

1899 D. Oakes & S. M. Massey, England
1900 H. L. Mellersh & F. S. Collier, England
1901 H. L. Mellersh & F. S. Collier, England
1902 H. L. Mellersh & F. S. Collier, England
1903 S. M. Massey & E. L. Huson, England
1904 A. D. Prebble & H. N. Marrett, England
1905 S. M. Massey & C. T. J. Barnes, England
1906 George Thomas & H. N. Marrett, England
1907 A. D. Prebble & N. Wood, England
1908 George Thomas & N. H. Marrett, England
1909 F. Chesterton & A. D. Prebble, England
1910 George Thomas & H. N. Marrett, England
1911 E. Hawthorn & P. D. Fitton, England
1912 George Thomas & H. N. Marrett, England
1913 George Thomas & F. Chesterton, England
1914 George Thomas & F. Chesterton, England
1920 A. F. Engelbach & R. du Roveray, England
1921 George Thomas & F. Hodge, England
1922 J. F. Devlin, Irland & G. A. Sautter, England
1923 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1924 George Thomas & F. Hodge, England
1925 H. S. Uber & A. K. Jones, England
1926 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1927 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1928 George Thomas & F. Hodge, England
1929 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1930 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1931 J. F. Devlin & G. S. B. Mack, Irland
1932 D. C. Hume & R. M. White, England
1933 D. C. Hume & R. M. White, England
1934 D. C. Hume & R. M. White, England
1935 D. C. Hume & R. M. White, England
1936 Ralph Nichols & L. Nichols, England
1937 Ralph Nichols & L. Nichols, England
1938 Ralph Nichols & L. Nichols, England
1939 T. H. Boyle & J. L. Rankin, Irland

1947 Tage Madsen & Poul Holm, Danmark
1948 Preben Dabelsteen & Børge Frederiksen, Danmark
1949 Ooi Teik Hock & Teoh Seng Khoon, Malaya
1950 Preben Dabelsteen & Jørn Skaarup, Danmark
1951 E. L. Choong & Eddie B. Choong, Malaya

Anne Berglund med sin besejrer i All England 1971, Eva Twedberg, Sverige.

Liem Swie King og Rudy Hartono. De har hindret mange danske triumfer i All England.

1952 E. L. Choong & Eddie B. Choong, Malaya
1953 E. L. Choong & Eddie B. Choong, Malaya
1954 Ooi Teik Hock & Ong Poh Lim, Malaya
1955 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1956 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1957 Joe Alston & Johnny Heah, USA
1958 Erland Kops & Poul Erik Nielsen, Danmark
1959 Lim Say Hup & Teh Kew San, Malaya
1960 Finn Kobberø & Poul Erik Nielsen, Danmark
1961 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1962 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1963 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1964 J. Hammergaard Hansen & Finn Kobberø, Danmark
1965 Ng Boon Bee & Tan Yee Khan, Malaysia
1966 Ng Boon Bee & Tan Yee Khan, Malaysia
1967 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1968 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1969 Erland Kops & Henning Borch, Danmark
1970 Tom Bacher & Poul Petersen, Danmark
1971 P. Gunalan & Ng Boon Bee, Malaysia
1972 Christian & Ade Chandra, Indonesien
1973 Christian & Ade Chandra, Indonesien
1974 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1975 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1976 Bengt Frömann & Thomas Kihlström, Sverige
1977 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1978 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien
1979 Tjun Tjun & Johan Wahjudi, Indonesien

Damedouble

1899 M. Lucas & Graeme, England
1900 M. Lucas & Graeme, England
1901 St. John & E. M. Moseley, England
1902 M. Lucas & E. Thomson, England
1903 M. Hardy & D. K. Douglas, England
1904 M. Lucas & E. Thomson, England
1905 M. Lucas & E. Thomson, England
1906 M. Lucas & E. Thomson, England
1907 M. Lucas & G. L. Murray, England
1908 M. Lucas & G. L. Murray, England
1909 M. Lucas & G. L. Murray, England
1910 M. Lucas & M. K. Bateman, England
1911 A. Gowenlock & D. Cundall, England
1912 A. Gowenlock & D. Cundall, England
1913 M. K. Bateman & H. Hogarth, England
1914 M. Tragett, England & E. G. Peterson, Irland
1920 L. C. Radeglia & V. Elyon, England
1921 K. McKane & M. McKane, England
1922 M. Tragett & H. Hogarth, England
1923 M. Tragett & H. Hogarth, England
1924 M. Stocks & K. McKane, England
1925 M. Tragett & H. Hogarth, England
1926 A. M. Head, Irland & V. Elton, England
1927 M. Tragett & H. Hogarth, England
1928 F. G. Barrett & V. Elton, England
1929 F. G. Barrett & V. Elton, England
1930 F. G. Barrett & V. Elton, England
1931 Betty Uber & R. J. Horsley, England
1932 F. G. Barrett & L. M. Kingsbury, England
1933 T. Kingsbury & M. Bell, England
1934 T. Kingsbury & K. M. Henderson, England
1935 T. Kingsbury & K. M. Henderson, England
1936 T. Kingsbury & K. M. Henderson, England
1937 Betty Uber & D. Doveton, England
1938 Betty Uber & D. Doveton, England
1939 Tonny Olsen & Ruth Dalsgaard, Danmark

1947 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1948 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1949 Betty Uber & Q. M. Allan, England
1950 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1951 Tonny Ahm & Kirsten Thorndahl, Danmark
1952 Tonny Ahm & Aase Schiøtt Jacobsen, Danmark
1953 Iris Cooley & June White, England
1954 Judy Devlin & Susan Devlin, USA
1955 Iris Cooley & June White, England
1956 Judy Devlin & Susan Devlin, USA
1957 Kirsten Granlund & Anni Hammergaard Hansen, Danmark
1958 Margaret Varner, USA & Heather Ward, England
1959 Iris Rogers & June Timperley, England
1960 Judy Devlin & Susan Devlin, USA
1961 Judy Hashman, USA & Susan Peard, Irland
1962 Judy Hashman, USA & Tonny Holst-Christensen, Danmark
1963 Judy Hashman, USA & Susan Peard, Irland
1964 Karin Jørgensen & Ulla Rasmussen, Danmark
1965 Karin Jørgensen & Ulla Strand, Danmark
1966 Judy Hashman, USA & Susan Peard, Irland
1967 Imre Rietveld, Holland & Ulla Strand, Danmark
1968 Minarni & Retno Keestijah, Indonesien
1969 Margaret Boxall & Sue Whetnall, England
1970 Margaret Boxall & Sue Whetnall, England
1971 Noriko Takagi & Hiroe Yuki, Japan
1972 Machiko Aizawa & Etsuko Takenaka, Japan
1973 Machiko Aizawa & Etsuko Takenaka, Japan
1974 Margaret Beck & Gillian Gilks, England
1975 Machiko Aizawa & Etsuko Takenaka, Japan
1976 Gillian Gilks & Sue Whetnall, England
1977 E. Togano & Ueno, Japan
1978 A. Tokuda & N. Takada, Japan
1979 Verawaty & I. Wigoeno, Indonesien

Mixeddouble

1899 D. Oakes & St. John, England
1900 D. Oakes & St. John, England
1901 F. S. Collier & E. M. Stawell-Brown, England
1902 L. U. Ransford & E. M. Moseley, England
1903 George Thomas & E. Thomas, England
1904 H. N. Marrett & D. K. Douglas, England
1905 H. N. Marrett & H. Hogarth, England
1906 George Thomas & E. Thomson, England
1907 George Thomas & G. L. Murray, England
1908 Normann Wood & M. Lucas, England
1909 A. D. Prebble & D. Boothby, England
1910 G. A. Sautter & D. Cundall, England
1911 George Thomas & M. Larminie, England
1912 E. Hawthorn & H. Hogarth, England
1913 G. A. Sautter & M. E. Mayston, England
1914 George Thomas & H. Hogarth, England
1920 George Thomas & H. Hogarth, England
1921 George Thomas & H. Hogarth, England
1922 George Thomas & H. Hogarth, England
1923 G. S. B. Mack, Irland & M. Tragett, England
1924 J. F. Devlin, Irland & K. McKane, England
1925 J. F. Devlin, Irland & K. McKane, England
1926 J. F. Devlin & E. G. Peterson, Irland
1927 J. F. Devlin & E. G. Peterson, Irland
1928 A. E. Harbot & M. Tragett, England
1929 J. F. Devlin, Irland & R. J. Horsley, England
1930 H. S. Uber & Betty Uber, England
1931 H. S. Uber & Betty Uber, England
1932 H. S. Uber & Betty Uber, England
1933 D. C. Hume & Betty Uber, England
1934 D. C. Hume & Betty Uber, England

1935 D. C. Hume & Betty Uber, England
1936 D. C. Hume & Betty Uber, England
1937 I. Maconachie & T. Kingsbury, England
1938 R. M. White & Betty Uber, England
1939 Ralph Nichols & B. M. Staples, England

1947 Poul Holm & Tonny Ahm, Danmark
1948 Jørn Skaarup & Kirsten Thorndahl, Danmark
1949 Clinton Stephens & Susan Stephens, USA
1950 Poul Holm & Tonny Ahm, Danmark
1951 Poul Holm & Tonny Ahm, Danmark
1952 Poul Holm & Tonny Ahm, Danmark
1953 David Choong, Malaya & June White, England
1954 John Best & Iris Cooly, England
1955 Finn Kobberø & Kirsten Thorndahl, Danmark
1956 Anthony Jordan & June Timperley, England
1957 Finn Kobberø & Kirsten Thorndahl, Danmark
1958 Anthony Jordan & June White, England
1959 Poul-Erik Nielsen & Inge Birgit Anker Hansen, Danmark
1960 Finn Kobberø & Kirsten Thorndahl, Danmark
1961 Finn Kobberø & Kirsten Thorndahl, Danmark
1962 Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, Danmark
1963 Finn Kobberø & Ulla Rasmussen, Danmark
1964 Anthony Jordan & Jennifer Pritchard, England
1965 Finn Kobberø & Ulla Strand, Danmark
1966 Finn Kobberø & Ulla Strand, Danmark
1967 Svend Andersen & Ulla Strand, Danmark
1968 Anthony Jordan & Sue Pound, England
1969 Roger Mills & Gillian Perrin, England
1970 Per Walsøe & Pernille Mølgaard Hansen, Danmark
1971 Svend Pri & Ulla Strand, Danmark
1972 Svend Pri & Ulla Strand, Danmark
1973 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1974 David Eddy & Sue Whetnall, England
1975 Elliott Stuart & Nora Gardner, England
1976 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1977 Derek Talbot & Gillian Gilks, England
1978 Mike Tredgett & Nora Perry, England
1979 Christian & I. Wigoeno, Indonesien

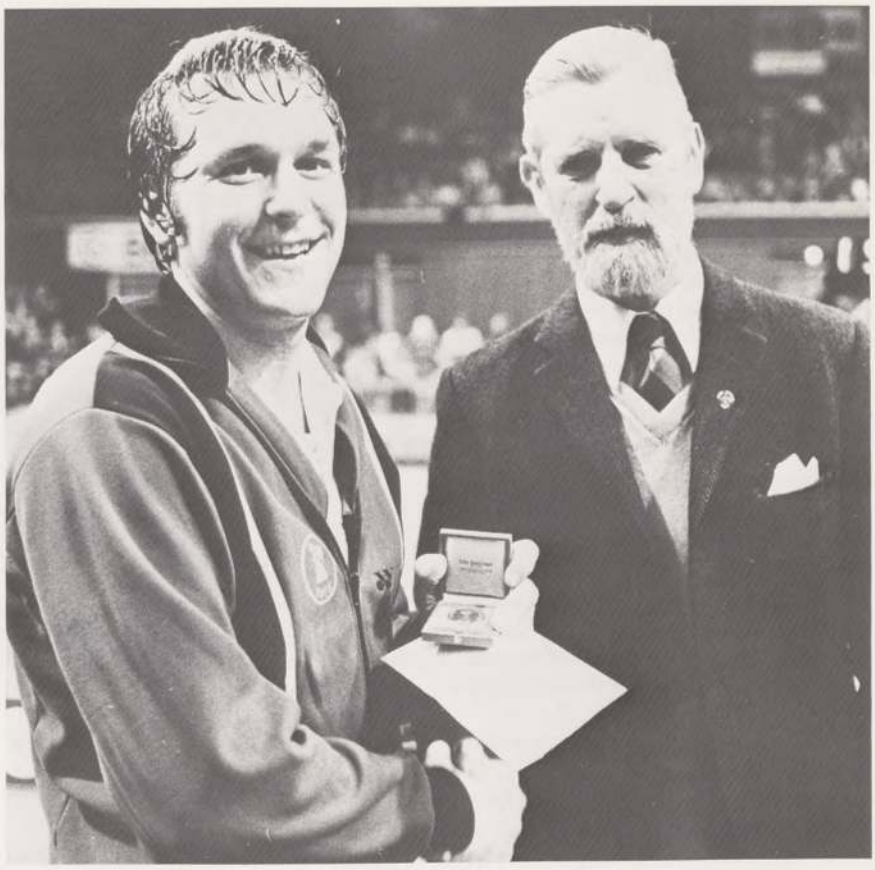

Svend Pri modtager DIF-formand Kurt Møllers lykønskning for et af sine mesterskaber.

Ippei Kojima, Japan og indoneseren Rudy Hartono leverede en af de bedste finaler i DBFs internationale turnering 1971.

Danmarksturneringen for hold

76 hold fra 57 klubber deltager i sæson 1979–80 i Danmarksturneringen i badminton for hold – DH-turneringen – der spilles for 31. gang.

Det er en enorm udvikling denne hold-turnering har været inde i, siden DBFs repræsentantskabsmøde 26. juni 1949 vedtog at oprette Danmarks-holdturneringen.

Formanden i Jyllands Badminton Kreds, Knud Gloggengieser, havde årene forinden været den energiske forkæmper for oprettelsen af turneringen. Han indsendte sit første forslag til behandling i DBF allerede i 1946, men det nåede ikke med i dette års repræsentantskab. Knud Gloggengieser »forfulgte« sagen i de følgende år og indsendte 5–6 forslag, og det færdige forslag lå klar i 1949, udarbejdet af Richard Heilbo.

Richard Heilbo formulerede formålsparagraffen således:

»Holdmesterskabet for Danmark i badminton har til formål – med henblik på, at det er idrætten med de mange, der skal være bærende i landets idrætsliv – at samle alle badmintonspillende foreninger i en ædel kappestrid om, hvilken klub der kan mønstre det stærkeste hold indenfor henholdsvis et distrikt, sin kreds og sit forbund for herigennem at give de enkelte idrætsudøvere lejlighed til sammen med deres ledere at føle og løfte medansvaret for deres klubs anseelse udadtil«.

Det var Knud Gloggengiesers store ønske, at holdturneringen kunne være med til at højne spille-standarden. Forbedringen ville – i første omgang – blive til fordel for spillerne i provinsen, som igennem holdturneringen kunne komme i bedre kontakt med de københavnske klubber og dermed de bedste spillere i landet. Dermed kunne provinsen få en tiltrængt »saltvandsindsprøjtning«, påpegede Gloggengieser.

Turneringen blev i 1949 inddelt i tre afdelinger – kredsrækkerne, opryknings-rækken og mesterrækken.

Kredsrækkerne blev spillet i kredsene, hvor klubberne kunne inddeles i divisioner. Vinderne af kredsenes 1. divisioner spillede i en oprykningsrække efter cup-systemet om én plads i mesterrækken.

Til mesterrækken blev der i startsæsonen 1949–50 udpeget otte hold – fire fra København samt et hold fra hver af kredsene, Jylland, Fyn, Lolland-Falster og Sjælland. Bornholm afstod i første omgang fra at være med, idet kredsen skønnede, at den ikke kunne stille med et hold, der blot nogenlunde kunne hævde sig i mesterrækken.

Fire damer og fire herrer var med på hvert hold, og en holdkamp blev på ialt 16 kampe – idet hver spiller var i kamp i såvel singler som rene doubler og mixeddoubler.

KBK's mesterhold 1974.

Gentofte Badminton Klub, Københavns Badminton Klub, Amager Badminton Club, Skovshoved Idrætsforening, Nykøbing Badminton Klub, Odense Badminton Klub og Sorø Badminton Klub var med ved premieren 9. oktober 1949 i mesterrækken. Med en overbevisende sejr på 11–5 over KBK blev Gentofte den første vinder af Danmarksmesterskabet. Nykøbing F. blev sidst og pladsen i mesterrækken overtaget af Valby Badminton Club, der vandt oprykningsrækken.

Den første ændring i DH-turneringen kom i 1952, idet det for den følgende sæson 1952–53 skulle yderligere to herrer med på hvert hold. Samtidig blev det bestemt, at hver spiller kun måtte spille to kampe, hvorved kampantallet 13, som vi kender det nu, blev til.

Fra sæson 1955–56 deltog kun seks hold i 1. division, men til gengæld var vedtaget oprettelse af 2. division med ialt otte hold.

DH-turneringen blev udvidet fra sæson 1962–63 med en 3. division med ialt otte hold, hvorved 22 klubber var med i DH-turneringen, idet ingen klub kunne deltage med hold i mere end én af de 3 divisioner.

24 klubber tørnede ud til sæson 1963–64, idet 1. division var vedtaget udvidet med to hold til pány at omfatte otte hold.

Fra sæson 1972–73 skete en yderligere udvidelse, idet 3. division kom til at omfatte 16 hold, fordelt i to puljer.

Danmarksserien blev oprettet året efter med fire puljer hver på otte hold. Dermed plads til ialt 64 hold i DH-turneringen. De sidste 12 kom til fra sæson 1978–79, idet de to 3. divisioner og Danmarksserierne blev udvidet til at omfatte hver ti hold.

Holdmesterskabet for Danmark

1949–50	Gentofte Badminton Klub
1950–51	Gentofte Badminton Klub
1951–52	Gentofte Badminton Klub
1952–53	Københavns Badminton Klub
1953–54	Københavns Badminton Klub
1954–55	Københavns Badminton Klub
1955–56	Københavns Badminton Klub
1956–57	Amager Badminton Club
1957–58	Københavns Badminton Klub
1958–59	Københavns Badminton Klub
1959–60	Københavns Badminton Klub
1960–61	Københavns Badminton Klub
1961–62	Københavns Badminton Klub
1962–63	Københavns Badminton Klub
1963–64	Københavns Badminton Klub
1964–65	Skovshoved Idrætsforening
1965–66	Københavns Badminton Klub
1966–67	Skovshoved Idrætsforening
1967–68	Københavns Badminton Klub
1968–69	Skovshoved Idrætsforening
1969–70	Københavns Badminton Klub
1970–71	Københavns Badminton Klub
1971–72	Københavns Badminton Klub
1972–73	Københavns Badminton Klub
1973–74	Københavns Badminton Klub
1974–75	Gentofte Badminton Klub
1975–76	Gentofte Badminton Klub
1976–77	Gentofte Badminton Klub
1977–78	Gentofte Badminton Klub
1978–79	Gentofte Badminton Klub
1979–80	Hvidovre Badminton Club

ISBN 87-980946-0-2